N. S. GOVORA

INVITATIE LA EROISM

MADRID, 1955

C.R.
aug. 2007

I N V I T A T I E   L A   E R O I S M

de N. S. Govora

In noaptea de 14-15 Februarie 1955, un grup de Români, au pătruns în legaţia reperistă de la Berna, au ucis în luptă pe cel ce oficial era şofeurul legaţiei şi au ţinut ocupată clădirea până în ziua de 16 Februarie.

Această lovitură a avut un mare ecou în toată lumea, şi mai mult decât oricare manifestaţie eroică sau nu a emigraţiei româneşti, a atras atenţia tuturor asupra ţării şi poporului nostru. Toate ziarele lumii libere au scris lungi articole, unele din ele au trimis corespondenţi speciali la faţa locului şi, în majoritatea lor, articolele presei străine au fost favorabile cauzei noastre. Am scris mai demult şi mai recent, articole în care susţineam teza că opinia publică occidentală este blazată, saturată de cărţile, broşurile, revistele şi gazetele ce descriu situaţia de dincolo de cortina de fier, că această opinie publică este în acelaş timp laşă, fericită că focul arde numai casa vecinului şi nu şi pe a sa şi că este egoistă, nedispusă să-şi sacrifice aparenta linişte pentru nenorocirile altora, bucurându-se să trăiască intens viaţa, având o presimţire că fericirea aceasta nu va fi de lungă durată.

Susţineam atunci că această opinie publică occidentală, blazată, laşă şi egoistă, pentru a putea fi trezită la realitate, trebuieşte luată de centură şi sgâlţâiată. Mai există o rezervă de eroism în lumea aceasta narcotizată de cântecele de sirenă adormitoare ale comuniştilor şi ale criptocomuniştilor - cei mai periculoşi - şi, dacă nu rezerve de eroism, în orice caz rezerve de sentimente capabile să preţuiască eroismul, susţineam eu că trebuie să ne adresăm, pentru a putea provoca un reviriment în opinia publică occidentală, şi drumul către aceste rezerve de eroism se indică singur: acţiunea eroică. Fără să neg utilitatea continuării activităţii pe calea scrisului, susţineam că propaganda trebuieşte lăsată pe planul al doilea, şi să i se dea un rol subsidiar, un rol de ajutător, de susţinător al celeilalte activităţi către care să conveargă eforturile noastre.

Si pentru istoricul de mâine există deja un impresionant dosar de fapte eroice ale emigraţiei române. Ar fi o greşeală să se caute a se face o clasificare a acestor fapte eroice. Desigur că istoricul şi sociologul de mâine, în liniştea bibliotecii, va putea face fel de fel de clasificări, după un criteriu sau altul. Pentru noi, cei care ne găsim în vălmăşagul luptei, nu numai că lipseşte timpul, liniştea şi perspectiva istorică, dar se mai iveşte un pericol, acela de a produce noi disensiuni în emigraţia noastră şi aşa destul de divizată. Emigraţia noastră este împărţită în partide, grupuri şi grupuleţe, fiecare din ele având pretenţia că este depozitarul eroismului, adevărului, dreptăţii şi dreptului de a conduce România de mâine. Din cauza aceasta a dispărut total orice sentiment de justiţie, nici un criteriu de judecată nu mai este valabil, totul se reduce la partid sau grup: numai faptele săvârşite de grupul "nostru", numai ce au făcut "ai noştrii" este important, valoros, ceiace au făcut "ceilalţi", fiind absolut fără valoare.

Noi vom trece aici numai acele fapte care au comportat un risc, deci care implicit conţin în ele elementul eroic, neputând aplica eticheta "eroic" decât faptelor care au implicat un pericol.

Si aceste fapte ar fi după mine următoarele:

1) Apariţia în toamna anului 1945, la Paris, a ziarelor "La Roumanie Indépendente" şi "Dacia" şi, în oarecare măsură, ceva mai târziu, tot la Paris, a ziarului "Actione roumaine".

2) Intonarea Imnului regal la serviciul religios din ziua de 1 Ianuarie 1948, în Biserica română din Paris, când membrii legației reperiste au fost obligați să părăsească biserica. Imnul regal a fost cântat în momentul în care preotul reperist, Martinian Ivanovici, făcea rugăciuni pentru proaspăta republică.

3) Ruperea sigiliilor de la aceiaşi biserică, sigilii puse de legația reperistă şi ocuparea bisericii de către emigrație.

4) Plecarea în ţară-1948- şi revenirea în Austria, în mai multe rânduri, a unui grup de Români, din care, în cele din urmă, cea mai mare parte au fost prinşi, judecați şi condamnați la grele pedepse.

5) Intrarea în ţară a unui grup de Români, care au fost prinşi, condamnați şi executați la 1 Noembrie 1953.

6) Lovitura de la Berna, din Februarie 1955.

Indiscutabil că faptele eroice ale Românilor din emigrație nu se reduc la cele 6 cazuri arătate mai sus, dar eu am trecut în revistă numai pe acele pe care le cunosc, pe acele care au devenit publice şi au avut un efect mai mare asupra opiniei publice. Desigur că au mai fost Români care şi-au jertfit viaţa sau, dacă au scăpat, au participat la o acțiune care, pentru a merita calificativul de eroică a comportat risc, dar şi faptele lor sunt cunoscute numai de cercuri restrânse de Români sau străini şi nu au avut nici o înrâurire asupra opiniei publice străine sau româneşti. Insfârşit, motive de siguranţă a celor care au acţionat sau au condus operațiile, chiar dacă cunosc unele fapte eroice, îmi impun tăcerea.

Deci lovitura de la Berna, eroismul celor care au dat lovitura, nu este izolat ci constituie o verigă dintr'un lanţ, ultima verigă până în momentul de față. Toate aceste fapte ne dau mândria de a fi Români şi în acelaş timp ne întăresc speranţa, de multe ori oscilantă, că eliberarea Patriei va veni într'o zi, pentru o nație care este capabilă să furnizeze eroi nu există moarte şi nici nu poate fi înlănțuită. Moare sau rămâne prizonier numai cel care a renunțat la luptă, numai cel care este capabil să înfrunte moartea.

Voiu vorbi în paginile care urmează de lovitura de la Berna, voiu arăta ecoul ce această faptă l-a avut în presa occidentală sau mai bine zis partea din ecoul pe care am avut ocazia să-l sezizez eu şi voiu arăta ecoul sau mai bine zis reflexele pe care am avut ocazia să le sezizez din presa reperistă din Patrie, dar din nefericire voiu fi nevoit să arăt şi partea negativă, certurile dintre grupurile politice, lupta de exterminare dusă între ele, recurgerea la josnicii pentru a doborî "adversarul", precum şi hienele care apar pe mormintele celor ce se sacrifică, hiene care trebuiesc puse în lumină, pentru ca lumea să le cunoască.

Activitatea pe care eu am numit-o eroică, în partea ei cea mai tragică şi periculoasă, implică ajutorul puterilor occidentale. Fără acest ajutor, rezultatele obținute sunt nule sau aproape nule şi, în ultimul timp, greutățile au devenit atât de mari, încât o asemenea activitate, fără sprijinul țărilor libere devine aproape de neconceput. Aceste țări, urmărindu-şi cum e normal, interesele lor, cer anumite servicii în schimbul sprijinului acordat. Deocamdată pe ele le interesează informațiile asupra țărilor de dincolo de cortina de fier, deci şi asupra țării noastre, ceince mai pe scurt se numeşte spionaj. Interesele acestor țări coincizând cu ale noastre şi noi avem nevoie să fim informați asupra celor ce se petrec în Patrie, activitatea aceasta nu este şi nu poate fi condamnabilă, ea integrându-se total pe linia intereselor Neamului.

In atacul de la Berna nimic nu este până acuma precis şi nici nu va fi până în ziua în care va avea loc procesul şi aceasta numai în cazul când procesul va fi public. Se pare totuşi că şi această lovitură se integrează

în lotul actele de spionaj. Face impresia că cererea celor ce au dat lovitura de a se elibera un număr de compatrioţi aflaţi în ocnele comuniste, a fost numai un pretext şi că adevăratul mobil a fost acela de a se pune mâna pe documentele aflate în legaţia de la Berna. Faptul că legaţia reperistă de la Berna era o centrală de spionaj a satrapilor de la Bucureşti şi poate şi a celor de la Moscova era cunoscut de mult. O revistă ilustrată occidentală reproducea fotografia legaţiei de la Berna, indicând printr'o săgeată camera în care se găsea aparatul emiţător de radio. Revista în chestiune indica la acea vreme numele ministrului reperist la Berna, dl Serban Voinea şi am reprodus în "Chemarea", noda revistei.

Pe lângă acţiunea de informare asupra celor ce se petrec în Patrie, emigarţiei îi mai incumbă una, tot aşa de importantă, sau poate chiar mai importantă decât prima, acela a stabilirii unei legături cu Ţara. Au trecut zece ani decând România este ocupată de o putere străină, elementele anticomuniste au fost exterminate, cele amorfe sunt nevoite să se adapteze, în cazul că mai trec încă zece ani de ocupaţie faţa ţării va fi complect schimbată, nu o vom mai recunoaşte şi nimeni nu ne va mai recunoaşte în momentul în care vom repune piciorul pe pământul binecuvântat al Patriei. Ca să recunoaştem ţara şi să fim recunoscuţi, este nevoie ca să avem şi să amplificăm legaturile cu ţara. Fără aceste legături vom avea soarta Ruşilor albi.

Si pentru a întreţine legăturile cu ţara, avem nevoie în ultimă analiză tot de sprijinul puterilor occidentale.

In concluzie, aceste legături sunt normale, indispensabile, nu pot fi condamnate, ele situându-se pe linia intereselor noastre. Aceste legături nu sunt o subordonare ci o alianţă.

Dar, în ţările occidentale există ceiace se numeşte un "războiu al poliţiilor". Intr'o ţară apuseană acest războiu este atât de acut, încât vorbeşte de el toată lumea, scriu ziarele despre el şi antagonismul este atât de mare, încât la un moment dat, servicii rivale au mers pană la schimburi de focuri, rezultatul lor fiind căderea unui comisar.

Luptele înverşunate din grupările politice româneşti au dus - din nefericire - la un "războiu al poliţiilor", în sânul emigraţiei noastre. Si dacă pe plan politic războiul dintre grupări nu este atât de teribil, ei reducându-se la nerecunoaşterea activităţii pozitive a adversarilor, la criticarea în gazete sau la posturile de radio, lupta pe plan "poliţienesc", este ucigătoare. In unele ţări aproape toţi Românii emigraţi au fişă de agent comunist, fiecare român care ajunge să fie informatorul unui organ poliţienesc, pârând pe adversarul lui politic. Mulţi Români au avut de suferit din cauza aceasta, au fost arestaţi, bătuţi, insultaţi şi chiar legaţi în fiare. Nu va fi deloc o surpriză pentru nimeni dacă se va descoperi cândva că au existat Români care au fost ucişi, dacă se va descoperi că o acţiune sau alta nu a putut avea rezultatele sperate din cauza lucrăturilor unui grup advers, că lupta de exterminare a mers până acolo încât a fost anunţat "inamicul" care, în special în domeniul acţiunii eroice este şi trebuie să rămână unul singur: comunismul.

Intâmplarea face să cunosc câteva fapte din acestea, dar, pentrucă, unele elemente se mai găsesc sau mai au pretenţia că se găsesc în acţiune, pentru a nu da ocazie să se spună că, indirect, fac un serviciu duşmanului, le voiu trece şi faptele şi numele sub tăcere. Sunt însă unele care au devenit publice şi nu comit o indiscreţie. In penultimul său număr al publicaţiei "Troiţa", care apărea în Canadă, a apărut un articol nesemnat care aducea nişte detalii uluitoare. Articolul anunţă că în numărul următor va reproduce copia unui memoriu înaintat de "organele militare" ale emigraţiei, memoriu care fusese înaintat generalului Rădescu, Comitetului Naţional,

şi tuturor serviciilor de informaţii aliate şi în care se dovedea că dl Horia Sima este agent comunist. Aici nu mă interesează acţiunea sau părerile politice ale dlui Sima, cred însă că orice Român care nu şi-a pierdut încă facultăţile mintale, va considera ca şi mine că înaintarea acestui memoriu este dacă nu cea mai mârşavă, în orice caz una dintre cele mai mârşave fapte ale unei categorii de Români din exil. Din nu ştiu ce motive, "Troiţa" a renunţat să dea copia memoriului. Rămâne totuşi un fapt grav, acela că memoriul a existat şi că a fost înaintat nu numai generalului Rădescu şi comitetului naţional ci şi tuturor serviciilor aliate. Nu ştim care a fost primirea făcută memoriului de către regretatul general Rădescu sau de către comitetul naţional, faptele ulterioare ne dau posibilitatea să tragem concluzia logică asupra primirii ce a avut acest memoriu la serviciile de informaţie aliate. După primirea acestui memoriu au fost trimişi în ţară un număr de Români şi, după desbaterile procesului care au urmat şi pe care le voiu reproduce- şi care a dus la condamnarea şi executarea celor trimişi, reieşea clar, fără putinţă de răstălmăcire, că aceşti Români fuseseră trimişi de dl Horia Sima şi că acest fapt era cunoscut de serviciile aliate care colaboraseră la această expediţie împreună cu dl Sima.

Pentru cine este cât de cât iniţiat în peripeţiile acestui războiu al poliţiilor, românesc, şi, mai ales, din câteva fraze imprudente ce conţinea articolul anonim din "Troiţa", nu mai poate subsista nici o îndoială asupra autorului articolului. El este dl Titi Constantinescu zis Petrică Bogdan din Salzburg.

Acesta este faptul cel mai mârşav care, fiind făcut public de însăşi autorii lor- de moment ce textul memoriului înaintat era cunoscut de către dl Constantinescu- putem trage concluzia că făcea parte din "grupul militar", dar mai sunt şi altele.

Dar săn începem redarea articolelor ce au apărut în presa din lumea liberă, relativ la lovitura de la Berna. Cum e normal, voiu da întâiu articolele apărute în presa românească, apoi în cea străină şi, la sfârşit, pe acele apărute în presa reperistă. Voiu căuta să scot în evidenţă ceiace ce merită, ceea ce este înălţător dar, cu părere de rău, voiu scoate la lumină zilei şi veninul, acolo unde el există. A-l lăsa acoperit nu fac nici un serviciu nimănui, struţul nu rezolvă nimic ascunzându-şi capul în nisip. Când a apărut puroiul, nu se obţine vindecarea cu cataplasme ci, din contra, cu expulzarea lui cât mai viguroasă.

"Stindardul" ediţie specială
6 Martie 1955

NECESITATEA SACRIFICIULUI

de Capitan C. Stoicănescu

"Urmărim cu înfrigurare desfăşurarea evenimentelor. La atât se reduce, de alt fel, activitatea politică a exilului.

Nu ne ocupăm aici de febra pasiunilor partizane, care, neavând nimic comun cu înţelegerea rosturilor supreme ale luptei naţionale de eliberare, irosesc ultimele energii ale exilului în certuri sterile şi fără sens.

Cum de zece ani se repetă, neobosit, că noi nu am reprezentă nimic pe eşicheriul politicei mondiale, credinţa noastră în viitor oscilează cu evenimentele. Ne prăbuşim, pradă celui mai negru pesimism, vecin cu renunţarea la naţionalitatea română, ori de câte ori o nouă capitulare vine să confirme carenţa puterilor occidentale în faţa metodelor de expansiune comuniste. Dar ne ridicăm şi plutim, imponderabili, pe aripile entuziasmului, imediat ce o personalitate occidentală adresează câte un mesagiu-

-devenit tradițional-Poporului Român, de fiecare 10 Mai. Eliberarea țării ne pare atunci iminentă. Simplă. Pe plan mondial: fără eforturi, fără suferințe, fără sacrificii... Uităm că un an întreg se face totul pentru consacrarea statu-quo-ului și numai odată pe an se vorbește frumos despre eliberarea Poporului Român, evitându-se cu grijă a se preciza când și cum se va obține această eliberare. Altfel, ne-am da seama că este vorba de narcoticul pe care medicul îl administrează periodic pacientului, pentru ca acesta, în iluzia că tratamentul continuă, să se stingă senin și fără sgomot.

"Istoria ne-a învățat că nu trebuie să așteptăm nimic dela împărații streini și dela fiii altor neamuri, ci dela propriile noastre puteri", dar mesagiul pe care martirul neamului ni-l reînoește din fundul temnițelor, nu-și mai găsește ecou în sufletele noastre răvășite. Un act de demență politică anulând jertfele Poporului Român pentru supraviețuire, credința în propriile noastre puteri, ne-a fost puternic sdruncinată. Fiecare pribeag, uitând că are de îndeplinit o misiune istorică, ce depășește dorința arzătoare a fiecaruia de a-și revedea casa și locurile dragi copilăriei, că noi nu suntem decât valurile efemere ale unei permanente curgeri către eternitate, vede importanța rezolvării gravei probleme actuale a românismului prin prisma persoanlă: Mă întorc a, sau nu mă întorc?!... Intrebare pusă cu spaimă celui convins că dincolo de el nu mai există nimic demn de interes.

Nu-i spânzura pe trădători, ci pune-i să țină lecții de patriotism celor reîntorși de pe front și în țara respectivă nu se vor mai naște eroi.

Răspunderea viitorului lăsată altora, în cultură adoptăm cu frenezie forme noi, streine sufletului românesc. In loc să contribuie la reînarmarea morală și ideologică a ostașilor de mâine ai neamului în lupta contra pângăritorilor de altare și căminuri, tinerii d'Artagnani ai condeiului, amatori de gratuități și jonglerii stilistice, consideră sentimentul național ca o întinare a creațiilor spiritului. Cu cât o carte-înșiruire de fraze smălțuite, goale de conținut-este mai confuză, mai neînțeleasă, cu atât scriitorul nostru se consideră superior. Versul nu mai este înfiorat de "iubirea de moșie", ca la un "oarecare" Eminescu sau Goga, căci sufletul tânărului pribeag poet a fost absorbit în haosul organizat al cosmopolitismului internațional. Bardul românismului, Aron Cotruș, este considerat un "întârziat" în secolul existențialismului sartrian.

Discret, dar insistent-și desigur, inconștient-îndoiala asupra sensului luptei noastre naționale este strecurată în suflete, ca o otravă: cu atât mai primejdioasă cu cât, spre deosebire de otrava politicianistă, care nu poate avea efect decât asupra unei singure generații-politicienii fiind doar niște simplii muritori: și la propriu și la figurat-otrava "culturală" este menită să otrăvească sufletele tuturor generațiilor viitoare. O analiză aprofundată a fenomenului ar scoate în evidență consecințele dezastroase pentru viitorul românismului, pe care le poate avea o cultură lipsită de orice autenticitate românească. Noi vom constata că puținii scriitori români din noua generație, care au posibilitatea să se exprime liber, neglijează complectamente coordonatele sufletului românesc, tocmai în momentul când ocupantul dă bătălia de atrofiere a simțului național de rezistență pe tărâm cultural. Trecem peste cazurile simptomatice de preamărire a lașității și trădării.

Sorbind cu sete drojdia unei civilizații îmbătrânite și molește, "ale cărei ultime forțe vitale se sting într'un foc scânteetor de artificiu de spirit și de corupție", elita intelectuală a generației noastre nu mai crede în puterea sacrificiului. Se renunță, deci, tocmai la acea dimensiune a sufletului românesc, care a confirmat veacuri dearândul [illegible] românească

la frontiera de răsărit a Europei.

Cum nici un român instalat în Occident,mai mult sau mai puţin comod, dar oricum la adăpost de orice primejdie,nu are dreptul să dea lecţii de patriotism altora-adevăraţii patrioţi sângerează pe Carpaţi-în cele ce urmează voiu face apel la unul dintre cei mai mari gânditori români:Vasile Pârvan,care a văzut în sacrificiu consfiinţirea legăturilor imuabile ale unui popor cu solul care îl hrăneşte,şi care dacă ar fi trăit-suntem siguri-nu s'ar fi ruşinat de mormintele risipite pe întinsul stepelor ruseşti,pană la Volga şi Caucaz,pentru reîntregirea pământului românesc,ci ar fi văzut în ele confirmarea virtuţilor strămoşeşti ale unui popor care vrea şi merită să trăiască liber.

"Ingenunchiaţi,voi ce aţi rămas în viaţă,înaintea majestăţii celor ce au căzut la Mărăşeşti şi Târgul Ocnei! Acolo s'a făurit din nou,pactul vieţii eterne al rasei noastre.In tragedia luptei fără speranţă,acolo s'a petrecut Schimbarea-la-faţă a marelui martir -ţăranul-ostaş."

Prin moartea incomparabilă,în lupte fără speranţă,am supravieţuit ca popor.

Din noaptea spaţiului dunărean,în ciuda tuturor vitregiilor,a apărut icoana luminoasă a României Mari,numai pentrucă,dealungul secolilor,pământul pe care Traian şi-a aşezat legiunile a fost din belşug stropit cu sânge românesc; încât românismul şi spaţiul dintre Nistru,Tisa,Dunăre şi Marea Neagră fac una şi nu pot fi concepute izolat.Când arşiţa ţărinei îi încinge tălpile,Românul simte urcând în el forţe telurice,ce-i dau tărie morală şi puteri nebănuite pentru a rezista tuturor furiilor-ca-într'o sfântă comuniune cu sângele strămoşilor.Iar dacă noi pribegii suntem desbinaţi şi neputincioşi,este poate tocmai lipsa acestei comuniuni.

Miracolul românesc nu este vrăjitorie,rezultatul unor savante combinaţii în jocul probabilităţilor ciclurilor istorice,abil exploatate de presupuse eminenţe la ruleta politicei mondiale ci pactul vieţii eterne al rasei noastre,scris cu sângele celor ce în lupte fără speranţă au biruit; "pentrucă a muri nu puteau,căci în sufletul lor era acum puterea tuturor strămoşilor,era viaţa nemuritoare a rasei dacoromane,era voinţa de a birui a Romei eterne."

In cadrul mare al unui incontestabil determinism geo-politic,Poporul Român a ştiut totdeauna să-şi ia libertatea de a-şi întoarce singur paginile istoriei;dar a trebuit adeseaşi să înoate în râuri de sânge.Dospirea pământului românesc în sângele celor mai buni fii ai neamului,este legea imanentă a supravieţuirii Neamului Românesc la răscruce de istorii, în calea furtunilor asiatice; lege pe care generaţia noastră a înfrânt-o pentru prima oară.

Cei ce în 1940 aruncau hoardelor hămesite bucăţi din trupul ţării şi leşinau teatral,nu înţeleseseră că puterea de rezistenţă a unui popor este întotdeauna la înălţimea credinţii fiilor lui;iar cei ce la 23 August 1944 rupeau "pactul vieţii eterne",sub pretext x că am fi fost copleşiţi,uitaseră că numărul duşmanului nu intră,nu trebuie să intre,în calculele celor ce se bat pentru existenţă.Istoria noastră s'ar fi încheiat de mult,sau poate nici nu-am avea o istorie naţională,dacă un Basarab, un Stefan,un Mihai şi-ar fi făcut asemenea calcule.

Când Mareşalul Antonescu ne-a ordonat să trecem Prutul,nici el nu s'a întrebat dacă forţele noastre corespundeau forţelor duşmanului.Şi milioane de ţărani care,lăsându-şi plugul în brazdă,în iureş năvalnic împlântau, numai după câteva luni,stindardele româneşti pe Dealul Capelei şi la Anapa nu şi-au făcut prea multe socoteli.Mareşal-Conducător şi ţăran ostaş se conformau atunci legii supreme a supravieţuirii neamului:atâta ştiu.

Iar cei ce în codrii Bucovieni şi printre colinele Ţării Basarabilor fă-

ceau din pieptourile lor stăvilar puhoiului,nu mai credeau în victorie;dar continuau să se bată.Pentrucă:"Ei încetaseră de a mai fi oameni,Erau lucruri.Era vântul care sufla în furtună,împotriva duşmanului;erau marea care rostogoleşte valurile ei gigantice-împotriva duşmanului;erau pădurea care împleteşte până şi trunchiurile ei sfârtecate de obuze-împotriva duşmanului.Ei nu mai erau decât una cu pământul care îi născuse,una,chiar înainte de a fi murit,şi pământului nu-i era frică,pentrucă el e veşnic,şi lor nu le era frică,pentrucă ei nu mai erau ei,ci însuşi acest pământ,care se ridica prin copii lui în unde imense,respingând cu oroare piciorul profanator al celor care nu-l iubiseră niciodată."

Ei ştiau că lupta lor contra forţelor răului,deslănţuite de Antichrist, depăşea interesele unei generaţii; că de sfârşitul ei depindea consfinţirea sau anularea sacrificiilor tuturor generaţiilor anterioare,pentru a smulge din vâltoarea lumilor barbare şi a ne apropia de Dumnezeu;că această luptă gigantică era ca o acoladă la istoria unui Neam,...a Europei,...a Lumii.

Cu luciditatea celor ce înfruntă mari primejdii ei ştiau că numai întregind cu trupurile lor bastionul carpatic,vor putea opri lava bolşevică să se reverse asupra Europei.Semnificaţia jertfei lor depăşea de această dată, cercul frontierelor româneşti şi se adresa conştiinţei Occidentului civilizat şi creştin.Şi,deaceia,chiar dacă ar fi fost măcelăriţi până la unul,ei nu ar fi fost biruiţi:"Căci biruinţa nu este nici masacrarea în masă a adversarului:unul singur de ar rămâne şi s'ar proclama încă credincios gândului celor ucişi şi iată n'ai biruit..."

Biruiţi au fost cei ce au smuls santinelei din Carpaţi arma din mâini, şi încovoindu-şi spinările pentru a atinge cu fruntea ţărâna care-i respingea,depuneau la picioarele barbarului cheile cetăţii;biruitori sunt însă cei ce în temniţile sovietice se sting pe fiecare clipă,căci focul dogoritor al credinţei lor nestrămutate în redeşteptarea conştiinţei amorţite a Occidentului şi reînvierea Neamului,creşte uriaş cu fiecare picătura de vlagă ce întreţine pâlpâiri de viaţă şi încălzind sufletele peste care bruma propagandei comunismului ateu s'a aşternut groasă va trebui să topească până la urmă şi lanţurile sclaviei."Căci trupul îl poţi martiriză dar nu s'au găsit încă lanţuri şi pentru sufletul omului care vrea să trăiască liber....."

Apărându-şi în arcul carpatic"sărăcia şi nevoile neamului",Poporul Român a îndeplinit,de totdeauna,o misiune europeană.Această misiune avea să capete în secolul al 20-lea proporţii mondiale:prin înţelegerea,înaintea tuturor celorlalte popoare,a pericolului mortal pe care bolşevismul îl prezenta pentru Umanitate.

Dezarmarea armatelor ruseşti bolşevizate,pe frontul Moldovei,şi asvârlirea lor peste Nistru,ajutorul dat gărzilor albe,nimicirea în faşă a bolşevismului instalat de Bela Kun în inima Europei Centrale,şi răsboiul nostru anti-bolşevic,sunt probe puternice că Poporul Român se identificase integral cu această sfântă misiune:"Treceţi Prutul" nu a fost decât concluzia hotărâtoare a unui şef conştient de răspunderea pe care o avea faţă de viitorul neamului,un şef care îşi însuşise bine misiunea mondială a poporului Român.

Cine nu este convins de acest adevăr,să citească discursurile Mareşalului,cartea lui Paul Schmidt şi tot ce s'a scris despre Mareşal.Va vedea că în cele mai critice momente,un singur gând îl obseda pe Conducător: să împiedice valurile hoardelor bolşevice să se reverse peste Europa prin orice mijloace.Deoarece pentru vizionarul Ion Antonescu,destinul României

era destinul Europei. Servindu-şi Ţara, el servea Europa; cei ce au trădat-o "pentru a servi Europa", au trădat şi ţara şi Europa.

Dar Occidentul nu a înţeles sensul luptei noastre; căci duhneala putuoasă a colcăeilor din stepă depăşise de mult linia frontului de luptă şi viciase atmosfera Europei, otrăvindu-i sufletul. Jertfa Poporului Român pentru apărarea civilizaţiei mediteraneene a fost greşit interpretată. Şi s'au găsit uşor renegaţi care să considere onoare ce li se făcea de a împlânta ţăranului-ostaş pumnalul în spate. De atunci, nu Poporul Român, ci vânturile distrugerii ce suflă peste Europa îi întorc paginile istoriei, smulgându-le adesea, ca un semn rău-prevestitor de ceea ce se pregăteşte omenirii. Iar noi emigraţii, nevrând, sau neputând-căci a nu crede înseamnă a nu putea-să influenţăm cursul evenimentelor, suntem la discreţia lor, ca rentilele la discreţia anotimpurilor friguroase, tânjind după o rază de lumină care întârzie să se arate...

Nu ştim în ce măsură oamenii politici occidentali, responsabili de aservirea Europei de Răsărit totalitarismului bolşevic, îşi dau astăzi seama de rolul mondial jucat de Poporul Român-prin origină, cultură şi tradiţie, puternic ataşat lumii occidentale-la gurile Dunării şi în Carpaţi chiar dacă, din motive de "consecvenţă politică", refuză să-l recunoască. Un lucru este însă sigur: Nu recunoscând că "am mai fost eliberaţi odată", nu târându-ne în genunchi în faţa celor care ne-au vândut, nu prin traduceri de sanscrită şi nici prin reproduceri din "Urzica", vom contribui la eliberarea Patriei, ci lămurind opinia publică mondială asupra sensului luptei Poporului Român, convingând-o de necesitatea unei trăiri româneşti în spaţiul carpato-dunărean, pentru armonia universală.

Prinosul anticipat de jertfă românească la lupta forţelor luminii contra forţelor întunericului, trebuie turnat în forme nepieritoare. Este o misiune sfântă ce revine gânditorului pribeag. Lupta poporului român contra duşmanului numărul unu al Umanităţii, în ciuda tuturor trădărilor, nu a fost încă încheiată. Şi dacă o parte din omenire respiră încă aerul libertăţii, se datoreşte şi faptului că, acolo în Carpaţi, pulsul Naţiei continuă să bată. Gânditorului pribeag îi revine onoarea şi îi incumbă datoria de a combate cu toată vigoarea tinereţii, caracteristică poporului din care face parte, boala endemică a lumii libere, ce riscă să se transforme în agonie, -pacifismul cu orice preţ"- arătând că numai popoarele care ştiu să se sacrifice supravieţuiesc; că resemnarea în faţa ororilor şi crimelor com'se de un sistem diabolic ce aspiră la dominaţia mondială, este morala celor făcuţi să poarte lanţurile sclaviei.

Numai aşa va putea aduce un aport de ultimă autenticitate românească la cultura mondială.

O societate care nu mai este capabilă să dea elemente capabile de sacrificiu în momente critice, pentru apărarea principiilor care îi justifică existenţa, este prescrisă. Comunismul cunoaşte acest adevăr şi propaganda sa îl exploatează la maximum. Pacifismul este doar propăvăduit pentru opinia publică occidentală. Inutil să mai subliniem cum exploatează propaganda comunistă teama de războiu a lumiim libere. Exemplele sunt proaspete în mintea fiecăruia; iar jurnalul "neutralist", "Le Monde", este numai expresia rafinată a aceloraşi metode întrebuinţate grosolan, de către jurnalul comunist "l'Humanité".

Armamentul atomic, singurul atu pe care lumea liberă îl mai avea în faţa lumii comuniste, a fost întors de această propagandă contra celei dintâiu. Spectrul războiului atomic, distrugător al vieţii pe pământ, este invo-

cat ori de câte ori opinia publică occidentală este invitată la o nouă capitulare. Dar iată că "îngerul coexistenţii paşnice" a comunismului cu democraţia, "blândul" Malencov, a fost înlocuit cu mareşalul politic Bulganin, ochiul partidului comunist în armată, şi Molotov a declarat în aceiaşi şedinţă: "In caz de război, civilizaţia mondială nu va pieri: dar ceea ce va pieri, va fi distrus este sistemul social putred, cu imperialismul său săturat de sânge, pe care îl resping cu oraore popoarele oprimate". Si nici un indiciu că presa neutralistă l-ar considera pe Molotov provocator la război, aşa cum nu ar fi întârzâiat să-l considere pe Foster Dulles dacă acesta ar fi vorbit în aceiaşi termeni despre imperialismul moscovit realemnet saturat de sânge şi execrat de popoarele înrobite.

In timp ce propaganda occidentală foloseşte "războiul atomic" pentru a demoraliza opinia publică, propaganda comunistă îl foloseşte pentru a insufla popoarelor respective convingerea în "inevitabilitatea prăbuşirii capitalismului" şi victoria definitivă a comunismului, convingere atât de necesară pentru consolidarea unui regim dictatorial.

Situatia actuală, decisivă pentru cultură, civilizaţia şi viitorul omenirii, pune la dispoziţia talentelor exilului subiecte inepuizabile pentru opere nemuritoare. Numai trăind intens drama actuală a Poporului Român, care este în acelaş timp drama Umanităţii, scriitorii noştrii vor reuşi să impună fenomenul românesc-de care se vorbeşte atât de mult-pe plan mondial. Altfel, creaţiile lor, după ce vor fi făcut mai mult sau mai puţin sgomot, în funcţie de abilitatea cu care vor fi speculat oscilantele curente de opinie pentru efemere sisteme pseudo-filosófice, vor merge să mobilizeze, irevocabil, lăzile arhivarilor; în cazul că nu vor fi fost arse de aceia care, odată stăpâni pe bunurile şi conştiinţele oamenilor, le vor fi considerat pe bună dreptate, expresia unei societăţi în descompunere.

Dacă în aceste momente cruciale, nu vom reuşi să ne integrăm total românismului etern, ci ne vom plasa contemplativi în afara evenimentelor pentru a impune "fenomenul românesc" redus în primejdios la domeniul culturii şi artelor posibilitatea ca această impunere să se producă într'un moment când Poporul Român va fi încetat de a mai exista, va deveni certitudine; iar noi ne vom fi plasat în afara istoriei. Pentru noi "fenomen românesc" înseamn trăire românească" şi aceasta nu poate fi redusă la manifestări într'un singur domeniu, oricât de strălucite ar fi ele. Vitalitatea unui popor se dovedeşte prin manifestări puternice şi echilibrate în toate domeniile: cultural, economic, militar, artistic, etc. Când un singur domeniu absoarbe toate energiile active ale unui popor, acesta a intrat de mult în faza de decadenţă şi descompunere. Când desvoltarea artelor atingea apogeul la Atena cetatea se găsea în agonie. Ori noi nu vrem pentru România gloria post-istorică a Atenei. Pentru a trece la nemurire, Nero a dat foc Romei, dar nu cred să existe gânditor român posedat de geniul lui Nero.

Nu sunt contra artelor, cum nu sunt contra florilor. Dar prefer florile din livadă, celor de pe morminte. Si de aceea cred, contra celor ce vor să reducă istoria la o categorie, că la cultură contribuie alături de savant şi tinichigiul.

Ceea ce demonstrează, indubitabil, vitalitatea unui popor, este puterea sa de sacrificiu pentru apărarea pământului care îl hrăneşte şi în care i se odihnesc strămoşi, pentru credinţa, tradiţiile şi obiceiurile sale, adică pentru libertatea sa. Căci principiile în care nu se crede cu intensitatea necesară acceptării sacrificiului întru apărarea lor, rămân simple speculaţii. Creştinismul, acest far călăuzitor al omului pe pământ, ce luminează de două

milenii drumul Umanităţii şi va continua să-l lumineze în veci,nu ar fi însemnat nimic fără jertfa pe cruce a Fiului Omului,iar românismul detaşat de martirii istoriei noastre naţionale este de neconceput.

In lupta pe viaţă şi pe moarte contra călăilor Neamului,aportul ciobanului din creerul Carpaţilor,cu sufletul gogorit de credinţa nestrămutată în destinul Naţiei,va fi mai important decât aportul savantului lipsit de credinţă.Deoarece pentru primul,atunci când interesele Ţării o vor cere,unu şi cu unu vor face trei,ceea ce cel de al doilea,cu sufletul îngheţat de răcea la cifrelor,nu ar putea concepe.

Românsimul nu are astăzi nevoie de valori potenţiale,ci de valori în acţiune.Căci"Simţul istoric(sau facultatea de a ghici repede aprecierile după care un popor,o societate,un om au trăit;"instinctul divinator"al raporturilor acestor aprecieri"dela autoritatea valorilor la autoritatea forţelor active")..."(Nietzsche),ne spune că momentul actual este un moment militar moment în care accentul trebuie pus pe înarmarea morală şi materială.

Cuvintele lui Machiavelli capătă o presantă actualitate:"Profeţii neînarmaţi pier".

Este oare posibil ca în pragul celui de al doilea deceniu de când am renunţat la luptă,măsurăm surghiunul pe decenii de aşteptare neputincioasă a unei eliberări la care nu vrem să contribuim să nu ne dăm seama că lumea liberă incapabilă de sacrificiu pentru apărarea principiilor care îi justifică existenţa,merge cu paşi siguri spre sinicidere?Nu este oare limpede că singurul ideal al acestei lumi este"coexistenţa paşnică",şi că de fiecare dată când începe să basculeze este restabilită numai pe spezele lumii libere?

Nebun acel ce crede că puterile occidentale vor consimţi să verse o singură picătură de sânge în scopul unic al eliberării popoarelor subjugate.

Trebuie să avem curajul privirii în faţa a adevărului şi să tragem concluziile ce se impun înfiorătoare pentru cei ce şi-au pierdut credinţa.

Dacă popoarele subjugate nu-şi vor regăsi încrederea în propriile lor puteri,încredere care să le dea tăria acceptării poate a celor mai grele sacrificii cunoscute de istorie,pentru a redeveni din nou stăpâni pe propriul lor destin,vor fi condamnate să poarte etern jugul sclaviei.

Să nu ne înspăimânte sacrificiile.Cu cât ele vor fi mai înfiorătoare, cu atât ura oamenilor contra barbarului va creşte şi va sfârşi prin a trezi din somnul morţii conştiinţa întregii Umanităţi.

Să încetăm de a mai crede că eliberarea Europei de Răsărit depinde de Churchill sau Chou En-lai.Dacă înrobirea noastră a putut depinde de Churchill,este datorită numai faptului că oamenii politici din Răsăritul Europei s'au lăsat amăgiţi de cântecele de sirenă ale Londrei şi nu au ştiut să unească într'un front comun,inexpugnabil,resursele morale şi materiale ale popoarelor respective.

Eliberarea Europei de Răsărit este o necesitate istorică,iar grăbirea sau întârzâierea ei e în funcţie numai de popoarele respective.Nu încape îndoială că evenimentele evoluiază în sensul acestei necesităţi.Nimeni nu va putea împiedica Germania suverană să-şi refacă unitatea naţională.Cei ce cred că pentru aceasta Germania ar putea fi tentată să treacă în tabăra adversă,uită că Poporul German cunoaşte,mai bine decât oricare altul, pericolul bolşevic.Inverşunarea cu care Rusia-Sovietică încearcă să zădărnicească reînarmarea Germaniei este,în acest sens grăitoare.Va sosi un mo-

ment critic,în care se va pune problema unității Germaniei,deci a eliberării Germaniei de Răsărit.Interesul popoarelor subjugate și al lumii libere este ca această eliberare să nu fie separată în ordinea lichidării cauzelor tensiunii internaționale,de eliberarea tuturor țărilor europene cotropite.Este de datoria popoarelor aservite să-și unească eforturile într'o uriașă încleștare cu ocupantul,pentru a nu mai da posibilitatea dușmanului comun să ne distrugă pe fracțiuni,și într'o strânsă colaborare cu Poporul German,să readucă problema eliberării Europei de Răsărit pe primul plan al preocupărilor politice mondiale.In acest fel marșul funerar al lumii libere va putea fi oprit,iar popoarele Europei de Răsărit, demne de trecutul lor istoric,își vor fi făcut datoria față de Umanitate.

Poporul Român deținător în Răsăritul Europei al obiectivului strategic cel mai important pentru reușita operațiilor conjugate,îi revine rolul de a aplica căpcăunului stepelor prima lovitură de măciucă.

Fiecare român trebuie să se pătrundă,așadar,de sensul profetic al cuvintelor marelui Pârvan:"Biruința este floarea care înflorește numai în țara jertfei până la moarte,acolo unde toate sufletele se topesc în unul singur..."

Căpitan C.Stoicănescu.

Acest articol nu pomenește de atacul de la Berna,el a apărut însă în ediție specială a ziarului,ediție ocazionată tocmai de acest act.Dar deși nu pomenește nimic,el a fost inspirat de eroismul celor întemnițați și este-fără exagerare-cel mai frumos articol ce a apărut în presa românească a exilului,în legătură cu ultimul act de eroism din lanțul eroic de care vorbeam.

Nu am avut ocazia să-l cunosc pe dl căpitan Stoicănescu,dar i-am citit diferite articole aici în exil și,o spun fără exagerare,m'au entuziasmat.Dsa este desigur mai tânăr ca mine,dar"la valeur n'attend pas le nombre des années".Am aflat că ar fi astăzi socialist și mă întreb cum se împacă naționalismul care dogorește în articolul de mai sus cu socialismul care ține de o internațională.Dar aceasta este o problemă de conștiință pe care o va rezolva-o desigur singur dl Stoicănescu și nu avem nici o cădere să ne amestecăm.Din articolele ce le-am citit și în special din cel din față,am avut intuiția că mă găsesc în fața unui caracter,un luptător-desigur dsa a făcut războiul în Est-un om al faptelor și nu al cuvintelor.

Dl Stoicănescu scrie ceea ce simte și ceea ce simte îi face onoare. Dsa,un erou desigur,nu rămâne insensibil la eroismul altora.Eroismul celor de la Berna i-a inspirat fraze minunate,fraze cel-căiteare de patriotism,fraze înălțătoare.Dar în afară de invitație la eroism,din articolul dsale ,am mai sezizat o latură:invitația la unire.Dsa condamnă disensiunile sterile și ca un corolar,desigur,se impune unirea.Dl Stoicănescu deși este în exil de mai puțini ani ca mine,a avut ocazia să constate că această unire nu este posibilă.Din câte grupări sau grupulețe au existat la ora 10,la ora 11 nu au fost mai puține,ci,mai multe.A avut ocazia să constate că oameni care stăteau alături,care duceau o luptă comună,care se apreciau sau păreau că se apreciază,s'au despărțit,au uitat de lupta comună,au apucat pe drumuri diferite,și obiectivul principal nu a mai fost dușmanul comun de mai înainte,ci fostul tovarăș de luptă.Nu este nici un motiv să credem că situația aceasta se va schimba.

Dar există,cred eu,o posibilitate de unire în eroism,adică elementele eroice,elementele capabile să înfrunte riscul morţii,se pot căuta,găsi şi uni,pe deasupra tuturor grupărilor şi grupuleţelor.Este ceea ce mi se pare mie că s'a realizat în ţară.Acolo s'a făcut o unire,dar cu siguranţă că numai elementele eroice s'au unit,au fost capabile să se unească şi să renunţe la otrava politicianistă.Elementele lipsite de eroism au ignorat de mult steagul şi au căutat să se aranjeze.Prieteniile cele mai puternice se leagă între camarazii de arme,pe fronturile de bătaie.Ceiace cimentează aceste prietenii de front,este,cred eu,tocmai pericolul morţii pe care îl înfruntă şi unii şi alţii.Deci,s'ar putea realiza aici în exil, pe deasupra grupărilor politice,o coaliţie a elementelor eroice şi e probabil cab ea se va realiza într'o zi.

Pe dl căpitan Stoicănescu îl socot un om capabil de eroism,de eroismul cel mai pur.Acest sentiment s'a născut în mine în urma citirii articolului de faţă.Ar fi imposibil ca cineva să scoată accente atât de convingătoare, fără suportul unei credinţe care dogoreşte.Felicit"Stindardul"că a-publicat un asemenea înălţător articol.Numai că entuziasmul născut graţie articolului dlui căpitan,este complect anihilat când se citeşte articolul de alături,întitulat"Suntem solidari cu fraţii din Berna",semnat"Stindardul" şi datorit,desigur,penei directorului gazetei,dl I.V.Emilian.Aici nu mai întâlnim apelul la unirea elementelor eroice,ci un apel partizan."Nu cunoaştem numele componenţilor acestui grup,dar din informaţiile pe care le deţinem ştim cu siguranţă că ei nu aparţin nici unei grupări politice şi că, mai cu seamă,nu au nimic comun cu Garda de Fier,deşi comunicatele reporteri-te i-au prezentat cu o grabă suspectă,ca fiind legionari",scrie "Stindardul".

Acest mai cu seamă,din fraza "Stindardului",arată că dl Emilian exclude din alianţa eroică preconizată de mine,pe legionari,iar graba suspectă,ne face să credem că şi dsa a făcut parte din "grupul militarilor" ce a redactat memoriul de care am vorbit.In articolul de faţă,dl Emilian,prin cuvintele subliniate de mine,voieşte să spună că legionarii,sau numai şeful lor,dl Sima,are legături cu comuniştii.

Si tot articolul de mai sus ne luminează atitudinea dlui Emilian,în urma executării grupului lui Alexandru Tănase.Cu acea ocazie,dl Emilian,nu numai că nu a găsit nici o rezervă de sentimente capabile să admire eroismul celor căzuţi sub gloanţele bolşevice,dar a găsit sentimente contrarii, de ură.Dsa,fost luptător de front,s'a aliniat de cei care nu au văzut frontul,de cei care "au înfipt pumnalul în spatele celor ce se găseau pe Carpaţi",cum scrie dl căpitan Stoicănescu şi a denigrat eroismul celor căzuţi atacând pe cei ce i-au trimis în ţară.Am rămas atunci stupefiat citind rândurile din "Stindardul" în care se căuta să se minimizeze importanţa actului celor căzuţi şi,mai ales,să se caute vini celor ce i-au trimis. Am rămas surprins găsind acuzaţii de nepricepere,tocmai din partea dsale. Atrag atenţia că în cele ce urmează nu scot la lumină nimic nou,nu erd nici o reţea,ci spun ceea ce ştie toată lumea.In exil au existat mulţi şefi de reţea" caraghioşi,care,aşa cum am spus-o mai demult în "Chemarea", nu purtau clopoţei la gât ca pisicile,ci adevărate tălăngi,ca nişte vaci întâlnite de mine într'o noapte când am trecut clandestin din Austria în Germania.Dintre toţi aceşti caraghioşi,cel care a atins dimensiunile cele mai mari,este fără îndoială dl.I.V.Emilian.Incă din 1946 el ajunse să fie la Linz,informatorul unei puteri aliate.Si acest lucru era cunoscut pe dimenisuni mondiale,de la Linz la Sydney.In 1947,un Român de la Marsilia, a reuşit să intre în anturajul şefului serviciului de informaţii române comunist de acolo,Georges Linniver.Si acest Linniver,i-a arătat Românului

noastru lista"agenţilor" din Austria,în care,în cap,era dl I.V.Emilian. Rog pe orice cititor al rândurilor de faţă,oriunde s'ar găsi,să caute un Român care a fost în Austria în acele timpuri şi va afla lucruri care îl vor face să râdă.Eu mă voiu mărgini să spun unul,care e departe de a fi cel mai hazliu.In vremea când generalul Baloşin umbla prin Europa pentru a convinge pe Români să se întoarcă în ţară,dl. I.V.Emilian organiza o expediţie în ţară.In văzul şi auzul tuturor.In fruntea expediţiei-acest lucru îi face onoare-era dsa.In seara când în gară se găsea trenul special cu repatriaţi,dl Emilian se găsea cu grupul dsale în alt tren.De la ferestrele vagoanelor celor două trenuri se schimbau glume,păreri,etc.Repatriaţii ştiau toţi că dl "căpitan" Emilian pleacăîn ţară pentru a face o reţea de informaţii.Cum era normal,trenul dlui Emilian,un tren obişnuit,pleca înainte,lăsându-l pe cel special cu repatriaţi,să plece când se va milostivi Dumnezeu.De la fereastra trenului ce se punea în mişcare,dl Emilian,făcând semne cu mâna,îi spunea unui preot care se găsea în trenul de repatriaţi:"La revedere părinte,ne vedem în ţară".

In rezumat,dl Emilian s'a comportat în acest domeniu ca un adevărat creştin.Mai târziu a căzut în ţară fratele dsale artsitul Emilian.Aveam atunci "Chenarea".Am primit un anunţ şi o scrisoare din partea dlui I.V.Emilian şi deşi ştiam că artistul Emilian a căzut din cauza uşurinţei fratelui său-când eşti cunoscut ca agent de la Linz la Sydney-este o greşeală de neiertat de a-ţi întrebuinţa fratele din ţară,în chestiuni de acest gen-dar am trecut totul cu vederea,şi am scris o notă aşa cum i se cuvenia eroului Emilian artistul.Mi-am amintit atunci o frază a cunoscutului general Moczinsch :"Numai cine stă cu braţele încrucişate,nu greşeşte."E posibil ca dl Horia Sima să fi făcut greşeli,multe greşeli chiar,dar nu dl Emilian era calificat să i le scoată în evidenţă.Si apoi în faţa unor morminte proaspăt deschise,se mai trage cu buretele asupra greşelilor şi se caută să se vadă dacă o faptă,un act,are şi urmări bune.Ori rezultatele obţiunte de expediţia soldată cu moartea a 13 eroi a avut urmări incontestabile.Comuniştii din ţară,au dat o publicitate neobişnuită acelui caz,desbaterile procesului au fost publicate pe pagini întregi,cei din ţară au avut ocazia să constate că emigranţii nu dorm pe puf,că acţionează şi că Occidentul îi ajută.Intr'o emisune în limba engleză,la postul de radio naţional spaniol,într'un interview,aviatorul Bâzu Cantacuzino,a spus relativ la acest caz:"Dacă s'ar ţine seama numai de publicitatea făcută în jurul lor de însuşi partidul comunist în România,şi încă s'ar putea afirma că sacrificiul lor nu a fost zadarnic".In acel interview,dl Cantacuzino vorbeşte cu aceiaşi căldură de eroii de la Berna şi de toate faptele eroice româneşti cunoscute de dsa.Personal m'au entuziasmat întotdeauna faptele eroice.Când am luat cunoştiinţă de căderea celor 13 am scris un articol într'o publicaţie a unor exilaţi români de peste ocean iar un altul în ziarul "America",intitulat "Au înflorit cireşii speranţei",în care nu mi-am drămuit aprecierile..Acelaş entuziasm m'a cuprins şi când am aflat de lovitura de la Berna şi nici de data aceasta nu am de gând să le trec prin filtru.Entuziasmul dlui Emilian se aprinde în sens unic,dsa se entuziasmează numai atunci când face ceva dsa sau prietenii dsale.Tot la"Stindardul" mai este şi dl Gregorian.Dsa a fost,înainte de a veni la Munchen,agent al unei puteri aliate la Roma. In această calitate,dsa pâra pe legionari.Am văzut cu ochii mei o fotocopie de pe un raport al dsale contra unui legionar din Italia.Si în volumul de versuri ce l-a publicat,există un poem intitulat"Omenie".Tristă ironie fără îndoială.

Ne mirăm dar că la "Stindardul" întâlnim pe dl căpitan Stoicănescu,al cărui articol m'a entuziasmat atât şi din care reese că dsa este un adevărat patriot,un om capabil să admire eroismul oriunde s'ar găsi şi mai ales din articolul căruia mi s'a părut mie că se desprinde o invitaţie la eroism

"ESTE UN ANACRONISM A-TI RISCA VIATA PENTRU O IDEE?"

de G.Rothenfluh-L.

"Unirea"Berna,Februarie 1955

Era frumos pe timpul cruciatelor,nu-i aşa?Dar în timpurile noastre,aţi spune dvs,în epoca noastră civilizată,aceasta nu mai are valoare,când există mijlocul de a trata politicos,cu actele în mâini la masa verde,într'o cameră confortabilă,în timp ce la intrare o gardă înarmată veghează asupra siguranţei oamenilor însărcinaţi să clădească fericirea noastră dintr'o singură bucată.Aceşti oameni ne scutesc de a ne obosi meningele cu idei politice şi să ne epuizăm capacitatea de înduioşare când e vorba de durerile altora,în timp ce avem destul de furcă cu propriile noastre necazuri de toate zilele.Căci viaţa nu mai este roză şi a trecut deja un timp de când francul nostru nu mai are valoarea francului de aur.Si apoi,are cineva poftă să scture un întreg popor liniştit,să-l deranjeze din euforia sa atât de greu câştigată?Acestea sunt lucruri care nu s'au mai văzut,lucruri care nu se fac.Fără să mă socotim că manifestaţii de acest gen nu duc la nimic, dacă nu la indispunerea oamenilor,...bine...

S'o spunem cât mai repede,şi spre onoarea noastră,că această părere timorată este acea a unei minorităţi foarte,foarte redusă.Aceasta nu împiedică "oamenii bine" sunt tot atât de responsabili ca şi ceilalţi de mentalitatea unui popor.Acela de exemplu,care pentru a ignora totul din realităţile pe care le voiu numi în acest caz"latine"-crede,de bună credinţă,că pericolul nu este atât de grozav cum se spune şi,mai ales,se scrie,pentru a-l face mai senzaţional.Că,dacă există bărbaţi şi femei în lume care au de îndurat necazuri necunoscute de noi,copii care mor de foame,popoare întregi într'o mizerie morală şi materială extremă,aceasta se datoreşte în mare parte greşelilor lor.De ce nu au acţionat mai înţelept şi atunci când mai era timp?Pentru ce s'au lăsat să târâţi?Cu mai multă prudenţă şi mai multă vigilenţă,totul s'ar fi petrecut altfel.

Priviţi puţin la noi!Suntem un popor ca oricare altul,nici mai bun şi nici mai rău,dar să o spunem fără falsă modestie,un popor rezonabil şi înţelept.Priviţi ordinea de la noi,organizarea instituţiilor noastre,vitrinile noastre bine garnisite,toată această lume care merge încoace şi în colo ca un singur om serios,muncitor,cu pasul sigur al celui care a prevăzut totul şi căruia,cu rare excepţii,nu i se poate întâmpla nimic rău.Si înadevăr,afară de cazul că pământul s'ar întoarce cu susul în jos ce poate să ni se întâmple,care să nu fie omeneşte prevăzut în ordinea normală a lucrurilor?...Da,aşa este,şi ceiace este mai rău este că este adevărat.

Si mai trebuie ca înţelepciunea cuiva să nu stingherească pe nimeni! In cazul Elveţiei se întâmplă că această ţară,mai presus de toate înţeleaptă,să fie pe gustul dar,mai ales în avantajul tuturor.Cei pe care

avem obiceiul să-i numim"mari"au din această cauză interesul să ne lase să trăim în pace,şi aceasta oricum,uşurează multe lucruri...Au existat mulţi nebuni de legat în fruntea marilor naţiuni,puţin a lipsit să nu cace în picioare frumoasa noastră Elveţie.Dar,slavă Domnului,am scăpat! Numai că iată,nu toate ţările au avut acest noroc.Există unele care,în toată istoria lor,şi aceasta pentrucă au fost înzestrate fără sgârcenie de Providenţă,au fost şi sunt obiectul poftelor de cucerire,mai ales când ele sunt,ca România de exemplu,aşezate la răscrucea drumurilor.

Si mai este încă ceva.Când sunteţi pe punctul de a vă îneca şi strigaţi după ajutor,puţin vă pasă dacă ţipetele ce scoateţi deranjează cine ştie ce idilă inocentă.Si când casa voastră este în flăcări,nu veţi ezita desigur să vă treziţi vecinul,chiar dacă aţi şti că-i stricaţi un repaos bine meritat.Fără îndoială că vecinul nu va putea să facă nimic dacă viaţa şi bunurile cele mai scumpe vă sunt în pericol.Dar sunteţi în drept să credeţi că aceasta nu-i este indiferent şi că,dacă e nevoie,îşi va lua partea lui de risc pentru a vă veni în ajutor.Si în disperarea în care vă găsiţi,veţi considera bune orice mijloace,chiar pe cele pe care ordinea socială le condamnă.Dacă se trezeşte cu greutate,veţi merge până a-i sparge un geam,a-l îmbrânci- nu are nici o importanţă!-numai vecinul să se trezească mai repede şi să-şi dea seama că vă arde casa.

Vă întrebaţi desigur unde vreau să ajung.Dar la ultimele evenimente de la Berna fără îndoială.Veţi găsi comparaţiile mele ridicole,raţionamentul meu tras de păr?Doamnelor,Domnilor,de o mie de ori,nu.Vă aud ţipând:Dar morala atunci,ce facem cu ea,unde o lăsăm?Ei bine,nu acolo unde în timpuri liniştite ştiam că o găsim.

Vreau dealtminteri,în aceiaşi măsură cu dvoastră,să vă spun imediat că nici eu personal şi nici nimeni de la modesta publicitate lunară"UNIREA" din Berna,nu suntem de convenţă cu actorii dramei care s'a jucat de curând.Si pentru Radio Bucureşti,repet că cei trei Români în chestiune NU SUNT MEMBRI AI ASOCIATIEI HELVETO-ROMANE.Cum suntem obişnuiţi cu genul special al informaţiilor ce vin de dincolo de perdeau de fier,nu ne-am emoţionat prea mult.Ne abţinem în mod voluntar de la orice comentariu, ultimul cuvânt aparţinând Justiţiei noastre,care nu s'a pronunţat încă. In ceiace ce priveşte cealaltă Justiţie,aceea de care nu scapă nici o acţiune bună sau rea,aceea are timp lung înaintea ei,pentru a se pronunţa şi nimeni nu scapă de sentinţa ei.-

In ceiace ne priveşte,nu se poate ca cineva care ani întregi şi-a câştigat pâinea sa într'o ţară,i-a respirat aerul,i-a cunoscut şi iubit locuitorii,a încercat decepţii,a avut bucurii,să nu-i fi pătruns această ţară pentru totdeauna în suflet.Ce e de mirare dar ca Elveţienii veniţi din România să urmărească peripeţiile acestei drame cu un ochiu mai mult decât atent?Nu e vorba de soarta ţării lor adoptive care se joacă în evenimentele de la Berna şi de aiurea,de la Copenhaga şi Washington.Dar să nu ne limităm la noi.Redau aici ecourile anonime din mica noastră lume elveţiană,din această mică lume care,dacă nu poate totdeauna să facă ce vrea,poate cel puţin SA SPUNA CEIACE GANDESTE.Această mică lume deci,are o mentalitate puţin specială pentrucă specială este şi poziţia sa geografică.Această lume compusă din elemente de rasă şi de temperament diferit,are deasemeni şi reacţiuni diferite.Există de exemplu săracii cu duhul care se indignează că nu pricep nimic,există egoiştii care ridică din umăr indiferenţi şi puţin dispreţui-

tori, există acei care ştiu toate mai bine decât oricine şi care ... ar fi procedat cu totul altfel! Există fel de fel de oameni. Dar închipuiţi-vă că există deasemnei, şi nu puţini, care spun într'un splendid elan nesocotit (ca orice elan): În locul lor aşi fi aruncat totul în aer! Ah! Imposibil! Ei bine, şi eu aşi fi făcut la fel, dacă cel puţin ar fi fost deajuns ca cu aceasta să fi aruncat în aer pe toţi nebunii.

Sunteţi curioşi să ştiţi în care cercuri s'a îndrăznit să se gândească astfel? Fără îndoială că nu în lumea oficială, aceasta e clar, nu-i aşa? Dar în orice caz, câte puţin în toate părţile. Ceva mai mult în regiunea romandă şi încă şi mai mult în cea grisonă... car tout se tient en ce monde ... ci romantch, ci roumain...

Evident forma este desaprobată. DAR CINE AR PUTEA SĂ DESAPROBE IDEEA CARE A ANIMAT GESTUL CELOR 3 ROMÂNI (sau şease)? Si am spus bine: a celor 3 Români, şi pentru cei care nu au remarcat, insist: nu am spus BANDIŢI. Căci banditii trebuiesc căutaţi în altă parte. Si sunt atâţi de mulţi că nu reuşesc să-i numesc. Când voiu putea-o, nu voiu face-o. Ar însemna să le fac prea mare onoare. Banditii sunt regisorii proceselor inexistente, cei care descoperă crime ce nu s'au comis, cei care diformează conştiinţele, călăii unor naţiuni întregi. Şi banditii sunt şi acei care îi ajută. Sper că m'am exprimat clar.

Cum noi ăştilalţi nu suntem diplomaţi, putem să ne lipsim de surâsuri amabile schimbate pe deasupra mesei verzi. Noi putem chiar-o, aceasta e minunat - să ne plătim luxul de a spune adevărul. Acest adevăr care nu va fi nici odată spus deajuns, care nu va fi nici odată repetat atât cât este nevoie. Europa nu s'a pus încă pe picioare din cauza urmăririi politicei unui nebun şi a aghitanţilor lui. N'am învăţat oare nimic?

Lovitura de la Berna s'a soldat cu pierderea unei vieţi, este regretabil. Dar toate vieţile pe care Moscova se însărcinează să le secere în fiecare zi de ani şi ani?...

Suntem iritaţi şi nu fără raţiune. Străini, nici măcar vecinii noştri apropiaţi, vin să ne îmbrâncească, vin să "ne spargă un geam". Aceasta face destul de mult rău frumosului nostru edificiu federal, şi prin el trece acuma un vânt rece dedrept ul din stepele ruseşti şi nu de la Bucureşti. Cum dealtfel nu sunt româneşti pretinsele demonstraţii de massă care au loc acum în capitala României, pentru a se protesta contra afrontului făcut... cui, în fond? Nu, dar! Drept cine ne iau? On est bien derrière les montagnes, mais de là à croire à Croquemitaine...

Spuneam deci că nişte străini vin să ne deranjeze liniştea, pentrucă arde casa lor. Ea arde de vreme îndelungată. Aproape tot ceea ce a fost acolo de valoare a căzut pradă flăcărilor şi nu a mai rămas decât un mic căpeţel. Gestul acestor oameni a avut misiunea de a vă face să înţelegeţi, de a NE face să înţelegem că a sosit însfârşit momentul acum ori niciodată să facem ceva. Această manifestare prea teatrală pentru gusturile noastre elveţiene este o condamnare îndrăzneaţă şi deschisă a sclavajului epocii noastre, a adevăratului banditism organizat şi practicat în văzul tuturor, dar şi al indolenţei tuturor acelora care nu vor să-şi dea seama de pericol.

Pentrucă fiecare individ este responsabil de răul ca şi de binele comun,pentrucă lumea suntem toţi,eşti tu,este el,suntem NOI TOTI,SA AVEM CURAJUL PARERILOR NOASTRE.Să nu spuneţi:ce poate face în această afacere părerea mea?E fals.Dacă în lanţul binelui sunteţi veriga care s'a rupt, sunteţi responsabili de triumful răului.Si în epoca noastră,această responsabilitate merge departe,foarte departe..."

G.Rothenfluh-L.

Articolul de mai sus a apărut în revista "Unirea" de la Berna,revista Asociaţiei Helveto-Române,mai precis a Elveţienilor care au trăit în România.Cer iertare autorului acestui articol,dlui Rothenfluh pentrucă,în cazul că nu i-am maltratat prea mult articolul traducându-l,în orice caz nu am reuşit să redau parfumul şi graţia originalului.Elveţienii,prin articolul dlui Rothenfluh,ne aduc o mângâiere.Când un om este în nenorocire,o mână,întinsă frăţeşte face mult,alină mult durerea.

Revista "Unirea",vorbeşte întotdeauna de România,patria adoptivă,şi nici odată nu am constatat că se amestecă în treburile noastre.Elveţienii din România nu sunt nici pro,nici contra fostului rege Mihai,nici pro nici contra prinţului Nicolae de Hohenzollern,nici pro nici contra Ziului Naţional,socotind că aceste probleme numai noi Românii avem datoria să le rezolvăm.Ei nu se amestecă în treburile noastre româneşti,şi în fond aceasta ne-ar mai trebui,să se amestece şi ei,după ce se amestecă aşa cum se amestecă Grecii şi Evreii.

Elveţienii-dacă ne-am lua după nişte glume-nu au reuşit să facă în lumea aceasta decât un ceas cu cuc şi-în loc de inimă-un resort de ceasornic. Elveţienii din România ne dovedesc că au inimă şi încă inimă caldă.Să fie aceasta influenţa cerului nostru românesc sub care au trăit,fac unii din ei s'au şi născut? Să fie aceasta o confirmare a tezei că faptele eroice trezesc sentimente capabile să admire eroismul?Chestiunea nu are nici o importanţă.Important este faptul că în momente în care inima noastră de Român freamătă de mândrie în faţa puterii de sacrificiu a celor 6 care au dat lovitura de la Berna,în momente în care inima noastră tremură de îngrijorare la gândul necazurilor care-i aşteaptă,simţim bătând alături de noi,în acelaş ritm,inimile Elveţienilor din România.Suntem convinşi că ei vor face tot ce va fi omeneşte posibil pentru a ne veni în ajutor ca să-i scăpăm pe cei de la Berna sau,în cel mai rău caz,să le uşurăm pedeapsa.

Am avut ocazia să cunosc Elveţieni din România,fiinţe omeneşti din acestea "cu resort de ceas în loc de inimă",care m'au mişcat.Unul din ei, în trecere prin Madrid,spunea:"Visez foarte des Bucureştii" "Singura mea dorinţă,este să mă întorc acolo,acasă."

La Paris am avut ocazia să cunosc un caz şi mai emoţionant:O familie elveţiană s'a instalat la noi,acum cinzeci de ani.Si după cincizeci de ani au fost obligaţi să părăsească Patria lor adoptivă.Puţin timp după sosirea la Paris,bătrânul a murit.Am cunoscut numai pe bătrâna.Când i-am spus că sunt Român,a început să plângă.Mi-au dat şi mie lacrimile.Cum îmi dau şi acum când scriu aceste rânduri."Bătrânul mi-a lăsat cu limbă de moarte să-i duc atunci când se va putea,corpul în România."Recent a murit şi ea.Nu ştiu dacă a lăsat şi ea copiilor ei,care ştiu româneşte

te ca orice Român,acelaş testament.E probabil că da.

Desigu,majoritatea Elveţienilor din România se vor întoarce cu noi.Unii vor rămâne cetăţeni elveţieni,alţii vor deveni cetăţeni Români.Cei ce vor deveni cetăţeni români vor avea toate drepturile şi datoriile Românilor.Se vor constitui în asociaţii culturale sau profesionale,ca să-şi apere interesele materiale sau morale atunci când vor fi ameninţate,dar nu cu scopul de a ne conduce,de a ne pune sub picior,cum au făcut-o în secolele 17,18 şi 19 Grecii,cum au făcut-o în secolul 19 şi în al nostru Evreii şi cum-aceştia din urmă-o fac şi acuma.

Si celor ce vor deveni cetăţeni români şi celor ce vor rămâne cetăţeni elveţieni,noi le vom fi recunoscători pentrucă ni s'au arătat prieteni la nevoie.Românul spune că prietenul,la nevoie se cunoaşte.

--- o ---

"REZISTENTII ROMANI ATACA LEGATIA REPERISTA DELA BERNA."

"România Muncitoare"
Februarie,1955

"Incă odată România a atras atenţia lumii libere asupra ei.După incidentele de la Paris,unde refugiaţii români au ajutat opiniei publice să constate că arta merge mână'n mână cu poliţia,într'o democraţie populară, iată că alţi refigiaţi români înscriu o pagină nouă în istoria rezistenţei româneşti:ei iau cu asalt legaţia reperisă dela Berna şi demonstrează lumii libere că legaţia aceasta nu era,de fapt,decât o oficină de spionaj.

Gestul românilor dela Berna este unul dintre acelea care arată că patriotismul românesc se confundă în clipele tragice ale istoriei noastre -cu însăşi limitele sacrificiului.In faţa puterii de sacrificiu,în faţa voinţei de sacrificiu a rezistenţilor români,trebuie să se plece toţi cei pentru care exilul românesc înseamnă o realitate unică,vie.

Rezistenţii dela Berna au arătat lumii că Românii ştiu să-şi organizeze disperarea de a fi rămas fără Ţară şi că ordinea comunistă impusă Ţării de Moscova,nu poate dăinui.In actul lor protestatar,stă însuşi miezul luptei noastre pentru ELIBERARE şi pentru LIBERTATE.

Si-acum să ne întoarcem spre ceilalţi exilaţi,spre cei care confundă adesea exilul cu afacerile exilului.Si să le spunem răspicat:

- că e o ruşine mare să se lipească o etichetă de o culoare sau alta peste identitatea rezistenţilor dela Berna;
- că e o ruşine şi mai mare să te apuci să "înfierezi"actul acesta protestatot românesc cu un slogan de politicianism gras,aşa cum s'au grăbit să o facă-înaintea oricărei luări de atitudine de către presa mondială-nişte excelenţe dela Londra;
- că e tristă şi că e zadarnică,întreaga această agitaţie a diferitelor grupări politice din exil,de a monopoliza actul dela Berna.

Actul dela Berna e un act românesc şi atâta tot.Un act de revoltă,de protest şi de acţiune românească,în faţa căruia toate afacerile exilului trebuie să se spulbere,pentrucă actul acesta să rămână ceeace este:o pagină grăitoare din istoria libertăţii româneşti.

Redaăm acum faptele,aşa cum au fost prezentate,zilnic,de cele două mari agenţii de presă,"France-Presse" şi "United Press":

15 Februarie :

Sapte exilaţi români anti-comunişti înarmaţi au isbutit să ocupe azi-noapte Legaţia României dela Berna. După ce au expulzat pe însărcinatul cu afaceri reperist, Emeric Stoffel, pe colaboratorii şi pe familia acestuia, exilaţii s'au baricadat în imobil. După ultimele ştiri ei se află mereu înuntru şi refuză să se retragă. Poliţia elveţiană a încercuit Legaţia, însă n'a luat nicio măsură pentru a o evacua.

Un comunicat oficial elveţian declară că exilaţii pun drept condiţie a părăsirii Legaţiei, eliberarea a 5 personalităţi române ce se află închisă în ţară: Generalul Aldea, Episcopul Suciu şi Dnii Ilie Lazăr, Anton Mureşanu şi Brătianu. La rândul său, guvernul reperist cere arestarea şi extrădarea atacatorilor. Consiliul federal elveţian a fost convocat în şedinţă extraordinară.

Lovitura a avut loc aseară spre orele 22, atunci când au pătruns în imobilul Legaţiei, atacatorii au tăiat firele telefonice şi au pus căluşi în gură soţiei şofeurului. Focuri de revolver au fost trase când, spre orele 2 dimineaţa, şofeurul Aurel Setu se înapoia şi a încercat să intervină. Grav rănit, el a murit în spital unde a fost transportat câteva ore după aceia. Poliţia a sosit foarte repede la faţa locului. In clipa în care ea înconjura Legaţia, unul dintre atacatori, care încerca să fugă, a fost arestat, iar alţii doi au izbutit să scape cu fuga. Numele celui arestat n'a fost dat la iveală. Cu autorizaţia însărcinatului de afaceri Emeric Stoffel, poliţia a pătruns în grădină, însă nu şi în clădirea Legaţiei. Stoffel şi ceilalţi funcţionari ai Legaţiei au putut s'o ia la fugă şi să se refugieze în casele vecine.

Aşa dar, din cei 7 atacatori unul a fost arestat, doi au fugit. Mai rămân 4 în interiorul Legaţiei, care au declarat că sunt hotărâţi să reziste până la moarte. Autorităţile dela Berna precizează că ei sunt înarmaţi cu mitraliere, cu măşti de gaze şi cu grenade de mână. Ei ar fi pătruns în Elveţia în chip ilegal.

In cercurile din preajma poliţiei elveţiene se declară că guvernul federal va face tot ce-i stă în putinţă pentru a evacua clădirile Legaţiei fără vărsare de sânge. Convorbiri au avut loc între poliţie şi atacatori pentru a hotărî pe aceştia din urmă să evacueze clădirile.

In cercurile refugiaţilor români din Berna se declară că nu se ştie nimic despre această afacere.

In acest timp, guvernul român a protestat pe lângă guvernul elveţian. El cere extrădarea "criminalilor" şi declară că-şi rezervă dreptul să ia toate măsurile pe care le va socoti necesare. El reproşează autorităţilor elveţiene că au întârziat transportarea la spital a şofeurului rănit şi invită guvernul elveţian să-i notifice măsurile luate pentru a face faţă situaţiei.

Consiliul federal s'a întrunit a doua oară astăzi în şedinţă extraordinară pentru a examina nota reperistă. Nici o schimbare n'a intervenit până în prezent în preajma Legaţiei şi vre-o 50 de poliţişti înarmaţi şi cu cască pe cap patrulează în jurul imobilului.

16 Februarie :

Cei trei oameni din rezistenţa română, care au mai rămas la faţa locului, după cucerirea cu forţa a Legaţiei reperiste dela Berna, unde erau asediaţi de 42 de ore, s'au predat poliţiei elveţiene la orele 16,45 fără să se fi tras vre-un foc. Doi dintre ei aveau o mască pe faţă, al treilea o glugă. Unul din ei, şeful, ar fi rănit. Toţi au fost duşi într'o maşină a

poliţiei către o destinaţie necunoscută. Poliţiştii au pătruns atunci în imobilul Legaţiei, urmaţi de diplomaţii reperişti. Poliţia elveţiană a declarat că nu existau decât trei oameni în imobil şi că n'a existat niciodată un al patrulea, aşa cum se anunţase ieri. Cei trei rezistenţi români vor fi probabil inculpaţi de omor, în urma decesului şofeurului Legaţiei, rănit mortal cu prilejul ocupării imobilului.

Convorbirile menite să îndemne pe cei retraşi în Legaţie, să se predea fără ca poliţia să fie nevoită să recurgă la violenţă, au continuat în tot timpul nopţii trecute fără rezultat şi au fost reluate azi dimineaţă. Le-a fost remis un ultimatum prin care li se cerea să se predea înainte de orele 11. La prânz, comisarul de poliţie Otto Kesse, se afla încă în Legaţie, unde încerca să negocieze o predare fără vărsare de sânge. In acelaş timp el aducea întărituri de poliţie puternic înarmate, în vederea unui eventual asalt. După aceia, ultimatumul a fost amânat pentru orele 16, iar asediaţii cereau un preot. In urma intervenţiei acestui preot, cei 3 asediaţi s'au predat poliţiei elveţiene.

Azi dimineaţă, guvernul dela Bucureşti a trimis o a doua notă de protest guvernului elveţian. Observând că la 36 de ore dela incident, Legaţia română ocupată de elemente pe care nota le calificǎ drept "fasciste", ca învinuia din nou guvernul elveţian de a nu fi luat nici o măsură pentru a restabili extrateritorialitatea Misiunei Republicei Populare Române la Berna, şi pentru a aresta şi extrăda pe agresori. La rândul său, guvernul elveţian răspunsese încă de ieri la prima notă de protest a guvernului dela Bucureşti. El îşi exprima părerea de rău pentru agresiunea săvârşită şi deplângea moartea şofeurului Legaţiei, dar pe de altă parte, el protesta în mod energic împotriva tonului inadmisibil al notei reperiste şi împotriva insinuărilor contrarii faptelor ca şi a acuzaţiilor neîndreptăţite aduse autorităţilor elveţiene. Răspunsul elveţian preciza că de fapt poliţia a acţionat cu cea mai mare grabă şi că s'a dat ajutor şofeurului rănit, de îndată ce a fost cu putinţă să se pătrundă în interiorul Legaţiei. Guvernul elveţian socotea că aparţine numai poliţiei elveţiene să hotărască metodele la care ar recurge pentru arestarea agresorilor, şi că-şi rezervă hotărârea în ce priveşte eventuala lor extrădare.

Evenimentele dela Berna domină presa elveţiană. Toate ziarele subliniază afirmaţiile absurde ale autorităţilor dela Bucureşti. "Gazette de Lausanne" după ce a subliniat că autorităţile federale n'au decât o singură datorie, protecţia reprezentanţilor diplomatici români, adaugă: "Nu vedem cum Elveţia ar putea răspunde pozitiv la cererea de extrădare formulată de guvernul român deoarece, făcând apel la poliţia elveţiană, membrii Legaţiei romăne au recunoscut în felul acesta putere jurisdicţiei elveţiene."

Numeroase aspecte ale situaţiei rămân inexplicabile. Se constată că în noaptea dramei nici diplomaţii români, nici atacatorii lor nu s'au servit de arme, unii împotriva celorlalţi şi că cei 4 diplomaţi au putut să fugă aproape, în voie. Pe de altă parte, autorităţile elveţiene păstrează o rezervă absolută, în legătură cu cei doi rezistenţi români cari au fugit în vreme ce poliţia încercuia Legaţia şi parcul, aresta pe unul din camarazii lor. Nu se ştie dacă aceştia au fost prinşi sau dacă se ascund undeva în Elveţia. Ziarul socialist "Berner Tagwacht" face caz de informaţii care afirmă el - sunt din cea mai bună sursă. După acest ziar, documente extrem de importante au fost găsite de rezistenţii români în dulapurile Legaţiei dovedind că aceasta era un centru de spionaj comunist împotriva Elveţiei. Tot după acest ziar, cei 6 oameni ar fi hotărât să remită aceste documente

autorităţilor alveţiene, iar în cursul nopţii au delegat pe unul dintre ai lor, care s'ar fi predat de bună voie poliţiei elveţiene, pentru a remite aceste documente. Ar fi vorba de cel care a fost arestat şi care de atunci se află închis. Ziarul adaugă că însărcinatul de afaceri al României aflând de aceste fapte, a cerut imediat remiterea acestor documente, ceea ce s'a şi întâmplat eri.

Semnalăm că în Suedia poliţia a instalat un dispozitiv de supraveghere în jurul Legaţiei României la Stockholm. Cercurile responsabile ar dispune de informaţii care le-ar îngădui să se teamă de incidente asemănătoare celor produse la Berna.

17 Februarie :

Guvernul elveţian a adus astăzi la cunoştiinţă că el refuză să extrădeze pe rezistenţii români care au atact Legaţia României la Berna. Intr'un comunicat, Departamentul federal al Justiţiei şi Poliţiei declară că actele în urma cărora atacatorii Legaţiei au fost arestaţi, au fost săvârşite pe teritoriul elveţian şi că nu există tratat de extrădare între România şi Elveţia. Actele săvârşite constituie o încălcare a dispoziţiilor codului penal elveţian şi vor fi supuse jurisdicţiei elveţiene. Comunicatul elveţian adaugă că exteritorialitatea imobilului Legaţiei nu schimbă situaţia întru nimic. "Această clădire, situată în Elveţia şi protejată de exteritorialitate, rămâne parte din teritoriul Confederaţiei."

Procurorul cantonului Berna a declarat că inculpările rezultând de pe urma morţii şofeurului, pot merge dela omor până la omor din neglijenţă. S'ar putea deasemenea, după părerea lui, ca tribunalul să constate că rezistenţii români s'au găsit în stare de legitimă apărare. Afacerea bine înţeles va fi instruită înainte ca inculparea să fie pronunţată.

Ancheta continuă. Patru persoane se află astăzi în închisoare: cei trei oameni cari au ocupat Legaţia timp de 42 de ore şi s'au predat ieri după amiază şi acela care a fost arestat de poliţia elveţiană în noaptea de Luni în timp ce fugea din Legaţie, ducând cu el documente. Cât despre ceilalţi doi camarazi ai lor, care ar fi fugit dela Legaţie înainte de sosirea poliţiei la faţa locului, nu se ştie nimic de soarta lor. Poliţia elveţiană nu a avut cunoaştiinţă de existenţa lor, decât din declaraţiile celor doi care au fost arestaţi. Toate posturile de graniţă şi posturile de poliţie elveţiene au fost puse în stare de alarmă pentru a-i regăsi. Identitatea celor 4 oameni arestaţi şi interogaţi în prezent la sediul poliţiei din Berna, n'a fost dată la iveală şi se pare că ea n'a fost definitiv stabilită. Vor trebui, fără îndoială, mai multe zile, pentru a limpezi principalele puncte ale misterului: de unde veniau aceşti rezistenţi români? Cum au pătruns în Elveţia? Dispun ei de o organizaţie în Elveţia? Cum şi-au transportat armele? In sfârşit vor trebui explicate scipurile agresiunei săvârşite şi examinată teza care pare astăzi cea mai plauzibilă, aceea după care ei căutau documente şi voiau să distrugă arhiva.

In acest timp la Moscova, "Pravda" aruncă astăzi asupra pasivităţii poliţiei elveţiene, responsabilitatea incidentelor dela Berna, acuzând guvernul elveţian de neglijenţă şi adăogând că "această criminală agresiune a fost complotată şi organizată de Intelligence Service-ul american; "Ziarul reperist "România Liberă" scrie la rândul său că opinia publică românească a aflat cu mâhnire inadmisibila încetineală a autorităţilor el-

veţiene pentru a lua măsurile necesare şi cere să fie remişi autorităţilor române asasinii care au acţionat împotriva Statului român.

Cât despre preotul catolic,părintele Seckinger dela Biserica Sf.Treime din Berna,a cărui intervenţie pe lângă rezistenţii români baricadaţi în Legaţie a fost urmată de predarea lor,el a spus în legătură cu aceştia:"Toţi sunt patrioţi înflăcăraţi şi idealişti şi ei speră să atragă atenţia asupra stării groaznice a lucrurilor de sub regimul comunist din România."

18 Februarie :

Consiliul federal elveţian a întocmit azi dimineaţă textul răspunsului său la cea de a doua notă reperistă,relativă la incidentele dela Berna. Acest răspuns,care a şi fost transmis Legaţiei Elveţiene din Bucureşti, va fi publicat când va fi remis autorităţilor reperiste.Ancheta întreprinsă de autorităţile elveţiene asupra incidentelor care s'au desfăşurat la Legaţia României dela Berna,continuă în cel mai mare secret.Identitatea rezistenţilor români care au atacat Legaţia,nu va fi dată la iveală înainte de câteva zile.

Imobilul Legaţiei este mereu supraveghiat în deaproape.Eri s'a aflat că poliţia elveţiană a descoperit un stoc de arme şi de muniţii.Poliţia a găsit deasemeni un post emiţător clandestin.

19 Februarie :

Răspunzând la cea de a doua notă a guvernului dela Bucureşti,privitoare la agresiunea săvârşită împotriva Legaţiei reperiste dela Berna, Consiliul federal elveţian a respins eri orice răspundere în acest incident şi a declarat că nu poate da urmare cererii de extrădare a guvernului reperist care dorea ca agresorii să-i fie predaţi.

Cu privire la cererea referitoare la extrădarea emigranţilor români, Consiliul federal reaminteşte că nu existţ nici un tratat de extrădare între Elveţia şi R.P.R. şi că,pe dealtă parte,legaţia elveţiană nu autoriză extrădarea pentru crime şi delicte săvârşite pe teritoriul elveţian.Aşa dar,Consiliul Federal nu va putea da urmare cererii guvernului reperist.Guvernul elveţian dă în schimb asigurarea că se va conforma dispoziţiilor Dreptului elveţian şi regulilor Dreptului Omului,aşa că vinovaţii vor fi urmăriţi.

Astăzi un avion special elveţian închiriat de guvernul român,a transportat corpul lui Aurel Seţu,şofeurul Legaţiei,ucis cu prilejul ocupării imobilului.Rămăşiţele lui vor fi transferate,la Praga,pe bordul unui avion special român,cu destinaţia Bucureşti,unde vor avea loc funeralii naţionale.Insemnătatea vădită acordată acestei victime dă loc la noui presupuneri în ce priveşte adevărata sa identitate.Funcţionarul elveţian care urma să întocmească certificatele care atestă că şofeurul a murit în teritoriul elveţian,a declarat azi că este de neapărată nevoie să se aducă la cunoştiinţă numele părinţilor celui decedat.Dar în ciuda cererilor sale repetate,el n'a putut obţine informaţii în această privinţă şi a semnat certificatul fără aceste date.

Poliţia elveţiană declară azi că revolverele Românilor anticomunişti sunt de fabricaţie germană,de prin 1940.Ei n'aveau grenade,aşa cum s'a spus.După ce eri a fost confiscată o maşină cu iniţialele Forţelor de Ocupaţie americane în Germania,ca şi după cele două arme de fabricaţie germană,se pare că cel puţin unul dintre Români venea din Germania,dar nu există în această privinţă nici o siguranţă.

Poliţia a mai arătat că în interiorul Legaţiei,Românii anti-comu-

nişti au găsit un post emiţător de radio pe unde scurte,de care se sluj-jea personalul Legaţiei.Din isvor sigur se adaugă că rezistenţii români s'au folisit de acest post pentru a transmite rapoarte asupra documentelor descoperite.

S'a stabilit în prezent,că şofeurul Aurel Seţu se dusese în seară cu pricina la Zurich,pentru a lua în primire valiza diplomatică reperistă, pe care o avea asupra lui în momentul când se întorcea la Legaţie,în noaptea de Luni spre Marţi.In această valiză grupul anti-comunist ar fi descoperit importante documente.Amintim însfârşit,că aceştia au afirmat poliţiei că şofeurul a deschis cel dintâi focul şi că el a fost deci omorât în timp ce ei se aflau în stare de legitimă apărare."

"România Muncitoare" este oficiosul partidului socialist român în exil.Dl Eftimie Ghermani,care îl dirijează este un om foarte cumsecade. Dsa obţine diferite fonduri de pe la organizaţiile socialiste străine. Si nu păstrează banii pentru dsa.Ceea ce este şi mai lăudabil este faptul că dl Gherman,atunci când ajută un Român în nevoie,nu-i pune condiţia de a se înscrie la socialişti.

In articolul de mai sus,dl Gherman îşi exprimă indignarea contra unor Excelenţe dela Londra care,în ziua când au auzit de lovitura de la Berna, s'au grăbit să vestejească actul,să numească metodele întrebuinţate drept fasciste şi să afirme că făptuitorii nu sunt legionari.

Din"Făclia",anul VII,reiese că e vorba de dl Tilea.Fostul ministru la Londra scrie un articol întitulat"Atacul de la Berna",în care aprobă fără rezerve eroismul celor ce sunt acum închişi.Chestiunea se complică prin faptul că atât dl Tilea cât şi dl căpitan Iliescu,se leapădă ca de ciumă de idea că eroii de la Berna ar putea fi legionari.Si se mai complică prin faptul că din "Făclia" că Veniamin a făcut corespondentului din Paris al ziarului "Daily Mail" declaraţii prin care condamnă actul de la Berna şi se desolidarizează de asemenea acte.

Ne întoarcem la acelaş punct negru: sunt"ai noştrii",aprobăm,sunt"bandiţi de legionari",condamnăm.Mi s'a scris din Paris că în ziua când presa a anunţat ocuparea legaţiei,un Român i-a telefonat şi prima întrebare a fost:"Sunt legionari?"." Nu ligişti",a fost răspunsul.Explicaţia acestei atitudini a dlui Veniamin o găsim în întrebarea pusă la telefon:"Sunt ai noştri"?

Si atunci şi atitudinea dlor Tilea şi Iliescu îşi pierde din valoare: "eroii de la Berna sunt ligişti!"Dnii Tilea şi Iliescu au făcut parte din Ligă.Astăzi dl Tilea declară că nu face parte din nici o organizaţie politică iar dnii consilieri ai Ligii,dna şi dl căpitan Iliescu,au demisionat.Cum lovitura de la Berna va aduce-cred mulţi-un blazon Ligii Românilor Liberi şi-i va îngroşa rândurile-acelace personal îi doresc-dna şi dl Iliescu îşi pregătesc întoarcerea.Nu putem acorda altă semnificaţie atitudinii dlui căpitan Iliescu,căci în caz contrar,dacă dsa s'ar fi entuziasmat,dacă l-ar fi entuziasmat eroismul,atunci ar fi trebuit să scrie aceleaşi lucruri cu ocazia executării lui Tănase şi-acum nu s'ar lepăda cu atâta desgust de ideea că eroii de la Berna ar fi legionari;pentru orice Român patriot adevărat,cei de la Berna sunt eroi şi în cazul când ar fi legionari şi în cazul când ar fi-după cum se pare-ligişti.

In desminţirile care au fost date ziarelor engleze de dnii Tilea şi Iliescu,Domniile lor se găsesc în ceartă cu adevărul.Astfel dl Tilea spune că dl general Gheorghe nu a continuat lupta alături de Germani

după 23 August 1944,ci s'a retras la ţară.Ori adevărul este că dl gene-
ral Gheorghe,după 23 August a vorbit în repetate rânduri la Radio Donau.
Dl Vasile Demetrescu,fost mult timp mâna dreaptă a generalului,într'o
convorbire la Paris,făcea puerila afirmaţie:"Nemţii au comis un fals,
altcineva a vorbit la Donau afirmându-se că e dl general Gheorghe".Dacă
sunt de admis asemnea puerilităţi la dl Demetrescu,care nu a fost încă
diplomat,de exemplu faptul că Germanii au permis dlui general Gheorghe
să se retragă la ţară,fără să treacă de partea lor,în timp ce toţi cei-
lalţi membrii ai legaţiei care s'au declarat de partea generalului cola-
boraţionist de la Bucureşti,au fost internaţi într'un lăgăr din Austria?
Si în plus,ştia dl Tilea dacă dl general Gheorghe acceptă această apă-
rare din partea dlui Tilea?De unde ştie dl Tilea că în incertitudinea vre-
murilor actuale,acum când roata se învârteşte într'un ritm uluitor într'un
sens exact contrariu celui din 1945-dl general Gheorghe păstrează cu sfin-
ţenie textul alocuţiunilor de la Radio Donau,ca pe nişte documente preţi-
oase,ca pe un capital ce va fi exploatat în ţară sau chiar mai înainte? De
unde ştie dl Tilea că dl general Gheorghe nu va spune în curând:"Iată ce
am spus eu <u>la Donau</u>,nu la B.B.C.? Si apoi,crede dl Tilea că dl general i-ar
fi ruşine să publice textulacelor alocuţiuni,chiar <u>acum</u>? Dacă dl Tilea
socoteşte că dlui general Gheorghe i-ar fi ruşine,îl rugăm să-şi publice
dsa <u>acum</u> -nu la întoarcerea în ţară,textul alocuţiunilor dasale la B.B.
C.. Pariem 100 contra 1 <u>că nu va avea curajul</u> s'o facă deşi îşi mai dă i-
luzia că s'a găsit pe drumul cel bun,insultându-l în mod gratuit şi in-
justificat,prefăcându-se că-i ia apărarea dlui general Gheorghe pentru
nişte fapte care constituie un capitol politic important.
Dl Iliescu face o altă afirmaţie: Uniunea Asociaţiilor Româneşti din
Germania,nu este constituită din foşti membri ai gărzii de fier.Ori ma-
joritatea lor sunt membrii ai gărzii de fier.Mai aproape de realitate
este declaraţia pe această chestiune pe care o face dl Tilea:"în Uniunea
Asociaţiilor Româneşti din Germania" nu există nici o organizaţie polit-
ică a gărzii de fier".Este o mică deosebire de nuanţe.
Revenind la articolul din "România muncitoare",trebuie să concludem
că el face cinste dlui Gherman.

--- o ---

"TEROAREA CHIAMA VIOLENTA"

"Nation roumaine"
Martie,1955

"Abia se terminaseră incidentele pe care le-a provocat la Paris tre-
cerea unei trupe din R.P.R.,când a isbucnit o altă afacere românească
care,cu toate că este mai spectaculară ca cele precedente,nu mai puţin
constituie o mărturie a suferinţei şi desolării,precum şi o voinţă de
libertate.In noaptea de 15 spre 16 Februarie,mai mulţi tineri români
anticomunişti au ocupat legaţia reperistă în condiţiile în care se cu-
nosc.Nu vom vorbi de peripeţiile acestei drame.Toată lumea le cunoaşte.
In altă parte a ziarului se găsesc câteva comentarii ale presei inter-
naţionale.
Din nefericire s'a produs moarte de om.Totuşi nu trebuie să se insis-
te asupra curajului acestor tineri care au jucat totul pentru tot în sco-
pul de a atrage atenţia conştienţei universale nu numai asupra ţării lor
robite ci asupra a jumătate din continent care cunoaşte groaza teroarei
celei mai complete şi mai eficace a istoriei?
Cu toate circumstanţele tragige ale acestei afaceri,cu toată violen-
ţa de care aceşti rezistenţi au făcut dovadă,cu toate că este vorba de

violarea unui local protejat de imunitate diplomatică-care-în-dispreţul principiilor dreptului internaţional,nu servea decât să acopere activităţile cele mai puţin diplomatice-s'a simţit la toţi oamenii liberi din lumea întreagă o mişcare de solidaritate cu aceşti rezistenţi,a căror fermă convingere era că-şi fac astfel datoria lor de oameni şi de Români.

Acţiunea lor nu era fără riscuri,căci autorităţile elveţiene ar fi putut să riposteze într'un mod brutal.Dar,cu grijă de a nu expune la pericol vieţi omeneşti,ele au procedat cu tot atâta energie cât şi tact,suscitând respectul şi admiraţia unanimă.

Guvernul de la Bucureşti demascat a reacţionat cu iuţeală să obişnuită.El a adresat guvernului federal note pe cât de grosolane pe atât de lipsite de tact şi a făcut să fie atacată Elveţia în presă,în stilul murdar propriu Moscutarilor.

El va afla,dacă nu ştie încă,că teraorea chiamă la violenţă şi că în tot ceiace se petrece,el este singurul vinovat.

Presiunea fără egal în istorie,pe care o tiranie nemiloasă o exercită asupra unei naţiuni întregi,nu va putea fi etern suportată.Acţiunea de la Berna este un semn de disperare şi de revoltă.In acelaş timp este un din spărturile pe care intensitatea presiunii,în mod fatal o provoacă.

Să dea Dumnezeu ca ochii să nu se deschidă prea târziu.".

Acesta este articolul publicat de"La Nation roumaine".Ca să nu fiu acuzat de trunchiere,de maltratare a articolului,din rea credinţă sau nepricepere,voiu da mai jos şi textul francez."La Natione roumaine",gazetă care apare cu bani din fondul naţional,nu a avut posibilităţi să iasă într'un număr special,cu ocazia acestui important eveniment,să iasă într'un număr sporit de pagini-onoarea aceasta a revenit "Stindardului". In articolul de mai sus,nu simţim numai uscăciunea convingerilor,frazelor care să mişte,să sguduie-ca să sgudui pe alţii trebuie să fii tun însuţi sguduit-ci din nefericire si eternul complex de culpabilitate.Rezistenţii de la"Natione roumaine",găsesc cu cale că trebuie să scuze gestul celor de la Berna,al acelor eroi,aşa cum în broşura scrisă cu ocazia Conferinţei de pace de la Paris,au găsit că este necesar să scuze-de data aceasta-eroismul celor ce au luptata la Stalingrad.

Si mai reiese încă amărăciunea că eroii nu sunt "de ai noştrii".Cu ocazia execuţiei lui Tănase,"La Nation roumaine" nu a găsit altceva să scrie decât că cei paraşutaţi odată cu Tănase,nu au fost ajutaţi de Americani.Căderea eroică a echipei lui Tănase le dădea o singură preocupare:aceia de a demonstra că Americanii nu stau de vorbă cu legionarii.

"LA TERREUR APPELLE LA VIOLENCE"

"La Nation Roumaine"
Mars 1955

"Les incidents que provoqua à Paris le passage d'une troupe de ballets de la R.P.R. venaient à peine de finir lorsque éclata une autre affaire roumaine qui,pour être plus spectaculaire que les précédentes,ne constitue pas un témoignage de souffrance et de désolation,de même qu'un aveu de la volonté de liberté.Dans la nuit du 15 au 16 février,plusieurs jeunes roumains anticomunistes ont occupé la légation de la R.P.R. dans les conditions que l'on sait.Nous ne parlons pas des péripéties de ce drame. Tout le monde en a eu conniassance.On trouvera d'autre part quelques commnetaires de la presse internationale.

Malheureusement,il y a eu mort d'homme.Cependent,ne faut-il pas insister sur le courage de ces jeunes hommes qui ont joué tout pour le tout

afin d'attirer l'attention de la conscience universelle-non seulement sur leur pays aservi,mias sur la moitié d'un continent qui connait actuellement les affres de la terreur la plus complète et la plus efficace de l'histoire.

Malgré les circonstances tragiques de cette affaire,malgré la violence dont ces résistents on fait preuve,malgré le fait qu'il s'agissait de la violation d'un local protégé par l'immunité diplomatique-qui,au mépris des principes du droit international,ne servait qu'à couvrir les entreprises les moins diplomatique-on a senti chez tous les hommes libres du monde entier un mouvement de solidarité avec ces résistents dont la ferme conviction était de faire ainsi leur devoir d'hommes et de Roumains.Leur action n'était pas sans risques,car les autorités helvétiques auraient pu riposter d'une manière brutale.Mais,soucieuses de ne pas exposer des vies humaines,elles ont procédé avec autant d'énergie que de tact,en suscitant le respect et l'admiration unanime.

Le gouverhement de Bucarest,démasqué,a réagi avec sa vivacité coutumière.Il a adressé au gouvernement fédéral des notes aussi grossières que maladroites,et,dans la presse,il a fait attaquer la Suisse dans le style ordurier propre au Moscoutaires.

Il apprendra,s'il ne le sait déjà,que la terreur appelle la violence, et que,de tous ce qui se passe,il est le seul coupable.

La pression sans pareil dans l'histoire qu'une tyrannie impitoyable exerce sur une natione entière ne saurait être éternellement supportée. L'action de Berne est un témoignage de désespoir et de révolte.C'est en même temps unes des brèches que l'intensité de la presion ne peut manquer de provoquer.

Dieu veuille que les yeux s'ouvre avant qu'il ne soit trop tard..."

Si acum din "B.I.R.E.",cea mai veche publicaţie "românească" în refugiu.

"REFUGIUL ROMANESC NU E LEGIONAR NICI FASCIST"

"B.I.R.E."
8-ème Année,N° 197
15 Mars 1955

"Pe timpul propagandei infernale a lui Goebels,regimurile naziste instaurate în Europa,oridecâteori era vorba de o acţiune făcută de democraţi,era catalogată drept o acţiune comunistă.Regimurile roşii de dincolo de cortina de fier,copiază fidel metodele propagandei naziste.Oridecâteori e vorba de o acţiune patriotică democrată,autorii lor sunt gratificaţi cu epitetele de nazişti şi fascişti.In legătură cu atacul Legaţiei reperiste din Berna,care a stârnit furia mercenarilor regimului de teroare,această metodă propagandistică este speculată până la maximum. Atât Gheorghiu-Dej,într'o cuvântare ţinută în pretinsa Adunare Populară, cât şi presa comunistă,atacă cu vehemenţă refugiul românesc,pe care-l prezintă ca o adunare de foste elemente legionare şi fasciste.Toţi cei ce se găsesc în lumea liberă,sunt arătaţi fără nici o excepţie ca atare.

Ne îndoim dacă această propagandă va avea crezare în ţară.Bănuim însă că inspiratorii acestei propagande nu pot fi decât elementele legionare,care pactizează astăzi cu regimul roşu din Repero.Este însă de datoria democraţilor refugiaţi români,de a arăta prin presă şi radio,că exilul românesc nu este compus din fascişti şi legionari,că Horia Sima,

Iasinschy,Gârneaţă et Comp. sun excluşi din comunitatea refugiului,trăind la marginea ei şi că acţiunile patriotice nu sunt numai monopolul exclusiv al extremiştilor."

--- . ---

Am pus nişte ghilimele cuvântului"românesc".Corect ar fi "publicaţie în limba românescă",deoarece dl René Theo,pentru care-oricât ar părea de curios-am o deosebită prietenie,este cetăţean grec.Prietenia nu implică însă o piedică pentru dl Theo de a-şi spune părerile ce are,chiar atunci când aparent mi-ar da mie o lovitură,şi nu mă împiedică nici pe mine de a-mi spune părerile chiar atunci,când tot aparent-lovesc în dsa.

Dl Theo este "democrat".Are toată libertate să fie şi să o spună,dar dsa este democrat grec şi nu democrat român.Dl Theo,grec,vrea să ne oblige pe noi Românii să fim cu fostul rege Mihai şi cu comitagii dlui Vişoianu.Dacă nu o facem suntem trădători fascişti,etc.In articolul de faţă,dsa spune că inspiratorii atacurilor date reperişti contra legionarilor sunt elementele legionare care pactizează astăzi cu regimul roşu din R.P.R.Afirmaţia este o tragere grecească de păr.Fără îndoială,că, pentru a avea atâta putere de a inspira o propagandă sau o campanie de presă în R.P.R. trebuieşte să te găseşti într'un post înalt.Ori gazetele ce ne vin din R.P.R. ne arată că se găsesc în fruntea bucatelor dintre elementele care altădată se intitulau pro"democratice"-nume ce nu au fost legionare.Ar putea să lanseze dl Theo afirmaţia că dnii Ghelmegeanu,Voitec,Ralea,au fost vreodată legionari?Nimeni nu ar putea să susţină că nu se găsesc printre poliţişti,miliţieni,etc,şi legionari,după cum se găsesc şi naţional ţărănişti,socialişti şi liberali.Dar ar putea un legionar,chiar de-ar fi şeful poliţiei din Bucureşti,să determine linia de mişcare a partidului comunist,când ştiut este că nimic nu se face în România fără aprobarea,de exemplu,a lui Chisinevschi?Ori,să fiu iertat,dacă ar afrima dl Theo că Chisinevschi a fost legionar,sunt sigur că pentru o asemenea prostie ar fi tras de urechi chiar de acei care-i subvenţionează publicaţia.Mai departe săvârşeşte o greşală de informaţie.Dsa pune alături pe dnii Sima,Iasinschi şi Gârneaţă,oameni care nu mai stau alături,chiar dacă au stat altădată.

Si obişnuit să facă gafe incomensurabile,dl Theo scrie:"Horia Sima, Iasnschy,Gârneaţă et Comp. sunt excluşi din comunitatea refugiului,trăind la marginea ei şi că <u>acţiunile patriotice nu sunt numai monopolul exclusiv al extremiştilor</u>."(sublinierea e a noastră).Până acuma nimeni nu a avut curajul să facă această afrimaţie:acţiunile patriotice sunt monopolul legionarilor.O face,desigur,fără să vrea dl Theo.Din fraza dlui Theo reiese că până la lovitura de la Berna,eroismul a fost un monopol al alegionarilor,acest din urmă act răpindu-le monopolul.Toate acţiunile patriotice de până acum-o spune dl Theo-aparţin legionarilor.Nelegionarii au făcut una.Si în acest caz poate pretinde dl Theo că s'ar găsi cineva care să excludă din mijlocul comunităţii româneşti, pe cei care au făcut quasi majoritatea acţiunilor patriotice româneşti? Iată ce afirmaţii nenorocite poate să facă un gazetar "cu carte de la sindicat",atunci când o ură bolnavă îi dirijează pana.Articolul dlui Theo rămâne un document pentru posteritate; un document de ură şi nimic altceva.

Cu aceasta se termină citatele din presa românească.Mi-s'a comunicat că în ziarul "America",a apărut un remarcabil articol,semnat de dl Musi. Nu mi-a parvenit până la întocmirea broşurii de faţă şi deci,cu tot re-

gretul,nu am putut să-l reproduc.

In general,actul eroic de la Berna,a găsit un destul de larg ecou în presa exilului nostru,indiferent de interesele care se pot bănui la unele publicaţii.Acest fapt este încurajator:un gest eroic începe să fie admirat de mai mulţi exilaţi români şi acesta este un argument în favoarea tezei mele: unire în eroism.Dar concluzii mai ample voiu desvolta la sfârşitul broşurii.

Să trecem acum la presa străină:

Cum am spus în altă parte,presa străină a redat pe pagini întregi întâmplările de la Berna,dar în broşura de faţă,nu reportagii urmăresc să redau ci articole de fond,articole de luări de poziţii.Din nenorocire,nu am posibilitatea să dau decât două.Sunt convins că au existat mai multe, dar nu mi le-am putut procura.E o lacună pe care o vor umple-o alţii,în cazul când vor găsi necesar aceasta.

--- o ---

"UNDE ESTE CASA MEA?" de Lope MATEO

"La Vanguardia"N° 27.590
15 Februarie 1955

"La aceiaşi oră în care presa madrilenă de după amiază răspândia ştirea despre asaltul Legaţiei Republicei Populare Române din Berna de către o mână de exilaţi români anti-comunişti,mă aflam - în sala unui teatru ascultând concertul unei tinere pianiste române.Cei care mă acompaniau erau deasemenea români:un diplomat,un poet,un preot,un medic.In sală se găseau alţi mulţi români avizi de a avea în acele momente mai aproape patria lor.Feţele lor surâdeau în timp ce se auzeau sunetele sinuoase şinduloi ale limbii române,împreună cu tipica terminaţie "u" latină a substantivelor.Se comenta fapta vitejească a compatrioţilor din Berna. Eu observam cum îşi făceau iluzii,năşteau în ei speranţe ce le mişcau buzele şi inimile.Era o piatră aruncată în mlaştina amintirilor.

Mă gândeam că aceşti oameni aşteptau,devorau propria-i speranţă.Unul din ei a văzut la Paris recentul triumf al Companiei române "de balet",din care a plecat în mod dramatic,un violonist care nu dorea să se întoarcă la Bucureşti.Aceşti baletişti au traversat Europa escortaţi de către agenţi comunişti.In hotel,pe stradă,pe scenă,erau spionaţi,fără a putea să-şi împărtăşească impresiile lor cu publicul care îi aclama, care le vorbea în propria-i limbă.Dar ceea ce prietenul meu nu putea uita,era privirea chinuită a acelui bătrân din orchestră,căutând,recunoscând figurile din sală,fiinţe din aceiaşi ţară,ochii liberi ai fraţilor lui care îl aplaudau.Ochii bătrânului se îndreptau dornici,invidioşi după libertate.

Mai mult de opt mii de români răspândiţi pe toată suprafaţa pământului trăiesc în libertate,dar în exil,"condamnaţi a fi liberi",aşa după cum spune filosofia existenţialistă.Fără patrie,fără legea ţării gazde.Trăiesc,da,cum trăiesc? Din punct de vedere social şi acel al muncii, nu vor fi,pentru a spune aşa,în afară de lege? Si sunt multe duzini de mii de oameni,care aparţinând a 11 naţiuni izolate în spatele cortinei de fer(a "Cortinei Stalin-Churchill-Roosevelt"),nu doresc,nu pot să se întoarcă în ţările lor,unde i-ar aştepta infamia,şi o moarte fulgerătoare.Intre timp trăiesc,devorând propria-i speranţă.Ce vor face în ziua în care vor digera totul?In admirabilele aforisme din "Parerga y Paraligpomena",Schopenhauer,spune că acela care pierde speranţa,pierde toată frica; de aici naşte,prin lipsa fricii,adevăratul disperat.Se înțele-

ge acum, psihologic, ultimul gest al acestor oameni asaltând cu suprem curaj Legația roșie a țării lor? Este vorba, în realitate, de un asalt dat contra conștiinței adormite a lumii.

Omul are nevoie, să se simtă legat, unit, limitat printr'o lege, printr'un cămin, printr'o patrie. Era în Petersburg: era într'una din zilele începutului teribilei revoluții din Octombrie. Orașul țarilor, desfințat, batjocorit de căătre hoardele roșii, gemea într'o tragică liniște, sub ceață și viscol. Incepea să se întunece pe străzile dezolate, când puținii trecători, se opriră văzând trecând pe lângă ei o femeie îmbrăcată în negru, strigând frenetic: "Unde este casa mea?" Acea săracă ființă umană înebunise de teroare, căuta dintr'un instinct incoercibil de apărare, un adăpost pentru catastrofa ei.

"Unde este casa mea"? Acelaș strigăt este acela al vitejilor români din Elveția... acelaș strigăt surd zilnic al polonezilor, ungurilor, lituanienilor, croaților, finlandezilor, letonienilor... al atâtor exilați, care locuesc fără încetare în cortina de fier a țării lor. Vor fi vreodată ascultați de către indiferenții directori ai lumii occidentale? Românii rezidenți în Spania constituiți în Comunitate, au adresat recent la U.N.E.S.C.O. un document dârz, prin care se denunță crimele care, în numele culturii, oprimă, desfigurând, sclavizând frumoasa patrie latină, sbirii sovietici.

Leonida Andreyev, marele scriitor rus, exilat voluntar în 1917, în urma triumfului bolșevic, are în opera sa "Lazăr" un pasaj, de un intens patetism. Lazăr, inviat se întoarce la casa sa; părinții, prietenii și vecinii săi, îl primesc cu o bucurie de nedescris. Toți se adună să-l sărbătorească printr'un banchet, cu muzică, vin și flori. Deodată, cineva-îl întreabă ce a văzut acolo... pe lumea cealaltă. Lazăr își ridică ochii și cuprins de o neașteptată obsesie rămâne nemișcat, privindu-l fără a putea scoate nici un cuvânt, rămânând în chip misterios pietrificat. Un sentiment de teroare a cuprins toată sala. Comesenii, somnambuli, încep să se retragă, muzica amuțește. Lazăr a rămas singur, într'o impenetrabilă, ultrateluricã liniște.

Putem să coborâm această imagine în lumea de azi, împărțită printr'o rușinoasă Cortină de fier, groaznic de crudă, în spatele căreia așteaptă și disperează în liniște atâtea milioane de ființe umane?"

--- . ---

Dl Lope Mateo, unul dintre renumiții poeți contemporani ai Spaniei, este un mare prieten al Românilor. Dsa a scris articole în gazetele spaniole, și a vorbit în repetate rânduri la Radio despre țara noastră. La 24 Ianuarie a vorbit, sub auspiciile Comunității Românilor din Spania, cu ocazia Unirii principatelor române. Din lunga sa conferință, se poate trage concluzia că dl Lope Mateo cunoaște istoria și literatura țării noastre, cum puțini Români din exil le cunosc și că ne iubește Patria, cum mulți Români din exil au uitat să o facă.

--- . ---

[illegible]

"BERNA INTRODUCERE EROICA LA O NOUA POLITICA PROTESTATARA. CONTRA STATU-UO"

de Pamfil Seicaru

"El Alcazar", 8 Martie 1955

"Era fatală această ieșire a unor oameni puși de zece ani în afară de lege. In numele libertății s'a dus războiul, pentru respectarea drepturilor omului s'au bombardat orașe, s'au mitraliat din sborul

avioanelor femei,copii,bătrâni care,înebuniţi de spaimă îşi căutau adăpost.Europa,transformată într'un peisaj halucinant de ruini,a aşteptat ordinea democrată,realizarea idealurilor de dreptate,restaurarea drepturilor omului.

Din misterioase combinaţii,din dispreţ total pentru umanitate şi pentru a complace Rusiei sovietice,au fost declaraţi hors loi 110 milioane de Europeni.Moscova a făcut ce a vroit cu aceşti oameni.Dacă i-a deportat în regiunile cele mai inospitaliere ale Siberiei,cine a protestat? Dacă i-a asasinat în masă,cine a tresărit sub impulsul unei nobile revolte? Dacă State-până la sfârşitul răsboiului suverane-au fost transformate în colonii,care sunt marile puteri ce au dus răsboiul în numele libertăţii şi pentru restaurarea drepturilor omului,s'a simţit direct responsabile de aceastăcinică violare a principiilor în numele cărora s'a dus cel mai implacabil răsboiu?

Cu o desonorantă ipocrizie,cu o lipsă de pudoare înjositoare,problema popoarelor de dincolo de cortina de fier a fost sistematic escamotată.In toate negocierile ce s'au dus pentru a se ajunge la un modus vivendi cu Rusia sovietică,nimeni nu a vroit să-şi aducă aminte că dincolo de linia de demarcaţie fixată de Roosevelt,Stalin şi Churchill,există totuşi 110 milioane de Europeni reduşi la situaţia de vite de muncă.Marile puteri democrate şi-au dat tacit consimţământul pentru a realiza această monstruozitate juridică şi morală : coexistenţa.Ce corespunde ca realităţi tragice acestei formule diplomatice nu interesează pe nimeni şi cu o indiferenţă totală s'a lăsat Rusiei sovietice mâna liberă în tot spaţiul de dincolo de Cortina de fier.Dacă exterminările de populaţie erau mai masive şi executate într'un ritm mai rapid,în interpretarea diplomaţiei marilor puteri democratice,exterminările înlesnesu un proces social-politic de aşezare,înlesnind coexistenţa.Oricine,dincolo de Cortina de fier ar fi constituit o opoziţie faţă de un regim de bestială opresiune dacă era lichidat,nu era un martir al idealurilor de libertate,ci un reacţionar,un fascisto-nazist,care se opune transformării democratice.

Politica de violenţă a Rusiei sovietice intimidează,încruntările Kremlinului bagă în sperieţi pe toţi reprezentanţii marilor puteri democrate care au mereu aceiaşi soluţie laşă : să se cedeze asasinilor.Si toate aceste succesive abdicări ale lumii libere nu au avut alt efect decât să încurajeze sindicatul de călăi de la Moscova.Exact epoca imperiului roman în care spera să se salveze fără luptă făcând concesiuni barbarilor, cum spunea aşa de lapidar Ammien Marceliu :"totdeauna grăbiţi să răscumpere cu aur tributul sângelui".

Dar toate aceste calcule ale laşităţii diplomatice,toate aceste tranzacţii desonorante,n'au ţinut seama de existenţa a milioane de exilaţi aparţinând popoarelor de dincolo de Cortina de fier.Ce speranţe de eliberare a patriilor lor le lăsa politica europeană a marilor puteri democrate?Nici una.Tot ce s'a negociat,tot ce se prepară lumea liberă-crearea unei forţe defensive care să oprească o înaintare a forţelor sovietice,pentru a nu fi anexat şi restul Europei,nu este de fapt decât lupta pentru definitivarea statului quo în Europa.Această este marea aspiraţie a puterilor democrate : să menţină aşa cum este linia de demarcaţie a Cortinei de fier.Ori pentru toate popoarele situate dincolo de această linie de demarcaţie,statu quo înseamnă o piatră funerară pe mormântul patriei lor.Exilaţii sunt obligaţi să se socotească mandatarii patriei lor oprimate.Ei nu pot avea o lată justificare a prezenţei lor în lumea liberă,decât prin permanenta lor acţiune protestatară împotriva statu-quo-ului în Europa.

Proteste scrise,ziare şi reviste,carţi documentaare? Nimeni,dar absolut nimeni nu le dă nici o atenţie.Experienţa făcută de toţi exilaţii este dureros de concludentă.

Camera Reprezentanţilor americani a avut curajul moral al unei iniţiative : Constituirea Comisiei de investigaţii a agresiunilor comuniste.Era o slabă consolare,dar oricum o consolare şi o iluzie.Comisia a fost desfiinţată de noua Cameră a Rprezentanţilor.Democraţii americani,care constituiesc majoritatea au apreciat investigaţiile agresiunilor comuniste ca un impediment la realizarea unei politici de coexistenţă.

Ce alt drum rămânea deschis pentru a face o acţiune protestatară împotriva statu-lui quo în Europa,împotriva ratificării tacite şi ipocrite a sclavizării patriilor lor?La Berna s'a dat primul răspuns de o eroică elocvenţă.Tehnicienii laşilor abdicări vor ridica disperaţi mâinile spre cer,strigând : terorism.Nu vom contesta exactitatea termenului,dar vom preciza caracterul de legitimă apărare : la terorismul comunist nu a mai rămas popoarelor sclavizate decât un singur mijloc de a răspunde: terorismul anti-comunist.Să nu-şi facă nimeni iluzia că acţiunea bravă a celor şease Români care au ocupat spelunca spionajului comunist,legaţia zisei republici populare române (nici populară şi nici românească),va fi un act izolat.Sunt în toată lumea exilaţi a 11 naţiuni oprimate,a 11 naţiuni în jurul cărora,marile puteri democrate au organizat cea mai abjectă conspiraţie a tăcerii.Toţi aceşti exilaţi vor imita sigur exemplul Românilor,forţând pe marii regisori ai politicei internaţionale să-şi amintească de existenţa a 11 naţiuni supuse teroarei comuniste.Politica internaţională intră într'o fază teroristă.Suntem abia la început.Resemnarea în faţa statu-lui quo a acestor naţiuni abandonate,echivalează cu un act de sinucidere.Să nu ne surpindă dacă mâine vor fi consideraţi ostateci toţi reprezentanţii sindicatului de călăi din Kremlin.Acolo se merge cu o politică de abdicare plină de laşitate.

Nu numai laşitatea contaminează,dar şi eroismul.Si,poate,pentru a trezi din starea de moleşeală,de pasivitate,este nevoie de câteva sute de martiri,al căror eroism pentru libertatea patriilor lor,va servi ca o lecţie de virilitate pentru eunucii politicei de coexistenţă. Si nu-i nevoie să fii profet ca să întrevezi miile de fanatici partizani ai devizei : libertate sau moarte."

---.---

Domnul Pamfil Seicaru a publicat acest articol în cotidianul "El Alcazar",al cărui colaborator zilnic este.Cunoscute fiind sentimentele ce am faţă de dl Seicaru,pentru ca nu cumva să fiu acuzat de parţialitate, mă abţin de la orice comentariu,lăsând aceasta pe seama cetitorilor.

---.---

Voiu reda ecoul pe care actul eroic de la Berna l-a avut în presa reperistă;

"POPORUL ROMAN INFIEREAZA ATACUL BANDITESC IMPOTRIVA LEGATIEI R.P.R. DE LA BERNA."

"Scânteia Tineretului"
20 Februarie 1955- Nº 1808

"Jalnici trădători de patrie,ce ruşinos vă e amurgul!"

de Victor Tulbure

"Pe ucigaşii din Berna îi cunoaştem de mult.Oricât s-ar strădui autorităţile elveţiene să-i camufleze,orice valuri le-ar pune pe faţă, îi ştim,îi recunoaştem.

Sunt aceiaşi tâlhari,"băieţii" lui Horia Sima care în Septembrie

1940 năvăleau pe străzile Bucureştiului preamărind domnia morţii şi a crimei. Sânt aceiaşi care în ianuarie 1941 ardeau oameni de vii, căsăpeau populaţia paşnică, atârnau pe evrei în cârligile abatoarelor. Sunt aceiaşi demenţi cu frunţile înguste, cu părul vâlvoiu, cu ochii injectaţi de arzătoarea dorinţă de a ucide. Moartea numai moartea! Aceasta le era deviza, crezul. In numele acestui crez ardeau cărţile în pieţele publice, ucideau savanţi în miez de codru.

Jalnici trădători de patrie vânduţi fascismului, vânduţi imperialismului american! Nu vi se vor ierta fărădelegile, crimele, bestialităţile.

Poporul vă cunoaşte şi nu vă uită tâlhăriile.

Dar furia voastră nebună, zvârcolirile atât de sălbatice nu vor putea opri mersul nostru înainte.

Ce ruşinos, ce blestemat vă e amurgul !"

--- . ---

"ASASINII SĂ-ŞI PRIMEASCĂ PEDEAPSA"

"Scânteia Tineretului"
Anul XI-Nr.1808-20 Febr.1955

"Sâmbătă după amiază a avut loc la uzinele "Matyas Rakosi" din Capitală, un miting de protest împotriva atacului banditesc săvârşit asupra legaţiei R.P.R. de la Berna şi a asasinării bestiale a lui Aurel Seţu, funcţionar al legaţiei.

Luând cuvântul, tovarăşul Dumitru Marica, a spus :" Poporul nostru muncitor a aflat cu profundă indignare cum în noaptea de 14 spre 15 februarie, legaţia R.P.R. din Berna a fost atacată de o bandă de criminali legionari. Aceşti trădători de patrie au atact mişeleşte legaţia ţării noastre, executând ordinele stăpânilor lor, imperialiştii americani şi din alte ţări provocatori la un nou răsboiu.

Asasinii lui Seţu trebuie să răspundă pentru crimele săvârşite în faţa justiţiei noastre.

Pe răbojul crimelor săvârşite de legionari-a spus maistrul Iordache Grama, se adaugă acum şi devastarea legaţiei noastre din Berna, uciderea lui Aurel Seţu. Oamenii muncii din R.P.R. cer guvernului elveţian să ia măsuri pentru extrădarea neîntârziată a banditilor care au săvârşit atacul banditesc de la Berna. Banditii trebuiau să-şi primească pedeapsa dreaptă pentru crimele săvârşite pe teritoriul Legaţiei R.P.R."

--- . ---

MITINGUL JURISTILOR DIN BAIA MARE

Mârşavul atac împotriva legaţiei R.P.R. din Berna, comis de banda criminală fascistă aflată în solda imperialiştilor, a stârnit indignarea fără margini a poporului român. Exprimând mânia lor faţă de provocarea gangsterească din Elveţia, juriştii din Baia Mare au organizat în ziua de 19 februarie un miting de protest, unde au luat cuvântul mai mulţi jurişti.

"Trădătorii de patrie fugiţi din ţară de mânia poporului-a spus tovarăşul judecător Baieş Vasile-au atacat prin surprindere ca tâlharii în codru, în plină noapte, legaţia ţării noastre la Berna. Această acţiune face parte din şirul de provocări puse la cale de imperialiştii americani împotriva ţării noastre. Faptele lor nu pot rămâne nepedepsite."

"Nimeni nu poate crede că o ţară ca Elveţia, care dispune de poliţie şi de armată să nu fie în stare să asigure imunitatea diplomatică a reprezentanţilor străini-a declarat tovarăşul Grădişteanu Victor, procuror şef al regiunii Baia Mare. Prin atitudinea sa guvernul elveţian a încurajat activitatea criminalilor legionari. Cer ca hoarda de banditi

care au comis crima pe teritoriul legaţiei noastre, îndemnaţi de oficiul american de spionaj, să fie neîntârziat extrădaţi. Ei trebuie să fie judecaţi de poporul nostru după legile R.P.R. şi să primească pedeapsa cuvenită."

--- . ---

ADUNAREA DE LA UZINELE "23 August".

"Scânteia Tineretului"-Anul XI
Nr.1808- 20 Februarie 1955

"Un adânc sentiment de ură a trezit în rândul oamenilor muncii din ţara noastră vestea atacului banditesc asupra legaţiei de la Berna.

Muncitorii, inginerii tehnicieni şi funcţionarii uzinelor "23 August" din Capitală, adunaţi sâmbătă într'un miting şi-au manifestat indignarea faţă de acest act pus la cale de cercurile imperialiste, faţă de uciderea lui Aurel Seţu, de către o bandă de trădători şi criminali.

Crima săvârşită de o mână de lepădături fugite din faţa judecăţii poporului-a spus tovarăşul Grigore Alexe-cere o pedeapsă exemplară. Poporul român recunoaşte în aceste acţiuni gangstereşti pe banditţii care au comis împotriva ţării noastre nenumărate fărădelegi, pe bestiile care au stropit cu petrol şi au ars de vii ostaşii români în zilele rebeliunii legionare, pe asasinii lui Nicolae Iorga şi Virgil Madgearu, pe autorii masacrelor săvârşite la Iaşi şi în abatoarele Bucureştiului. Oamenii muncii din ţara noastră n-au uitat crimele şi nelegiuirile săvârşite de aceste lepădături fasciste. Poporul nostru cere în mod hotărât ca acei care au vărsat sângele lui Aurel Seţu, să-şi primească pedeapsa meritată."

"Atacul mişelesc săvârşit de lepădăturile legionare, a spus frezorul Dumitru Scarlat, face parte din planul de diversiuni, acte sabotaj şi calomnii săvârşite împotriva poporului nostru de către uneltele imperialiştilor americani "selecţionaţi" din rândurile trădătorilor de ţară. Poporul român cunoaşte bine cine sunt aceşti trădători legionari şi din banii cui trăiesc. El cere guvernului elveţian să-şi îndeplinească obligaţiunile decurgând din uzanţele dreptului internaţional. Autorii atacului banditesc de la Berna trebuie să răspundă în faţa judecăţii poporului român."

"Folosind cele mai decăzute elemente ale societăţii, recrutate din rândurile trădătorilor de patrie, imperialiştii în ura lor împotriva ţărilor iubitoare de pace pun la cale atacuri banditeşti de felul atacului asupra legaţiei noastre de la Berna-a spus strungarul Petre Trandafir. Criminalii fascişti trebuie să-şi primească pedeapsa meritată."

"Atacurile îndreptate împotriva unor oameni ai muncii din partea noastră aflaţi peste hotare, de către banditţii în solda imperialiştilor fac parte din arsenalul de arme odioase ale aţâţătorilor la răsboiu-a spus tehnicianul Ion Iosefide. Oamenii muncii din patria noastră demască în faţa întregii lumi acţiunile duşmănoase ale aţâţătorilor la răsboiu."

Participanţii la miting au trimis o moţiune de protest guvernului elveţian împotriva tergiversării predării criminalilor care au săvârşit atentatul asupra legaţiei R.P.R. de la Berna, cerând imediata arestare şi extrădare a vinovaţilor spre a putea fi judecaţi de către cei în faţa cărora trebuie să răspundă pentru crimele săvârşite."

(Agerpres)

--- . ---

"Scânteia Tineretului" Nr.1808   Anul XI - 20 Februarie 1955

"INCURAJAREA PROVOCARII FASCISTE DE LA BERNA DE CATRE AUTORITATILE ELVETIENE"   de N. PETROV

(Din ziarului "IZVESTIA")

Evenimentele care au avut loc la Berna, au provocat indignarea celor mai largi cercuri ale opiniei publice din ţările europene. Atacul banditesc împotriva legaţiei R.P.R. în capitala Elveţiei a pus în gardă pe toţi acei care cunosc metodele şi mijloacele la care recurg în ultima vreme tot mai des cercurile ale unor puteri pentru a agrava relaţiile internaţionale în Europa. Amănuntele în legătura cu acest atac şi cu atitudinea autorităţilor elveţiene, care sunt relatate pe larg de ziarele elveţiene din alte ţări, dovedesc că acest atac nu este întîmplător; că el nu este nici pe departe un eveniment izolat în Europa occidentală.

Tuturor comentatorilor le sare în ochi că în noaptea de 15 Febr., când a avut loc atacul, poliţia elveţiană a fost de fapt inexistentă, deşi era obligată să păzească legaţia împotriva oricăror excese. După ce banda a ocupat clădirea legaţiei române, autorităţile poliţieneşti de la Berna au înconjurat clădirea cu un cordon de poliţişti fără a lua de urgenţa măsurile necesare pentru a isgoni pe bandiţi din legaţie şi a-i aresta. Declaraţiile guvernului elveţian care a ţinut repetate şedinţe nu au fost însoţite de nici un fel de măsuri concrete pentru restabilirea statutului legaţiei R.P.R.

Această tergiversare manifestată de autorităţile elveţiene în ciuda notelor oficiale de protest din partea guvernului român a permis bandei de huligani să realizeze fără teama de pedeapsă scopurile pe care şi le-au urmărit când au ocupat legaţia.

După cum relatează presa elveţiană, legaţia a fost literalmente devastată de bandiţii fascişti, mobila este distrusă, portretele şi tablourile rupte, bunurile personale ale funcţionarilor legaţiei sunt deteriorate şi svârlite la întâmplare; pereţii, uşile şi ferestrele poartă numeroase urme de gloanţe; ţevile reţelei de canalizare şi de calorifer sunt ciuruite de gloanţe; documentele legaţiei sunt rupte şi risipite. Este limpede că toate acestea puteau fi preîntâmpinate dacă poliţia ar fi primit instrucţiunile necesare din partea autorităţilor elveţiene. Este evident că poliţia nu a primit aceste instrucţiuni. Faptul că bandiţilor li s-a dat posibilitatea să opereze nestânjeniţi în clădirea legaţiei, este confirmat de o întreagă serie de lucruri: bandiţii circulau nesupăraţi de nimeni pe balcoanele legaţiei, se adresau de acolo numeroşilor poliţişti care înconjurau localul legaţiei, cerend să fie fotografiaţi pe balcoane în posturi deosebit de provocatoare.

După toate probabilităţile, devastările pricinuite de gansterii fascişti în clădirea legaţiei aveau printre altele scopul de a abate atenţia opiniei publice de la momentul ales pentru săvârşirea atacului criminal împotriva legaţiei. După cum relatează însă presa elveţiană, atacul a coincis cu data la care a sosit la legaţia română poşta diplomatică din Zurich, pe care au pus mâna bandiţii.

Fapta că banda era atât de bine informată, precum şi atitudinea autorităţilor elveţiene faţă de ea dovedesc că acei care au participat la acest atac au protectori supuşi, care exercită o influenţa importantă şi asupra cercurilor guvernamentale din Elveţia.

Intr'adevăr, în loc să ia măsuri urgente şi energice împotriva bandi-

ţilor şi să-şi restabilească astfel prestigiul de stat care respectă dreptul internaţional, autorităţile elveţiene au "început tratative" cu banditii, care au avut loc în localul legaţiei. In general, autorităţile elveţiene au tratat cu banda de huligani aproape ca de la egal la egal. Lucrurile au mers atât de departe încât banditii au formulat chiar condiţii pentru plecarea lor din localul legaţiei; obligaţia autorităţilor de a nu-i extrăda României precum şi de-ai preda poliţiei cu feţele acoperite. Autorităţile elveţiene au dat dovadă de o grijă mişcătoare pentru starea fizică şi spirituală a huliganilor fascişti. In localul legaţiei au fost vizitaţi de un preot catolic, venit să-i elibereze, chipurile, "din punct de vedere moral" de jurământul de a nu se preda, pe care l-au făcut (cui?). Drul Dettinger, profesor de la facultatea de medicină din Berna, înconjurat de poliţişti, a bandajat mâna unuia dintre bandiţi care se rănise în timpul atacului, în timp ce Aurel Seţu, funcţionar al legaţiei române, rănit mortal de bandiţii fascişti, a zăcut timp de câteva ore fără nici un fel de asistenţă medicală. (După cum se ştie, Seţu a murit curând din cauza rănilor primite).

Toate "tratativele" dintre reprezentanţii autorităţilor elveţiene şi bandiţi s'au desfăşurat în mare secret. Se pare că autorităţile elveţiene au avut mai mult grija, nu să restabilească normele elementare ale dreptului internaţional, batjocorite cu insolenţă, ci să acopere pe bandiţi. Este semnificativ că însăşi reprezentanţii autprităţilor au căutat să nu se afle cine sunt ; ei soseau cu automobilele până la uşa legaţiei şi intrau repede cu feţele acoperite de fulare. Această mascaradă, după cum scriu ziarele elveţiene, avea şi un alt scop: în clădirea legaţiei au intrat la un moment dat doi reprezentanţi ai autorităţilor elveţiene, dar au ieşit de acolo... trei persoane. Nu trebuie să ai o fantezie destul de bogată pentru a înţelege cine a fost al treilea. Până şi în comunicatul oficial al autorităţilor se recunoaşte de pildă, că trei bandiţi s'ar fi predat, dar că al patrulea "ar fi dispărut". Intreaga atitudine a autorităţilor elveţiene arată că ele sunt direct amestecate în această fărădelege dintre cele mai flagrante şi în batjocorirea normelor diplomatice în ceea ce priveşte reprezentanţa unui stat cu care Elveţia întreţine relaţii normale.

In notele sale, guvernul român a protestat cu hotărâre împotriva arbitrariului şi fărădelegilor săvârşite la Berna şi a cerut să se ia măsuri urgente pentru restabilirea situaţiei normale în legaţie precum şi arestarea şi pedepsirea criminalilor fascişti. In nota sa de răspuns, guvernul elveţian nici măcar n'a găsit de cuviinţă să prezinte guvernului român scuzele obişnuite în asemenea cazuri pentru atacul fără de precedent împotriva legaţiei române la Berna. Dimpotrivă, simţind probabil că are la spate un anumit sprijin, guvernul elveţian a mers până într'acolo încât a protestat... pe lângă România pentru "tonul inadmisibil" al notelor de protest.

Nu se poate să nu se facă o legătură între provocarea de la Berna şi atitudinea inadmisibilă şi provocatoare pe care autorităţile elveţiene o adoptă în ultima vreme faţă de ţările lagărului democrat. Ne amintim de recentul atac la care s'a dedat Elveţia împotriva Republicei Cehoslovace în decembrie 1954, când ataşatul militar cehoslovac cu întregul său personal a fost expulzat din Berna fără nici un motiv.

Nu arată oare toate acestea că prin poziţia adoptată în cazul provocării de la Berna, Elveţia nu numai că şi-a călcat neutralitatea, dar a nesocotit cea mai elementară bună cuviinţă internaţională? Provocarea de la Berna arată că Elveţia îşi aduce în mod servil con-

tribuţia la agravarea încordării internaţionale,spre care sunt îndreptate eforturile blocului agresiv americano-englez.

Atitudinea autorităţilor elveţiene nu poate să nu fie condamnată de toţi acei care sunt interesaţi la întărirea păcii şi securităţii în Europa."

"Scânteia" Organul Comitetului Central al P.M.R.- Nr.3215-Anul XXIV
23 Februarie 1955

CUVANTAREA PRESEDINTELUI CONSILIULUI DE MINISTRII TOVARASUL
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ:

"...Poporul nostru, şi odată cu el opinia publică de peste graniţele ţării noastre a aflat cu adâncă indignare despre mişelescul atac săvârşit împotriva legaţiei R.P.R. din Berna de o bandă de criminali legionari.

Opinia publică de pretutindeni nu poate să nu vadă în atacul tâlhăresc săvârşit la adăpostul întunericului de o bandă de criminali legionari împotriva legaţiei Românei din Berna o expresie vie a acelui tip de relaţii între state pe care imperialiştii americani ar dori să le statornicească în viaţa internaţională cu sprijinul unor cercuri guvernante din Europa occidentală.

Pentru săvârşirea acţiunilor sale provocatoare banditeşti,spionajul american îşi recrutează elementele din rândurile nemernicilor lepădături fasciste,care fugiseră de mânia dreaptă a poporului român odată cu trupele hitleriste,izgonite din România de trupele sovietice şi româneşti.

Poporul român îşi aminteşte cu ură şi desgust de crimele înfiorătoare comise de banditii legionari,ale căror mâini sunt pătate cu sângele a mii şi mii de oameni nevinovaţi.De la naşterea ei,banda criminală care a purtat denumirea de Garda de Fier,creaţie a cliciilor reacţionare burghezo-moşiereşti,s-a făcut cunoscută printr'un laş asasinat. De atunci întreaga ei activitate a constat dintr'un lanţ de asasinate bestiale şi măceluri sângeroase.

Noi ţinem minte omorârea istoricului Nicolae Iorga,al cărui cadavru ciopârţit a fost aruncat în şanţ.Noi ţinem minte moartea eroică a tovarăşului Constantin David,muncitor ceferist şi activist de răspundere al partidului nostru,ucis de criminalii legionari.Noi ţinem minte soldaţii români arşi de vii în timpul rebeliunii legionare şi oameni spintecaţi ca vitele la abatorul din Bucureşti.

Din rândurile acestei haite de criminali respinşi cu desgust şi mânie de poporul român îşi recrutează imperialiştii "re-selecţionaţii" pe care îi instruiesc la şcoala crimei,pentru a-i paraşuta pe teritoriul ţării noastre cu scopul de a săvârşi asasinate,a duce acţiuni de spionaj şi a comite acte de sabotaj împotriva poporului nostru.

Poporul român şi organele de stat ale puterii noastre populare au ştiut să sdrobească fără cruţare toate încercările criminale ale slugoilor imperialişti,trădători de patrie.Aceiaşi soartă îi aşteaptă şi în viitor.

Pe semne că fugarii aciuiaţi la sânul spionajului american au constatat că este prea riscant pentru pielea lor să se mai lase paraşutaţi pe calea aerului dau strecuraţi pe alte căi în România populară, unde arde pământul sub picioarele lor.Mult mai potrivit pentru "cu-

rajul" lor este să evite un contact direct cu poporul român şi să-şi agonisească dolarii prin capitalele Europei occidentale,organizând provocări şi asasinate sub oblăduirea poliţiei.

Dar şi aceste socoteli vor da greş.Suntem încredinţaţi că opinia publică din Occident nu va tolera activitatea criminală a uneia dintre cele mai mârşave agenturi ale hitlerismului.

In ce priveşte agresiunea provocatoare săvârşită împotriva legaţiei noastre de la Berna,poporul român şi guvernul R.P.R. se aşteaptă ca guvernul elveţian să dea o justă satisfacţie cererilor îndreptăţite ale R.P.R.

Toată lumea constată că în ultima vreme măsurile menite să împiedice desvoltarea relaţiilor economice între state,opreliştile poliţiste împotriva schimburilor culturale între popoare,interzicerea vizitelor reciproce şi a schimburilor de experienţă între oamenii de ştiinţă,între oamenii artei,între diferitele organizaţii obşteşti şo organizaţii pentru apărarea păcii au fost ridicate în Statele Unite la rangul unei politici de stat.

In ceea ce-l priveşte,poporul român nu poate să nu vadă în politica cercurilor conducătoare din Statele Unite expresia vechii duşmănii cu care miliardarii şi milionarii stăpânesc Statele Unite jefuiau în trecut bogăţiile româneşti şi exploatau pe muncitorii şi ţăranii români, duşmănie îndreptată astăzi împotriva statului muncitorilor şi ţăranilor,împotriva oamenilor muncii care au dărâmat de la putere pe exploatatori şi construiesc o viaţă nouă,eliberată de exploatare,fără capitalişti şi fără moşieri.

Imperialiştii americani,care ar dori să menţină ferecate în cătuşele opresiunii imensele forţe sociale progresiste care tind spre libertate în toate colţurile lumii capitaliste,nu s'au consolat nici până astăzi cu faptul că România,ca şi alte ţări democrat-populare,duce astăzi o politică proprie,o politică conformă cu interesele poporului.

Cercurile agresive americane nutresc visuri zadarnice cu privire la restaurarea în ţara noastră a rânduielilor capitalisto-moşiereşti şi a jugului imperialist.

Oficinile lor de propagandă denumesc planurile de restaurare a jugului imperialist asupra României "Eliberare"-ca şi cum muncitorii şi ţăranii din România n-ar fi cunoscut şi n-ar fi simţit îndelungat pe propria lor piele,ce sunt în stare aceşti "eliberatori".

Noi oamenii muncii din România,ca şi oamenii muncii din lumea întreagă,cunoaştem un singur fel de eliberare-eliberarea de sub jugul exploatării capitalisto-moşiereşti,eliberarea de lanţurile imperialismului,pe care a înfăptuit-o până acum o treime din omenire şi pe care o va înfăptui inevitabil întreaga omenire.(Aplauze furtunoase)

Nu se găsesc oare politicienii americani care vor să pozeze în filantropi faţă de poporul român în ce situaţie ridiculă se pun atunci când propun acestuia să se învoiască cu o "eliberare" ce i-ar aduce din nou la putere pe moşieri şi pe capitalişti ca şi întreaga acea şleahtă de fugari aciuiaţi prin Occident-despre care toată lumea îşi dă seama că sunt tot atât de străini faţă de interesele şi aspiraţiile poporului român pe cât de îndatoraţi sunt faţă de patronii care-i stipendiază-monopoliştii americani?

Adevărul este că politicienii reacţionari din Apus nu-şi dau seama şi nu pot să-şi dea seama cât de mult a crescut conştiinţa poporului român în anii de democraţie populară.Un popor care a cunoscut libertatea,care a învăţat să-şi făurească o ordine socială şi de stat conformă cu voinţa sa,un popor a cărui imensă majoritate participă activ la rezolvarea treburilor obşteşti,un popor care este chemat de

fiecare dată să-şi spună părerea a celor mai importante acte de stat, un asemenea popor nu mai poate fi înşelat cu fraze poleite despre "eliberare", deoarece el ştie că în dosul acestor cuvinte amăgitoare se află cea mai crâncenă exploatare a oamenilor muncii de către un pumn de capitalişti, într'un cuvânt iadul pentru muncitori şi ţărani-raiul pentru capitalişti şi moşieri.

Cei care nutresc speranţa restaurării rânduielilor capitalisto-muncitoreşti în România, astăzi după zece ani de statornicie a puterii oamenilor muncii, pot să fie siguri că aceştia vor şti să-şi apere patria şi cuceririle revoluţionare ca nişte oameni care au trecut prin focul luptelor revoluţionare şi au învăţat să-i bată pe duşmani" (Aplauze puternice).

"Scânteia" 23 Februarie 1955

"TACEREA MARII" de V. Bârlădeanu

"Oamenii trec prin faţa catafalcului. Mii. Zeci de mii. Toţi tac. Păşesc în tăcere şi privesc trupul neînsufleţit. Privesc îndelung chipul acesta blajin şi luminos care are o crestătură piezişă, urma pumnalului criminal. Mulţimea curge ca un şuvoi. Şuvoi de adâncă durere, dar şi de ură şi de mânie... Stau lângă catafalc. Mă uit la chipul cutremurat de adâncă, omenească durere, al văduvei. Mă uit la oameni. Ochi de fulger. Şi gândul cutreeră... Da, Aurel Seţu nu este prima victimă. Dela ivirea sa pe lume, imperialismul poartă în pântece crima. Crima ca metodă de guvernare. Crima ca mod de viaţă. Prin crime caracatiţa aceasta putredă îşi prelungeşte agonica vieţuire. Prin crime caută să înăbuşe adevărul. Prin crime caută să sugrume libertatea. Prin crime caută să închidă gura popoarelor.

Asasinate individuale sau în masă însângerează fiecare filă a istoriei imperialismului. Nicola Sacco şi Bartolomeo Vanzetti-electrocutaţi. Ethel şi Iulius Rosenberg-electrocutaţi. Iulius Fucs-spânzurat. Ernst Thalmann-împuşcat. Danielle Cassanova-asasinată cu ajutorul bacililor de tifos. Kirov împuşcat. Gorki-otrăvit. Oleg Koşevoi şi tovarăşii lui împuşcaţi şi svârliţi în fund de mină. Ilie Pintilie-răpus sub ruinile Doftanei. Olga Bancic-decapitată. Constantin David-împuşcat. Şi aceştia sunt acum numai câţiva. Cuptoarele de la Auschwitz şi Buchenwald-sute de mii de victime. Kocsedo-zeci de mii. Hiroşima şi Nagasaki-sute de mii. Oradour şi Lidice-zeci de mii. Bataorele Bucureştilor, străzile Iaşilor-alte mii.

Istoria imperialismului e de fapt istoria asasinatului modern. Modul lui de viaţă? Moartea. Există asasini făţişi. Cei care au tras cu pistolul, au turnat otrava, au înjunghiat, au gazat, au aprins satele, au spânzurat oamenii de cârligele abatoarelor. Dar mai există şi alţii, cei din umbră. Cei care au atacat, au organizat, au educat, au finanţat. Uneltele directe ale marilor monopoluri internaţionale. Aida Allan Dulles. Şi mai marii lui. Ei se cred feriţi de privirile iscoditoare ale popoarelor. Se cred ascunşi în faldurile grele ale misterului. Se înşeală. Popoarele îi cunosc. Popoarele nu pot fi îndelung înşelate. Popoarele nu uită.

Aurel Seţu a murit eroic. Aurel Seţu este încă o figură luminoasă din lungul şir de eroi care au căzut jertfa tentaculelor acestei putrede caracatiţe. Tentacule verzi. Băloase. Desgustătoare. Zadarnice soco-

teli şi-au făcut criminalii. Au crezut că ne vor înspăimânta. Cât de puţin cunosc ei poporul nostru!

Ce-au câştigat ucigându-l pe Aurel Seţu? Seţu mort e de o mie de ori mai viu ca înainte. La fel ca toţi martirii şi eroii clasei noastre muncitoare, el trăeşte în conştiinţa maselor. Vocea lui e mai puternică decât oricând. Ea insuflă oamenilor muncii o ură şi mai neînduplecată faţă de lumea exploatării şi a asupririi, o dragoste şi mai pătimaşă pentru lumina noilor noastre rânduieli. Au crezut că ne vor înspăimânta? N'aş fi vrut să fiu în pielea vreuneia dintre reptilele de la Berna, dacă s'ar fi aflat în sala sindicatelor... Mulţimea curge. Oamenii tac. Tăcerea mării. In adâncurile ei clocoteşte ura şi mânia. Ca un uragan."

"Scânteia" 23 Februarie 1955

POPORUL NOSTRU ISI MANIFESTA INDIGNAREA FATA DE MARSAVA CRIMA A AGRESORILOR FASCISTI.

La Academia R.P.R.

"Marţi după amiază, la Academia R.P.R. a avut loc o adunare în cadrul căreia academicienii, membrii corespondenţi, colaboratorii ştiinţifici şi funcţionari ai Academiei R.P.R. şi-au manifestat indignarea faţă de atacul banditesc săvârşit împotriva legaţiei R.P.R. din Berna de către criminalii legionari, mercenari ai imperialismului agresiv american. Adunarea a fost prezidată de acad. Eugen Macovschi, membru în Prezidiul Academiei R.P.R. A luat cuvântul academicianul S. Stoilov, secretarul secţiei de ştiinţe fizico-chimice a Academiei R.P.R. "Agresiunea de la Berna şi asasinarea lui Aurel Seţu, fiu devotat al clasei muncitoare - a arătat vorbitorul - este o verigă din lanţul de acţiuni provocatoare puse la cale de cercurile imperialiste din Apus. Furia neputincioasă a cercurilor agresive imperialiste este stârnită de succesele obţinute în desvoltarea politică, economică şi culturală a ţării noastre, de întărire continuă a regimului democrat-popular, de sporirea permanentă a prestigiului şi autorităţii R.P.R. pe plan internaţional. Faţă de uneltirile agresive ale imperialisştilor americani şi englezi - a pus în încheiere acad. S. Stoilov - noi oamenii de ştiinţă, suntem hotărâţi de a contribui prin munca noastră devotată la întărirea scumpei noastre patrii."

A vorbit apoi, prof. M. Ghelmegeanu, cercetător ştiinţific din cadrul Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R. "Guvernul elveţian - a spus vorbitorul - a călcat îndatorirea sa de a asigura inviolabilitatea sediului oficiului diplomatic al R.P.R., îndatorire pe care o are potrivit uzanţelor internaţionale faţă de orice legaţie. Criminalii nu pot invoca dreptul de azil politic, pentru că acest drept impune obligaţia celui care îl invocă de a nu săvârşi pe teritoriul statului gazdă acţiuni de natură a aduce la complicaţii politice internaţionale şi cu atât mai puţin acţiuni infamante, care cad sub incidenţa legilor penale. Guvernul elveţian - a spus prof. Ghelmegeanu - nu se poate sustrage obligaţiei de a extrăda pe aceşti bandiţi pentru care nu se poate învestmânta aureola unei acţiuni politice un act criminal care îi face pe făptuitori justiţiabili în faţa instanţelor de drept comun. De aceea, criminalii trebuie extrădaţi pentru a-şi primi pedeapsa legiuită din partea forurilor justiţiei competente."

Academicianul M. [illegible], [illegible] că inviolabilitatea diplomaţilor

şi a solilor reprezintă un principiu care este respectat de milenii.El a fost totuşi călcat în Elveţia.Stilul acestei agresiuni este caracteristic criminalilor legionari cât şi gangsterilor din Chicago,care în executarea atacurilor deschid focul ucigând fără discernământ oameni nevinovaţi.Agresiunea banditească de la Berna,ca şi ocuparea insulelor aparţinând Chinei de către imperialiştii şi uneltele lor,ca şi alte acte de agresiune,constituiesc un întreg lanţ de provocări pe care cercurile americane le fac pentru a turbura pacea lumii."

Acad.Gr.Moisil a scos în relief indignarea oamenilor de ştiinţă,alături de întregul popor,faţă de atacul mişelesc de la Berna şi a subliniat cererea poporului român ca criminalii să-şi primească pedeapsa meritată.La sfârşit,adunarea a adoptat o moţiune înfierând această odioasă crimă,fără precedent în istoria relaţiilor internaţionale."

--- . ---

"Scânteia",23 Febr.1955

LA INTREPRINDEREA "CLEMENT GOTVALD"

Sala de festivităţi a întreprinderii "Clement Gotwald" din Capitală,era eri după amiază plină de lume.Sute de muncitori,ingineri,tehnicieni şi funcţionari s-au adunat pentru a-şi exprima revolta şi ura faţă de atacul banditesc săvârşit asupra legaţiei noastre din Berna."Fapta mârşavă a banditilor legionari-a spus mecanicul Ion Neicu-face parte din şirul provocărilor puse la cale împotriva ţării noastre de cercurile agresive din Occident."A luat cuvântul apoi,maistrul bobinator, Mihai Teodorescu :" Banditii care au ucis pe un muncitor ca şi noi,pe tovarăşul Aurel Setu-a spus vorbitorul- trebuie să-şi primească pedeapsa cuvenită.Poporul nostru înfierează încercările care se fac pentru a se şterge urmele crimei săvârşite la Berna."

Numeroşi alţi muncitori şi tehnicieni,au luat cuvântul,au condamnat cu tărie actele banditeşti ale legionarilor aflaţi în slujba imperialiştilor.

--- . ---

LA TIMISOARA.

TIMISOARA (Agerpres).- In după amiaza zilei de 22 februarie,în faţa Operii din Timişoara,peste 35.000 de muncitori,intelectuali,elevi şi studenţi romani,aparţinând minorităţilor naţionale,s-au întrunit într'un miting de protest împotriva atacului săvârşit de bandele legionare-fasciste asupra legaţiei R.P.R. la Berna.La miting a luat cuvântul tov. Mihail Munteanu,preşedintele comitetului executiv al sfatului popular regional.In închiderea mitingului cei prezenţi au trimis o telegramă de protest guvernului elveţian în care cere pedepsirea asasinilor conform legilor internaţionale.

--- . ---

LA TARGUL MURES.

TG.MURES. (Coresp. "Scânteii").- La lăsarea lucrului,în numeroase întreprinderi din Tg.Mureş,au avut loc 100 mitinguri locale,la care mii de muncitori,tehnicieni şi funcţionari romani,maghiari şi alte naţionalităţi au iscălit moţiuni de protest împotriva acţiunilor huliganice ale trădătorilor legionari,care au atacat sediul legaţiei R.P.R. de la Berna.Astfel de mitinguri au avut loc la fabricile "Enczel Mauriciu","Petofi Sandor",Institutul medico-farmaceutic şi altele.La adunarea care a avut loc la atelierele de reparaţii auto,a vorbit,

printre alţii,muncitorul tapiţer Tamas Dénes.:"Banditii care au atacat legaţia ţării noastre de la Berna şi l-au ucis pe Aurel Setu,nu sunt alţii decât aceiaşi legionari,care şi-au făcut din crimă,jaf şi progrom o profesiune.Cunoaştem foarte bine aceste lepădături.Când tăiau şi spânzurau în ţara noastră,legionarii au căutat în fel şi chip să desbine pe oamenii muncii de diferite naţionalităţi.Aceşti odioşi asasini trebuie să-şi primească pedeapsa."

"România Liberaă" 22 Febr.1955

PROTESTUL MUNCITORILOR DE PE OGOARE.

Alături de oamenii muncii de la oraşe,muncitorii ogoarelor patriei noastre îşi exprimă în cadrul a numeroase adunări de protest,revolta şi ura lor faţă de criminalul act săvârşit de banditii fascişti împotriva legaţiei R.P.R. din Berna.

Duminecă dimineaţa,sute de muncitori din gospodăriile agricole din sat,colectivişti,ţărani muncitori,cu gospodării individuale din Raionul Roşiori de Vede,adunaţi la şedinţa de raion,au înfierat mişeleasca crimă săvârşită de banda de terorişti legionari împotriva legaţiei R.P.R. de la Berna.Luând cuvântul cu acest prilej ţăranul muncitor Petre Bucur din comuna Balaci,a spus printre altele :" Trădătorii legionari fugiţi peste hotare pentru a scăpa de mânia poporului,în svârcolirile lor neputincioase de a-şi astâmpăra setea de sânge,au dovedit încă odată că nu sunt altceva decât niştc tâlhari la drumul mare.Noi ţăranii muncitori care ne lucrăm astăzi în libertate pământul,înfierăm cu tărie crima banditilor fascisşti şi cerem ca ei să-şi primească neîntârzaiat pedeapsa meritată."

Ţăranul muncitor,Marin Petcana din comuna Peretu,a spus :"Noi ştim că mârşavul atac comis la Berna de legionarii români aflaţi în străinătate se bucură de sprijinul acelora care încearcă astăzi prin toate mijloacele să împingă omenirea într'un nou răsboiu."

Adunări de protest au avut loc şi în numeroase cămine culturale din regiunea Bucureşti,printre care în cele din comunele Sorieaştea,Peretu, Măldăeni,etc,unde au participat sute de ţărani muncitori,tineri şi vârstnici..."

"Scânteia",22 Febr.1955

O CRIMA CE NU VA FI IERTATA.

de Mihai Beniuc

Odată cu istorica fugă pe brânci a hitleriştilor din faţa oştilor sovietice biruitoare,o parte din fasciştii români s'a scurs ca nişte zoaie amestecate cu sânge către Apus,la cârdăşii lor oploşiţi acolo mai dinainte.Slugile fioroase ale fuhrerului,răposat în ruşine şi totală înfrângere,şi imperialiştii americani,visându-se de pe atunci moştenitorii de drept ai răposatului,i-au primit cu braţele deschise.Ai lor s'au întors la ai lor.Căci aceste stârpituri ale genului uman,sângeroşii mercenari ai gărzii de fier,crescuţi de Hitler pentru hitlerism,n'au nimic comun cu poporul nostru.Dealtfel acest lucru s'a dovedit foarte repede.Din rândul acestor creaturi subumane,spionajul american şi-a ales "elevii",banda de "selecţionaţi".

"Pe unii din ei,paraşutaţi la noi,i-am văzut în faţa tribunalelor noastre,mărturisindu-şi mârşăviile şi divulgându-şi maeştrii întru crimă din "şcolile superioare" ale ticăloşiei omeneşti,ale setei de dominaţie mondială,ale războaielor nimicitoare.Dreptatea poporului le-a hotărât destinul,prăvălindu-i în prăpastia cea mai ruşinoasă în care poate cădea o fiinţă umană-trădarea de ţară şi de popor.

In instituţiile de crimă,de teroare şi trădare ale aţâţătorilor la războiu,mai trăeşte însă,o seamă de nemernici,fasciştii fugiţi de judecata dreaptă a poporului nostru.Dovada,nelegiuirea de la Berna din 14 spre 15 februarie,când sub ochiul îngăduitor,dacă nu chiar binevoitor,al autorităţilor elveţiene,o haită de fascişti care dăduse năvală în clădirea legaţiei R.P.R. şi rănise de moarte,mişeleşte,pe Aurel Seţu,a spart,dărâmat,a ţinut sub teroare pe cei ce n'au putut să scape,mascaţi la faţă, au fost conduşi de poliţiştii elveţieni,probabil ca să se spele pe mâini de sânge.

Cine sunt aceşti oameni care dezonorează speţa umană prin prezenţa lor în mijlocul ei şi care însemnează cu apa tare a ruşinei veşnice pe aceia ce le acopăr fărădelegile?Noi îi cunoaştem foarte bine! Fraţi de cruce încârligată cu meşterii criminali de la Maidanek,Auschwitz,Treblinca,din atâtea şi atâtea lagăre ale morţii,ale chinuirii omului,ale jafului şi cruzimelor nemaiîntâmplate până pe vremea lor,cârdul sângeroşilor din Berna face parte din rândul otrepelor legionare,care în România,pe unde au trecut au mânjit pământul cu sânge,au batjocorit viaţa şi au umplut inimile oamenilor de ura neiertătoare faţă de tot ceea ce este fascism,gardă de fier.Modul lor de a-şi impune "convingerile", confecţionate în atelierele de neomenie,rasism şi bestialitate ale lui Hitler,era cuţitul,revolverul,toporul.S'a încreţit de oroare carnea pe poporul român,trezindu-se în mijlocul său cu aceste căzături fioroase. Domnia lor crâncenă a trecut peste ţară ca un coşmar ca pe timpurile căpcăunilor.Profesori universitari ciopârţiţi de vii,şi împuşcaţi,rectori ai universităţilor,cărora li s'au tăiat urechile ori au fost asasinaţi,miniştrii atacaţi tâlhăreşte şi omorâţi,sute de oameni ucişi sau tăiaţi ca vitele la abator şi spânzuraţi în cârlige,luptători comunişti, oameni ai muncii,schingiuiţi şi nimiciţi,soldaţi stropiţi cu benzină şi arşi de vii-iată amintiri dentre anii 1931-1941,ca să nu mai vorbim de isprăvile de fiară ale inşilor de aceiaşi teapă pe frontul antisovietic sub Antonescu.

Dar în "batalioanele" lui Iuliu Maniu,care tăiau pe butuc capul oamenilor cu barda,nu erau aceiaşi mesageri ai crimei,în timp ce armatele sovietice,înaintând spre Berlin,alături de armata română,eliberau Ardealul şi curăţau ţara de hoardele hitleriştilor? Iar acum zece ani, Rădescu,patronat şi ocrotit de imperialiştii americani,nu tot din rândurile legionarilor îşi recruta cozile de topor şi topoarele,care să doboare poporul român proaspăt eliberat? Câţi luptători democraţi pentru cauza ţărănească n-au fost ucişi de aceleaşi mâini banditeşti cu prilejul reformei agrare ! Tot ei,legionarii,au tras în muncitori la 8 Noembrie 1945 !

Nimic din toate acestea n'a uitat poporul nostru şi nici o crimă fascistă nu va fi iertată.Cazul de la Berna ne învaţă încă odată să ne mărim vigilenţa şi să izbim fără cruţare în orice încercare de ridicare a capului din partea rămăşiţelor fasciste.Noi suntem un popor blând.Ne place pacea,tocmai pentrucă mii de ani a trebuit să ducem războiu ca să ne apărăm vatra.Azi,când pe vatra noastră asupritorul şi jăcmăni-

torul muncii poporului nu-şi mai poate trage spuza pe coca să ţinem şi mai mult să fim cu toată lumea în pace. Dar atunci când simţim în mijlocul nostru cum duşmanul şi cozile lui de topor încep să se mişte, blândeţea noastră începe să se schimbe la faţă. Şi vai de duşmanul care va cunoaşte blândeţea noastră schimbată în dreptate neiertătoare!

Fasciştii români care au atacat legaţia R.P.R. de la Berna se aşteaptă poate, să beneficieze de aceiaş indulgenţă de care s'a bucurat până acum, fiindcă aşa le-or fi promis patronii din spionajul american. Dar poporul nostru, şi cu el întreaga opinie publică mondială, se întreabă : are de gând guvernul Elveţiei să acopere această bandă criminală care a călcat sediul inviolabil al unei misiuni diplomatice, care a ucis un cetăţean ce trebuie să se bucure de apărarea şi sprijinul autorităţilor elveţiene? Poate Elveţia, cu tradiţia ei de ospitalitate, să devină gazdă de bandiţi, sălaş al nelegiuirilor fasciste? Poate oare poporul elveţian, mândru şi harnic, călcându-şi demnitatea în picioare, să admită aşa cum i se cere din afară de cercurile direct amestecate în organizarea acestui act banditesc-că e tot una democraţia şi plocconirea în faţa acelora ce azi patronează fascismul şi pompează arme în carcasa militarismului german? Noi credem că aşa ceva nu este cu putinţă şi umbra lui Wilhelm Tell de peste veacuri priveşte cu asprime la ciudatele ezitări ale guvernului elveţian. Criminalii fasciştí trebuie să-şi primească pedeapsa meritată.

Corpul lui Aurel Seţu, a fost adus dintr'o ţară în care misiunile diplomatice nu mai pot avea siguranţa vieţii, iar clădirile legaţiilor sunt expuse încălcărilor tâlhăreşti şi terorii, atât timp cât agresorii fascişti nu-şi vor fi primit dreapta şi aspra răsplată. Poporul nostru se înclină în faţa jertfei lui Aurel Seţu, în faţa patriotismului său şi a dârzeniei sale contra duşmanului. Dar cu atâta nu s'a terminat. Pentru dreptate, pentru respectul reciproc dintre ţări şi popoare, pentru a opri în viitor provocările şi instigaţiile de ucigaşi şi jefuitori care au călcat legaţia R.P.R. din Berna. Cât despre fasciştii români aflaţi în slujba serviciilor de spionaj imperialiste, poporul nostru nu le făgăduieşte nimic bun. Să fie ei şi selecţionaţi şi răsselecţionaţi : până la urmă vor răspunde de fărădelegile lor ! "

--- . ---

"Scânteia" 22 Febr. 1955

BANDA DE UCIGASI LEGIONARI SA-SI PRIMEASCA PEDEAPSA MERITATA.

La catafalcul lui Aurel Seţu.

Incă din zorii zilei de duminecă se rânduise în faţa Casei de Cultură a Sindicatului din Bucureşi un nesfârşit şir de oameni veniţi să-şi încline fruntea, într'un ultim omagiu, în faţa trupului neînsufleţit al lui Aurel Seţu. Crima săvârşită de asasinii legionari din Berna a sguduit adânc inimile oamenilor muncii din ţara noastră, a ridicat un uriaş val de indignare şi mânie împotriva ucigaşilor duşmani de moarte ai poporului nostru-şi împotriva instigatorilor şi organizatorilor din umbră, agenţii spionajului american. Incepând de la orele 9 dimineaţa, când s'au deschis uşile Casei de Cultură, mii şi mii de oameni ai muncii din Capitală şi provincie s'au perindat prin faţa catafalcului lui Aurel Seţu. Numeroase delegaţii ale oamenilor muncii din ministere, uzine, şcoli, institute au depus în jurul catafalcului coroane şi jerbe, pe ale căror panglici se putea citi asemenea inscripţii :" Amintirea tovarăşului Seţu, fiu devotat al clasei noastre muncitoare, va trăi veşnic în inimile noastre! "Bestiile

legionare care l-au asasinat pe Aurel Seţu să-şi primească pedeapsa meritată!"

In sala mare a casei de cultură răsună fără încetare acordurile melodiilor funebre. In jurul sicriului, aşezat pe un postament drapat în roşu şi negru acoperit cu flori, fac de gardă tovarăşi de muncă ai lui Aurel Seţu-funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, activişti din partid şi ai organizaţiilor de masă, şoferi, etc.

Cei ce trec prin faţa catafalcului privesc îndelung, de parcă ar vrea să-şi-l întipărească profund în amintire, chipul celui ucis, pe care se văd rănile pricinuite de loviturile bestiale ale ucigaşilor fascişti. In inimile mulţimii care se perindă prin sală, clocoteşte mânia împotriva bandei de asasini legionari şi a inspiratorilor lor din spionajul american. Privirile multora sunt înceţoşate de lacrimi. In primele rânduri, o femeie tânără, Maria Lăcătuşu, îşi strânge la piept copilul de un an şi jumătate, hotărâtă să apere din toate puterile fericirea ei vie. Cu tâmplele albite înainte de vreme, Mihai Groapă, invalid din cel de al doilea războiu mondial, se opreşte, sprijinindu-se în cârjă. Recunoaşte urmele aceloraşi mâini pătate de sânge care au adus în trecut atâta nenorocire poporului nostru.

- "Fiarele ! - atâta rostesc buzele lui. Dar tonul cu care rosteşte cuvântul acesta cuprinde în el clocotul de mânie al acestei mulţimi.

- "Aceiaşi călăi legionari ni l-au omorât şi pe Constantin David, şi pe mulţii alţii-grăeşte într'un grup, ceferistul Constantin Bălănescu.

- " Şi când te gândeşti cu câtă grijă îi ocrotesc pe bandiţi autorităţile elveţiene"-exclamă un tânăr ofiţer. Pe Aurel Seţu m l-au lăsat să piară într'o baltă de sânge, iar pe criminali i-au lăsat să-şi facă de cap două zile. Cum să nu te revolţi?

Doi ţărani din Gorj, veniţi în Capitală la feciorii lor care sunt ostaşi în armata populară, vorbesc cu indignare despre faptele criminalilor. Mânia stăpâneşte orice cuget cinstit.

O bătrânică îşi şterge lacrimile : Raşela Lazăr a îndurat şi ea prigoana călăilor legionari, care au măcelărit şi ucis zeci de mii de evrei. Un moment sguduitor pentru cei prezenţi la căpătâiul defunctului, este venirea soţiei lui, a Rozaliei Seţu. Rudele îndoliate şi tovarăşii de muncă ai soţului său o însoţesc. Lumea se opreşte. Feţele se crispează de durere, privirile inundate de lacrimi, se caută mărturisind ura neogoită a oamenilor cinstiţi împotriva asasinilor legionari şi a celor ce, din cei 100 de milioane de dolari ai vânzării, au plătit mâna criminală. In suflete frecmătă o furtună care va sfărma în ţăndări orice urzeli ale uneltelor imperialismului-duşmani ai vieţii noi şi ai fericirii. Este impresionant momentul în care, alături de jerbele de flori, o fetiţă de numai 4 ani-Dorina Rusu, fata unui mecanic- pune un buchetel de ghiocei. Prinosul curat al sufletului ei de copil.

In şirul oamenilor care aduc un ultim salut tovarăşului Seţu, ai te fi văzut şi ceferistul Călin Stefan. El a cunoscut din plin bestialităţile comise de fascişti. In zilele rebeliunii legionare, Călin Stefan era copil de trupă, şi a avut prilejul să vadă cu ochii lui cum, pe Podul Isvor şi pe strada Puişor, bande de legionari îi stropeau pe soldaţi cu benzină, ca să ardă de vii. Prin faţa catafalcului trece un grup de tineri coreeni, îmbrăcaţi în uniforma institutului de Mine. Unul dintre ei- Huang Ho lol, ne spune:

- "In timpul războiului am fost doi ani în armată şi am văzut crimele pe care le-au săvârşit imperialiştii americani care ne-au

cotropit ţara. Ei dădeau foc de vii oamenilor paşnici, le scoteau ochii, îi schingiuiau. Barbariile acestea ei le continuă şi acum, angajînd în slujba lor bande de fascişti. Da recunosc în spatele celor care l-au ucis pe Seţu pe aceiaşi criminali care au incendiat satele noastre, au îngropat de vii femeile şi copii..."

" Aurel Seţu, a fost totdeauna pentru noi o pildă vie de cinste şi devotament" - ne spune Nicolae Gârleanu, şofer la minister. Aşa l-am cunoscut totdeauna : vesel, cinstit, hotărît. Ani de zile am mâncat amândoi din aceiaş pâine amară a patronilor capitalişti. El ne încuraja totdeauna pe mine şi pe prietenii mei. A aşteptat aceste vremuri. De mai bine de douăzeci de ani suntem prieteni. Bestiile legionare l-au omorît, dar nu vor scăpa de răsplată. Să mai ştie stăpânii lor, imperialiştii că suntem mai îndârjiţi ca oricând în hotărârea noastră de a ne apăra patria împotriva oricărei urzeli banditeşti."

... Spre amiază rândurile cetăţenilor în faţa Casei de Cultură a Sindicatelor au sporit mai mult. Până la orele 15 se perindaseră prin faţa catafalcului în jurul a 35.000 de oameni. La orele 18 se ajunsese la 50.000 de oameni. Omagiul adus memoriei lui Aurel Seţu s'a transformat într'o puternică demonstraţie a urii nemărginite a poporului nostru împotriva făptaşilor îngrozitoarei crime - călăii legionari care au pe conştiinţa lor mii şi mii de victime. A fost totdeodată, o demonstraţie a hotărârii poporului nostru de a apăra ca ochii din cap cuceririle măreţe ale orânduirii democrato-populare, ale minunatei noastre patrii.".

Am redat din presa roşie tot ce mi-a căzut în mână. Nici de data aceasta nu am eliminat nimic, pentru a nu fi acuzat - nu de comunişti, căci nu m'ar interesa atacurile sau ripostele lor, ci tot de Românii din exil, adică de fraţii cu care mă găsesc pe aceiaşi baricadă de trunchiere. După cum se vede, situaţia dlui Horia Sima, nu este de loc de invidiat. Urît de moarte de comunişti, el este considerat ciumat de anticomunişti, sau mai bine zis de unii anticomunişti. Totuşi, nu cred că şeful legionarilor este prea afectat, în primul rând că epitetele cu care este atacat în presa de la Bucureşti, dsa le-a găsit şi le găseşte într'o anumită presă a exilului, apoi pentru că fiecare foaie are două feţe. Comuniştii îi fac în ţara dlui Sima o propagandă pe care nu şi-ar putea-o face, chiar dacă Statele Unite i-ar pune la dispoziţie întregul fond de propagandă destinat ţărilor robite de comunişti. In această privinţă mi-amintesc că a apărut acum câţiva ani într'o gazetă americană o caricatură. Era în perioada de alegeri - în sânul partidului republican - a omului care să reprezinte partidul în alegerile prezidenţiale. Erau doi candidaţi : Unul pentru care forţele partidului - în totalitatea lor - îi făceau publicitate, al doilea, pentru care nu se făcea nimic. Şi totuşi, creştea popularitatea lui, a acelui pentru care nu se făcea propagandă. Caricatura reprezenta pe cei doi candidaţi, aşezaţi pe două scaune, într'o grădină. In jurul celui caruia se făcea propaganda, se înghesuiau o mulţime de cetăţeni cu o stropitoare în mână. Şi pământul celui stropit copios, rămânea gol - ca palma, pe când cel din jurul căruia nu se înghesuia nimeni, era plin de iarbă, iarba creştea atât de mare, încât candidatul abia se mai vedea. Exact acelaş lucru se întâmplă cu dl Sima. In jurul dlui Vişoianu, se îngrămădesc cetăţeni cu stropitori - stropitorile sunt pline de dolari - iar dl Sima - spre deosebire de caricatura americană, este şi el înconjurat de oameni cu stropitori, numai că aceştia, în loc de dolari, stropesc pământul cu vitriol. Şi pe pământul din jurul dlui Vişoianu,

nu creşte nimic,pe când pe cel din jurul dlui Sima,creşte iarba că nu se mai vede,mai ales că dl Sima este mic de statură.

Din ceea ce s'a scris în presa reperistă,reiese că slugile Moscovei îl consideră pe dl Sima inamicul numărul 1 .E posibil că aceste slugi moscovite să nu-şi dea seama de propaganda pe care o fac în favoarea mişcării legionare?Personal nu cred şi,dacă e să găsesc o explicaţie,alta nu poate fi decât groaza pe care le-o inspiră legionarii.Un fapt este cert.Până la căderea echipei lui Tănase au maiintrat în ţară Români,eroi al căror sacrificiu nu va fi cunoscut decât foarte târziu,au fost prinşi şi executaţi.Totul s'a petrecut în tăcere,aceste fapte erau fazele normale ale unei lupte de spionaj şi contraspionaj.Actele acestea nu puteau şi nici nu au îngrijorat pe comunişti peste măsură.Erau elementele normale ale unei lupte obişnuite : Românii eroi intrau în ţară,stăteau cât mai ascunşi,cât mai izolaţi,căutând să culeagă şi să transmită informaţii.Tănase a intrat cu o echipă şi obiectivul principal nu era culegerea de informaţii,ci crearea de focare de insurecţie.E probabil că s'a realizat ceva dacă,aşa cum afirmă dl Petre Bogdan în "Troiţa",după căderea echipei lui Tănase,au fost arestate peste 7.000 de Români.Obiectivul urmărit de Tănase era de proporţii.Slugile Moscovei s'au înspăimântat.Şi atunci cu tot riscul propagandei prolegionare-au dat o publicitate neobişnuită procesului.Prin această publicitate urmăreau două obiective : 1) să înspăimânte elementele favorabile unor acţiuni ca cea dusă de echipa lui Tănase şi să le oblige la inactivitate, 2) să înspăimânte elementele comuniste,arătându-le că există un inamic redutabil : mişcarea legionară.

In România,în preajma celui de al doilea răsboiu mondial,existau trei categorii de cetăţeni : una prolegionară,care aproba şi justifica toate actele mişcării (numărul acestei categorii de cetăţeni creştea mereu şi fără intervenţia sângeroasă a lui Carol,II ar fi ajuns la o indiscutabilă majoritate),alta indiferentă şi însfârşit,o a treia,ireductibil antilegionară.In această a treia categorie intrau puţini Români şi,în totalitatea ei,populaţia evreiască.Această populaţie evreiască a constituit şi constituie osatura regimului actual din România.Ori, în ultimii ani,foarte mulţi evrei care constituiesc această osatură,au început să privească cu admiraţie spre America.Entuziasmul lor a început să se răcească.Pentru reîncălzirea acestor elemente,procesul de la Bucureşti a făcut publicitatea în jurul procesului lui Tănase."Vedeţi, vrea să spună presa reperistă,aţi început să priviţi spre America şi America vine cu Horia Sima.Deci veţi fi puşi în curând în cârlige.Publicitatea în jurul procesului Tănase a fost un cuţit cu două tăiuşuri. Dacă a încălzit populaţia evreiască,ea a încălzit în sens cotrar pe cea românească.Din acest proces,cel puţin aşa cum l-a redat presa reperistă, a reieşit că America nu a uitat popoarele robite şi că în curând va porni răasboiul de eliberare.In vederea acestui răsboiu şi-a trimis cercetaşii.Si a mai reieşit un lucru : emigraţia românească nu doarme ea luptă; ştie să lupte şi să moară.Si,dintre toţi cel mai activ e Horia Sima.Elementul legionar,cel crescut în frăţiile de cruce,citind "Scânteia",a tras o concluzie hazardată şi care desigur,nu corespunde adevărului : Horia Sima stă braţ la braţ cu generalul Eisenhower.In ţară,în urma procesului Tănase,s'a creiat un mit : mitul legionar.Admiţind că miturile pot fi ucise,nu înţelegem cui i-ar folosi această u-

cidere? Totuşi,presa exilului,elementele politice româneşti din Occident au fost înspăimântate.Nu a existat un om politic român care să fie mai lovit decât dl Sima.Si începutul campaniei denigratoare se poate situa cu uşurinţă : procesul Tănase.Dacă nu ar fi adevărat ceea ce spun,cum s'ar explica lansarea unei bombe contra dlui Sima,în acest moment,când bomba era cunoscută de vreme îndelungată şi elementele atacurilor erau cunoscute de 4 ani? Mă refer aici la atacurile dizidenţilor legionari.

Dar oricum ar fi,această a doua faţă a cazului Horia Sima,prezintă elemente de injustiţie : în ţară este aureolată numai figura dlui Sima, aşa cum a dovedit-o lovitura de la Berna-în exilul românesc există şi elemente nelegionare capabile de sacrificiu.S-a dat lovitura de la Berna-aşa cum se pare de către dl Fărcăşanu-şi în ţară ,slugile Moscovei,adună cu disperare pietre tot pentru templul dlui Sima.Personal cred că nu are nimeni dreptul să se supere.In cazul Berna,dl Sima culege roadele sacrificiului lui Tănase.Cum am spus mai înainte,personal consider că lovitura de la Berna este numai o verigă din lanţul eroismului român.Viitoarea verigă fa înodată de oamenii dlui Vişoianu şi dl Fărcăşanu va fi răsbunat; el va fi cel care să culeagă roadele.Si viitoarea va înodată de dl Sima,urmând ca roadele să le culeagă dl Vişoianu.Si atunci cercul va fi încheiat, nimeni neavând dreptul să se supere : e vorba de cercul intereselor partizane şi nu de lanţul eroismului pe care îl socotesc sfârşit numai în ţară, la victoria finală.

Dar pe deasupra acestor certuri lipsite de sens,este cineva care profită : acest cineva este Neamul.Si cei care au căzut,cei izolaţi,echipa lui Tănase,cei pe care-i aştepată poate temniţa-cei de la Berna-,din momentul în care sacrificul lor a devenit public,nu mai sunt nici ai dlui Sima, nici ai dlui Fărcăşanu,nici ai dlui general Gheorghe : din acel moment ei sunt ai Neamului.Fiecare Român trebuie să se mândrească şi cu Tănase şi cu Codrescu.Făcând aşa,dovedim că suntem Români şi nu liberali,ţărănişti, ligişşti sau legionari.

In jurul dlui Sima s'a creait o legendă înurma sacrificiului lui Tănase.Si legenda nu a prins rădăcini numai în ţară ci şi în Occident.O dovadă ne-o dă următoarea notă din revista franceză ilustrată "Match", din 26 Martie 1955.:

"Stockholm : Distrugerea reţelelor.
- " Afacerea de spionaj" este în strânsă legătură cu cea de la Berna. Ea face parte dintr'o operaţie inspirată de Statele Unite.Distrugerea reţelelor comuniste din ţările neutre de către "Românii liberi"(fosta gardă de fier) Sef : Horia Sima . Sediu : Munchen (barul "Micul Bucureşti) Raţiunea alegerii "Românilor liberi" : centrul de spionaj era legaţia românească de la Berna. "Sofeurul",şeful reţelei de la Berna,a fost doborît în momentul în care aducea instrucţiunile sale de la Moscova.Omologul său de la Stockholm fugind,"Românii liberi" nu au intervenit. Bilanţul celor două operaţii: 1) Sfârşitul ameninţării care apăsa asupra uzinei suedeze Bofors(producere de arme atomice pentru Suedia şi de artilerie pentru Anglia), 2) "Recuperarea" a numeroase documente,printreb care fişierile reţelelor."(Sublinierile aparţin redacţiei revistei "Match").Indiscutabil că nimic sau aproape nimic nu este adevărat din cele ce se scrie în " Match",dar aici e vorba de legenda al cărui beneficiar este dl Sima.Că legenda este în parte justificată,voiu reproduce după "Scânteia",procesul echipei lui Ica Tănase,mai ales că el nu a fost cunoscut de marea majoritate a exilaţilor Români.

"Scânteia" Nr. 2790
11 Octombrie 1953

PROCESUL SPIONILOR PARASUTATI DE SPIONAJUL AMERICAN.

In sala de judecată.

- " Să fie introdus acuzatul Tănase Alexandru."
Peste câteva clipe, în sala plină până la refuz, în care Tribunalul Militar Teritorial București judecă procesul spionilor parașutați de spionajul american, se așterne liniștea. Oamenii muncii aflați în sală își îndreaptă privirile fulgerânde spre ușa din spatele boxei acuzaților. Rând pe rând sunt introduși în boxă, spionii și teroriștii, care au uneltit să vândă pe dolari independența și suveranitatea, libertatea și sângele poporului nostru. Unul după altul "Selecționații" spionajului american desvăluie în fața tribunalului și a publicului din sală crimele monstruoase pe care le-a făptuit împotriva patriei noastre, executând instrucțiunile primite de peste graniță dela aceia care i-au dotat cu arme, otravă și cu acte false și i-au parașutat, la adăpostul nopții, pe teritoriul R.P.R. Interogatoriul acuzaților a scos la iveală cu toată limpezimea chipul hâd al acestora - de vânzători de țară, de josnici trădători ai poporului, de dușmani feroci ai păcii și ai democrației.

Tănase Alexandru este fiul unui chiabur, fost plutonier de jandarmi. In anii când Hitler era înscăunat la putere în Germania, Tănase a devenit legionar. Mai târziu, a participat la rebeliunea legionară, fapt pentru care a fost condamnat la 5 ani închisoare. Asemeni lui Tănase, majoritatea celor interogați arată că au un trecut similar. Ei și-au făcut ucenicia în ticăloasa organizație fascistă "Garda de Fier", pepinieră de schingiuitori și de trădători de profesie, creată și finanțată de jefuitorii și asupritorii de odinioară ai poporului ăi poporului nostru și folosită împotriva clasei muncitoare și a poporului. Intruchipând tot ce era mai josnic și bestial în regimul burghezo-moșieresc, legionarii au săvârșit crime și masacre de o cruzime de nedescris. Haita legionară s'a dovedit o agentură plătită de spioni și trădători în slujba Gestapoului, care o instruia pentru a sparge grevele muncitorești, a organiza progromuri și a deschide cotropitorilor hitleriști granița pentru înrobirea poporului nostru.

Spionii Tănase Alexandru, Mircea Popovici, și Tolan Ion au arătat cu cinism cum după 23 August 1944 au fugit împreună cu hitleriștii, s'au înrolat în armata acestora și au îndreptat armele împotriva țării noastre.

După sdrobirea fascismului hitlerist, asemenea elemente ca Tănase, Popovici, Tolan, trădători gata să vândă oricui, n'au trebuit să-și caute multă vreme stăpânii. Incepând cu căpeteniile lor - Horia Sima, Borobaru Traian, Dumitriu Mircea, etc. - toți acești trădători, aciuiați până mai ieri pe lângă Gestapou, au fost preluați de spionajul american. Trecutul lor sângeros a constituit pentru cercurile agresive din S.U.A. o recomandație suficientă. Intrebat de procuror pentru ce forțele agresive i-au ales tocmai pe legionari pentru îndeplinirea planuriloc lor, spionul Tănase Alexandru a răspuns cu cinism: " Sunt siguri că legionarii prezintă mai multă încredere în această privință."

Spionii și trădătorii aflați în boxă - atât cei parașutați cât și

cei câţiva complici recrutaţi din interior reprezintă o colocaţie a celor mai mârşavi duşmani ai poporului : ei întruchipează nu numai ferocitatea criminalului setos de sânge, dar şi putreziciunea morală a trădătorului, gata oricând să-şi vândă ţara, să ridice mâna înarmată împotriva poporului, pentru o pungă de arginţi."

Interogatoriul acuzatului Tănase Alexandru :

Preş. : Din ce organizaţie politică ai făcut parte înainte de război?

Ac. : Din 1935 am făcut parte din Mişcarea Legionară. Si în 1941, am luat parte la rebeliune, fapt pentru care am fost condamnat la 5 ani temniţă simplă.

Preş. : In cei împrejurări ai fugit din ţară?

Ac. : După 23 August 1944 a sosit la Timişoara un curier dela Comandamentul legionar din Yugoslavia, care a anunţat că este dispoziţie pentru cât mai mulţi legionari să treacă în Yugoslavia. Prin Septembrie 1944 am plecat la Kikindia, în Banatul Yugoslav, apoi am plecat la Belgrad şi ulterior cu un subofiţer neamţ, din Serviciul de Informaţie din imediata apropiere a frontului la Budapesta şi Viena.

Preş. : Ce ai făcut la Viena?

Acuz. : La Viena am fost prezentat lui Horia Sima, care mi-a spus că vom pleca în Armată, într'o unitate care s'a format în cadrul Armatei germane. M'am înrolat. Am plecat într'o cazarmă unde se făcea recrutarea, am fost găsit apt pentru armată şi am plecat la Kaafholtz în Austria, unde era centrul acestei armate.

Preş. : Ce activitate ai desfăşurat în această formaţie legionară din Armata hitleristă?

Ac. : Unitatea a fost trimisă la Schwed pe Oder în 1945. Din noembrie 1944 şi până la capitulare am fost şi eu pe front împotriva Uniunii sovietice, împotriva tuturor forţelor care luptau contra Germaniei."

La întrebările Preşedintelui, acuzatul relatează în continuare împrejurările în care a fost făcut prizonier de americani care l-au predat englezilor, felul în care a evadat din lagărul de prizonieri şi s'a stabilit într'un lagăr de "Persoane strămutate" din Hanovra, patronat de UNRRA.

Preş. : Ce ai făcut acolo?

Ac. : In lagăr a sosit Dumitriu Mircea, un legionar fugit din ţară. El mi-a încredinţat comanda legionarilor din zona engleză. Drept misiune aveam mai întâi documentarea asupra situaţiei legionarilor din zonă, apoi organizarea şi gruparea lor. Ulterior am primit dispoziţia de a organiza în comitete pe românii fugari aflaţi în zona engleză. După ce am făcut şcoala de spionaj am avut misiunea de a recruta elemente apte pentru şcoli de spionaj. M'am deplasat în diferite regiuni şi am luat contact cu legionarii.

Preş. : De ce ai fost înlocuit în această misune?

Ac. : La sfârşitul anului 1949 s'au începutul anului 1950, mi-s'a spus că s'a găsit posibilitatea de a trimite băieţi într'o şcoală de pregătire pentru misiuni în ţară. S'a precizat că sunt propus şi eu. Am aflat că era vorba de spionaj american care lucra împreună cu serviciul de spionaj francez şi care avea în grije o parte din pregătirea elementelor din şcoală. Mi s'a spus că mai trebuie un om. Eu l-am recomandat pe Tolan. Am fost la Bonn, am discutat cu dânsul şi

am căzut de acord ca la 9 Mai să fim la Lindau.

Preş.: Ce era la Lindau?

Ac.: Era un centru de triere a elementelor care urmau să facă şcoala de spionaj,elemente fugite din diferite regiuni sau ţări.Noi eram primii. De aici împreună cu Tolan am plecat cu un avion la Paris.

Preş.: La Paris cine v'a primit?

Ac.: La Paris am fost primiţi de Muşetescu Mircea,un legionar fugit din ţară în 1941,care făcea parte din Comandamentul legionar şi ţinea legătura cu serviciul de spionaj francez şi american.Mai era un francez Beaumont.După impresia mea şi după cele observate cea mai înaltă persoană,din partea autorităţilor franceze care a apărut printre noi în legătură cu şcoala de spionaj.

Preş.: Ce s'a întâmplat după aceia?

Ac.: Am plecat la un loc de întâlnire fixat de serviciul de spionaj.Acolo s'a prezentat cineva care ne-a comunicat anumite dispoziţiuni pe care trebuie să le respectăm.Ne-a spus că vom merge cu un automobil cu geamul mascat,că nu avem voie să ne uităm şi să ţinem minte o serie de nume,de străzi şi localităţi,în plus să respectăm toate regulamentele de care vom lua cunoştiinţă.Am plecat către ora 12 cu această maşină cu geamurile vopsite.Am ieşit din Paris şi am mers într'o direcţie necunoscută.După trei ore am ajuns la o clădire izolată unde am stat numai o zi,după care am trecut în altă localitate unde am făcut şcoala propriu zisă.

Preş.: Cine au fost instructorii în această şcoală?

Ac.: Un oarecare Georges pentru radiotelegrafie,un oarecare Jean pentru fotografie,sabotaj şi tir,şi un alt instructor,care făcea un curs despre tehnica apărării în operaţiuni.Am făcut ulterior un exerciţiu de filaj la Paris, apoi am plecat în alte localităţi unde am făcut exerciţii de tir şi sabotaj prin explozii.

Acuzatul precizează în răspunsurile următoare felul în care şi-a pregătit plecarea în RPR împreună cu ceilalţi complici ai săi,la centrul din Bideral.

Preş.: Cât ai stat dta la Longjoumeau?

Ac.: Am stat cu intermitenţe din Martie-Aprilie 1952 până în August 1952,apoi am plecat la Paris,rue de Pergolese unde misiunea noastră a fost controlată direct de serviciul de spionaj american prin persoana lui Vidal.

Preş.: In ce a constat această pregătire?

Ac.: Misiunea noastră comună consta în ajungerea în ţară,în asigurarea noastră personală şi după aceea crearea posibilităţilor pentru primirea unei noi echipe paraşutate.Cealaltă misune era crearea unui canal de scurgere din România spre Yugoslavia şi contactarea pe baza unei parole a echipei "JaQues" compusă din Golea Ion şi Samoilă Ion, şi a echipei "Tolan".Trebuia să culeg informaţii şi în măsură în care mă informam trebuia să le transmit,urmând ca apoi să primesc dispoziţii.Deasemenea dacă unul din ceilalţi era urmărit,îl scoteam afară prin canalul de scurgere.In cazul în care ar fi putut trece dincolo ei se prezentau autorităţilor yugoslave şi cereau să fie duşi la consulatul american.Dacă n'avea gazdă şi eu aveam,îi făceam rost de gazdă.

Preş.: Ai spus că te-ai văzut cu Horia Sima înainte de plecare.Cu ce scop?

Ac.: Au fost ultimele recomandări pe care mi le-a făcut în legătură cu plecarea în ţară.Mi-a spus să fiu precaut,prudent,întru-cât din informaţii sigure,Securitatea din România este destul de puternică.

La întrebările Preşedintelui,acuzatul a arătat amănunţit călătoriile făcute prin Franţa,Germania,până la Atena înainte de a fi paraşutat pe teritoriul RPR-ului.Faptul că până la Stuttgart au fost însoţiţi în avion de instructorul de paraşutaj Charpentier,iar la Stuttgart au fost primiţi de Vidal,care i-a condus până la Atena şi a rămas cu el până la plecarea în ţară.

Proc.: Unde aţi fost înzestraţi cu materialul necesar în vederea misiunilor?

Ac.: Am avut o parte din metrial din Franţa.La Atena am primit o altă parte.In Germania am primit porumbeii călători cari urmau să dea primile ştiri dela noi.

Proc.: In afară de porumbei,cu ce aţi fost înzestraţi?

Ac.: Am fost înzestraţi cu două aparate de emisiune şi recepţie,unul la priză şi cu acumulator,iar unul cu generator.Am avut două pistoale mitralieră,două pistoale mici Mauser de 7,65,cartuşe circa 300 sau 250,pentru pistoalele mitralieră şi circa 100 pentru pistoalele mici.Am avut lanterne,două topoare,două lopeţi speciale,două cuţite,două bricege,hărţi,un lichid care detemină pierderea mirosului la câini,bani româneşti şi cocoşei.Am avut acte false,câte două rânduri de acte în alb,care urmau să fie complectate pe baza informaţiilor pe care le căpătam la sosirea noastră.Am avut şi otrava pe care spionul o ia atunci când e prins şi nu mai are posibilitate de scăpare.

Proc.: Cu ce fel de avion aţi fost transportaţi spre RPR?

Ac.: Era un avion american special construit pentru paraşutare.

Proc.: Ce aţi făcut după ce aţi fost paraşutaţi?

Ac.: După ce am ajuns la pământ cu Mircea Popovici,am adunat bagajele şi le-am îngropat în pământ.

Acuzatul a relatat amănunţit cum a prins de veste că prezenţa lor a fost observată şi că din această cauză a fost obligat să plece cât mai repede din locul respectiv.In continuare acuzatul a descris cum a luat legătura cu serviciul american de spionaj din Paris prin corespondenţă,cum a ajuns în Bucureşti,legăturile pe care şi le-a creiat,cum şi-a falsificat actele.

Proc.: Când urma să fiţi trimişi în msiune în RPR de unde primeaţi fondurile şi materialul?

Ac.: Vă spun ceeace ce s'a întâmplat practic cu echipa mea.Banii româneşti şi cocoşeii mi-au fost predaţi de americanul Vidal la Atena,iar aparatele le-a adus Charpentier de la Stuttgart.

Proc.: Ai spus că acolo în Vest se vorbeşte mereu de războiu şi că se fac pregătiri de războiu.Cine anume se pregăteşte de războiu şi cine vorbeşte de războiu?

Ac.: Este o situaţie politică generală.Propaganda,adică o parte foarte mare este făcută în acest sens.

Preş.: Cine organizează această propagandă pentr războiu?

Ac.: Desigur de cei care dispun mai mult,după cum am văzut şi în cadrul şcolilor,sunt Americanii.Conteză şi Francezii şi Englezii.

Proc.: Este vorba de populaţia Franţei,Angliei,a Americei?

Ac.: Nu.Guvernele şi diriguitorii.

Proc.: Din partea cui să se ducă acest războiu?

Ac.: Din partea forţelor din Vets,engleze,franceze şi americane,lucru cu care noi eram de acord,urmând numai de a găsi modalitatea cu care ne puteam încadra în acest front al forţelor din Vest.

Proc.: Voi aţi fost trimişi în ţară şi paraşutaţi în cadrul acestor pregătiri de războiu?

Ac.: Da.

Proc.: Impotriva cui sunt îndreptate toate aceste pregătiri de războiu?

Ac.: Aceste pregătiri de războiu sunt îndreptate contra Uniunii Sovietice şi celorlalte ţări din răsărit.
Proc.: Aşa dar, voi sunteţi uneltele celor care pregătesc masacre de vieţi omeneşti, noi distrugeri.?
Ac.: Da.
Proc.: Dar pentru ce tocmai pe legionari i-au ales forţele agresive războinice, şi-i folosesc în vederea îndeplinirii planului lor?
Ac.: Sunt siguir că legionarii prezintă mai multă încredere în această privinţă.
Proc.: Pentru că până în 1945 legionarii au servit fascismul şi hitlerismul şi fiindcă după căderea hitlerismului, legionarii au intrat în slujba acestor forţe agresive. Deci legionarii s'au dovedit nişte mercenari în slujba forţelor războinice. Cine-i subvenţionează pe legionari şi pe ceilalţi mercenari?
Ac.: Desigur că americanii. Noi am fost subenţionaţi de americani prin intermediul francezilor. Am văzut că în ultima fază noi am fost preluaţi de americani şi paraşutaţi în ţară.
Proc.: Cu ce scop aţi făcut exerciţii de tragere şi cu ce scop aţi fost înarmaţi?
Ac.: Evident că toate aceste lucruri duceau la pregătirea în ţară a unor grupe care să saboteze posibilităţile armatei române şi ale guvernului, pentru a le pune în imposibilitate de a face faţă unui eventual atac.
Proc.: Adică să sabotaţi forţele Armatei R.P.R.-ului?
Ac.: Da.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI POPOVICI MIRCEA.

Preş.: Ce activitate politică ai avut înainte de războiu?
Ac.: In 1937 fiind elev în clasa V-a de liceu am intrat în organizaţia legionară "Frăţia de Cruce."
Preş.: Ai fost condamnat?
Ac.: Am fost condamnat în 1941 pentru partăcipare la rebeliune.
Preş.: După ce-ai executat pedeapsa ce ai făcut?
Ac.: Am activat într'un cuib al Facultăţii de Drept.

Acuzatul descrie în continuare felul în care, fiind trimis pe frontul antihitlerist, a dezertat în Dec. 1944 trecând de partea trupelor hitleriste. M'am înrolat în armata legionară dela Viena, a spus acuzatul. In 1948 am trecut în Franţa cu ajutorul unei organizaţii legionare creiată pentru a înlesni trecerea peste frontieră condusă de Tănase Alexandru.
Preş.: Cum şi prin ce împrejurări ai intrat în contact cu elementele legionare din Paris?
Ac.: La Paris m'am prezentat la biserica ortodoxă unde era un oarecare Mitică Popa, un legionar. El a declarat că mă cunoaşte şi a semnat pentru a putea obţine viza de prelungire a şederii mele în Franţa.

Răspunzând la întrebările Preşedintelui acuzatul relatează în amănunţime felul în care a fost recrutat în serviciul de spionaj american din Andilly, la 30 Km. de Paris şi Isny din zona franceză din Germania occidentală, de unde a plecat în Franţa la Longjoumeau, întâlnindu-se acolo cu Tănase şi alţi legionari.
Preş.: Cine v'a însoţit?
Ac.: Francezul Blondel, agent din serviciul de spionaj francez.
Preş.: Dela cine ai primit misiunea de a pleca în ţară?
Ac.: Din partea serviciului de spionaj american.
Preş.: In ce consta această misune?
Ac.: In plecarea în ţară şi aranjarea unei situaţii semi-clandestine, pentru a ne putea duce activitatea; în găsirea unui teren sau două de

paraşutaj şi de comunicare lor prin radio unui centru de spionaj american din străinătate; găsirea de adăposturi pentru cei care urmau să fie paraşutaţi; crearea unui canal de scurgere către frontiera yugoslavă şi luare de contact cu o echipă cu numele "Jacques", paraşutată înainte. S'a hotărît ca în caz de nereuşită să ne retragem în Yugoslavia şi dacă este posibil să ajungem neobservaţi până în Franţa.

Preş.: Şi dacă totuşi eraţi observaţi?

Ac.: Dacă eram observaţi şi arestaţi atunci scriam o scrisoare în Franţa, sau făceam în aşa fel ca prezenţa noastră să fie cunoscută de ambasada americană sau alte autorităţi americane, prin parola pe care Vidal ne-a comunicat-o înainte de plecarea noastră din Grecia.

Preş.: După pregătirea misiunii ce aţi făcut?

Ac.: Am fost dotaţi cu materialul necesar de la Longjoumeau, adică cu două aparate de radioemisiune şi recepţie cu două pistoale de 7,65; mi s'a arătat planul de lucru, cifrurile, am primit trei pungi de înot pentru a putea trece Dunărea în cazul unei retrageri spre frontiera yugoslavă; lanterne pentru semnalizare şi bagajul nostru personal.

Preş.: Cu ce fel de avion aţi plecat?

Ac.: Un avion trimotor camuflat. El avusese la început inscripţiunea americană."

La întrebările preşedintelui, acuzatul a relatat felul în care a fost instruit de Vidal şi de un alt agent al serviciului de spionaj american dela Atena şi paraşutat pe teritoriul R.P.R. El a arătat că materialul pe care l-au avut asupra lor l-a îngropat în pământ.

Preş.: Unde este acest material?

Ac.: A fost găsit de organele securităţii.

Preş.: Este aici?

Ac.: Da. Recunosc paraşutele camuflate; au fost ale noastre. Recunosc combinezoanele cu care am fost îmbrăcaţi, pistoalele-mitralieră şi pistoalele Mauser, un generator electric.

Relatând cu amănunţime activitatea desfăşurată după paraşutare, Popovici confirmă declaraţiile acuzatului Tănase împreună cu care a fost paraşutat.

Preş.: Ce aranjamente ai avut cu tatăl dtale în vederea contactării altor spioni paraşutaţi?

Ac.: Inainte de plecarea la Bucureşti, i-am spus tatălui meu că probabil vor fi căutaţi de alţi paraşutişti; i-am spus că dacă se prezintă cineva cu un cuvânt format din trei litere "provocare" să fie recunoscut şi să fim anunţaţi acolo unde trebuie să ne găsim o gazdă.

In continuare acuzatul a vorbit despre activitatea sa criminală la Bucureşti cu ajutorul acuzatei Elena Stetin şi altor legături.

--- o ---

INTEROGATORIUL ACUZATULUI GOLEA ION.

Preş.: In ce a constat activitatea legionară pe care ai dus-o înainte de a fugi din ţară?

Ac.: Am intrat în mişcarea legionară în anul 1940. In ianuarie 1941 am luat parte la rebeliune. Apoi am fost însărcinat să organizez un loc de refugiu pentru eventualele elemente urmărite şi în acelaş timp să sap două adăposturi în pământ pentru materiale şi alimente, altul pentru locuinţe.

La întrebările preşedintelui, acuzatul a relatat felul în care a trecut frontiera spre Yugoslavia în anul 1948 şi cum a ajuns în 1950 în Germania occidentală unde s'a pus la dispoziţia comandanţilor legionari. De aici a plecat cu un francez, anume Blondel în Franţa la o şcoală de spionaj. In această şcoală, a declarat acuzatul, am urmat cursuri de radiotelegrafie, de fotografiat, un curs de cerneluri simpatice, instrucţie de tragere cu pistolul, ş.a. Apoi la casa de spionaj din Isny, ne-au vizitat Horia Sima, Traian Borobaru şi Mircea Dumitriu şi de câteva ori a venit Tănase Alexandru.

Preş.: Cine era Dumitriu?
Ac.: Era omul de legătură al serviciului de spionaj francez şi american. Impreună cu Mircea Dumitriu am plecat la Lindau unde s'au făcut pregătiri în vederea paraşutării în România.

La întrebările preşed., acuzatul a arătat cum a fost instruit şi pregătit în şcolile de spionaj de către Vernier şi alţi ofiţeri francezi în solda spionajului american. "Dela Lindau - a spus în continuare acuzatul - am fost luaţi cu maşina de un om al serviciului de spionaj francez, pe care nu-l cunosc şi de un american pe care îl chiamă Johny şi duşi la un aeroport militar american din Germania, îmbarcaţi pe un cuadrimotor şi transportaţi la Atena. Acolo mi s'a predat un echipament în plus aparatele şi codurile cifrate.
Proc.: Cine v'a predat aceste materiale?
Ac.: Americanul Johny, împreună cu un cetăţean care ştia limba sârbă, pe nume Andrei. Era îmbrăcat ca americanii, însă nu purta nici un grad." Acuzatul recunoaşte primele corpuri delicte expuse în sala de judecată, armele, echipamentul şi celelalte materiale cu care a fost înzestrat.
Preş.: Cum aţi ajuns pe teritoriul R.P.R.?
Ac.: Am fost îmbarcaţi la Atena într'un avion trimotor, care cred că era un "Douglas".
Preş.: Ce aţi făcut în momentul paraşutării?
Ac.: Ajunşi pe sol, am căutat să ieşim imediat din zona respectivă. Am plecat la Oraşul Stalin unde am tras la Tartler Erich. Acesta şi Samoilă, după o înţelegere prealabilă, am plecat şi am desgropat aparatele de radio recepţie şi emisie şi le-am adus ca să facă primul contact. Am încercat, însă din cauză că au stat prea mult timp îngropate s'a defectat şi contactul nu ne-a reuşit. Nereuşindu-mi contactul prin radio, m'am gândit la modalitatea de a repara aparatul. Vlad Vasile mi-a promis că va încerca să repare cutia de alimentare a aparatului.
Preş.: Cine este Vlad Vasile?
Ac.: Un legionar pe care l-am întâlnit la Oraşul Stalin şi căruia i-am spus că am fost paraşutat."

La întrebările preş., acuzatul arată că încercarea lui Vlad de a repara cutia de alimentare n'a reuşit şi că a dat-o lui Dincă pentru a fi reparată. Deasemenea acuzatul relatează cum s'a pregătit cu sprijinul lui Vlad să plece în străinătate.
Preş.: Ai mai desfăşurat şi altă activitate criminală în Bucureşti?
Ac.: Da. In perioada care a precedat arestării, în casa lui Dincă, am redactat, multiplicat şi apoi, în luna August, am difuzat două tipuri de manifeste, unele din ele scrise în limbi străine şi altele redactate în limba română.
Preş.: Ce conţinut aveau aceste fiţuici?
Ac.: Conţinutul lor era duşmănos la adresa regimului de democraţie populară.

După ce acuzatul a relatat felul în care şi-a procurat cele necesare pentru fiţuici, procurorul i-a înmânat un dosar conţinând fotocopiile fiţuicilor şi alte materiale. Cercetând filă cu filă, acuzatul a recunoscut şi a numit obiectele cu care a lucrat : o maşină de scris marca "Senta", matriţe, un multiplicator rudimentar, borcănele cu tuş, planul de lucru al aparatului de emisie şi recepţie, instrucţiunile privind funcţionarea aparatului, codul scris de Buda Ion lui Golea. La întrebările procurorului, acuzatul a arătat că însărcinarea de a îndeplini misiunea a primit-o prin legionarii Horia Sima, Borobaru şi Mircea Dumitriu.
Proc.: Ce raporturi sunt între aceştia şi serviciul de spionaj american?
Ac.: Aceştia sunt oamenii de legătură între serviciul de spionaj american şi elementele care au fugit din ţară.
Proc.: Dece serviciul de spionaj american se adresează tocmai legionarilor?
Ac.: Pentru că Horia Sima şi ceilalţi pe care i-am amintit sunt în ser-

viciul americanilor.Ei au căutat să recruteze elementele legionare pe care le-au paraşutat pe teritoriul R.P.R.
Proc.: In ce scop?
Ac.: In scopul de a spiona în favoarea Statelor-Unite.
Proc.: Din ce fonduri trăiesc aceşti oameni acolo?
Ac.: Din fondurile serviciului de spionaj american.
Proc.: Impotriva cui urmau să fie folosite mijloacele de distrugere cu care aţi fost înzestraţi?
Ac.: Impotriva R.P.R.
Proc.: Cum îţi explici faptul că unul vă pregăteşte şi altul vă preia ş duce? Ce raporturi sunt între aceştia doi?
Ac.: Pentru mine înseamnă că există raporturi de subordonare : serviciul de spionaj francez este în subordinea serviciului de spionaj american."

--- . ---

INTEROGATORIUL ACUZATULUI SAMOILA ION.

Pres.: Ce activitate politică ai desăşurat?
Ac.: Am fost încadrat în mişcarea legionară în 1937.In 1941 am luat parte la rebeliune,după care am fugit la Sibiu,unde am fost din nou arestat. Adus la Bucureşti am fost implicat în mai multe procese din care două de rebeliune şi unul de asasinat.Am fost condamnat la 10 ani muncă silnică."

Acuzatul relatează amănunţit repetatele evadări din închisori,fuga sa în Yugoslavia apoi plecarea în Austria,la Slazburg,unde a luat legătură cu Borobaru."L-am cunoscut pe Borobaru la Mircea Dumitriu acasă,unde ştiam că este un sediu legionar.Mai târziu m'am lămurit că era o casă de informare a serviciului de spionaj american.Aceasta am aflat-o după 1951,adică după ce am fost propriu zis recrutat de serviciul de spionaj american.In 20 Sept. 1951 Borobaru mi-a spus că este ordin dela Horia Sima să plec împreună cu Golea.Am fost dus la Isny,unde era o şcoală de spionaj american.Aici l-am găsit pe Horia Sima care mi-a spus că a luat hotărârea să mă trimită în ţară cu Golea.Mi-a mai spus că eu,trebuie să-l ajut pe Golea în misiunile pe care le vom avea.
Pres.: In ce a constat misiunea pe care ai primit-o?
Ac.: Misiunea pe care am primit-o împreună cu Golea,era că după ce vom fi paraşutaţi în România să facem un contact prin aparatul T.F.,să-i anunţăm că am ajuns bine,că regiunea n'a fost alarmată,apoi să căutăm să îngropăm aparatele,să găsim o persoană care să ne adăpostească şi să ne informăm asupra situaţiei din ţară.Apoi trebuia să căutăm terenuri de paraşutare,să le raportăm şi să primim una sau două echipe de spionaj legionari.După ce vom fi primit aceste echipe aveam misiunea de a le scoate din zona de paraşutare,a le adăposti şi a le duce la prima gară apropiată,a le da informaţiile necesare,economice şi politice.
Proc.: In ce calitate v'a dat Horia Sima aceste misiuni?
Ac.: El lucra cu serviciul de spionaj american.
Proc.: După ce aţi făcut pregătirile şi şcoala,cine v'a înzestrat,cine v'a dat material şi bani?
Ac.: Un anume Johny,agent al serviciului de spionaj american.Scolile erau patronate de spionajul american.Acesta ne-a dotat cu bani,echipament,aparate.Scolile franceze de spionaj erau o mască a serviciului de spionaj american.
Pres.: Ce instrucţie ai primit?
Ac.: Am plecat la un centru de instrucţie cu paraşuta,la 40-50 Km. de Paris.Era un şopron de circa 50-60 m. lungime.La centru erau nişte cu o paraşută,iar în stânga o estradă înaltă de 75 cm.La un capăt era o uşă care reprezenta uşa avionului,iar sus un cablu.De aici am făcut exerciţii de sărit.Apoi,ne-am urcat pe nşte sănii şi ulterior într'un turn de 15-25 m. pe un trapez,unde am fost legaţi cu curele.Trapezul continua cu un cablu,cu o sferă şi am sărit de acolo.După aceste pre-

gătiri,am fost la arecport,unde am sărit de trei ori din avion cu parașuta și am făcut trageri la țintă,cu tragere automată.
Preș.: Iți aduci aminte ce fel de avion era?
Ac.: Era un avion cu două motoare de tip "Douglas".
 In continuare acuzatul a descris pe larg codul convențional stabilit pentru trimiterea corespondenței destinate serviciului de spionaj american.
Preș.: După ce ați fost instruiți,ce s'a întâmplat?
Ac.: Am plecat cu o mașină la aeroport,de unde cu avionul am plecat în Germania la circa 50 Km. de Lindau.Acolo a venit o mașină americană condusă de un ofițer american,care ne-a dus la un aeroport,iar la ora 2 după amiază am decolat spre Atena unde am ajuns seara.
Preș.: Cu cine erați în avion?
Ac.: Era ofițerul american Johny,eu și Golea.Americanum era în carlingă.La Atena ne-am dat jos.L-am observat pe Johny că s'a dus după mașină.
Proc.: Cu ce materiale ați fost înzestrați?
Ac.: Un aparat T.F.F.,pistol automat,pistol mitralieră,un pistol Mauser,munițiile necesare și bani.
Preș.: Cum trebuia să folșiți armamentul?
Ac.: Doar nu era să le pun la icoană.
Preș.: Cum anume?
Acuz.: Să trag,să omor.
 Acuzatul recunoaște printre corpurile delicte expuse în sala de judecată armele și mitralierele cu care a fost înzestrat. Acuzatul a descris în continuare amănunțit felul în care a plecat spre România,cum a fost parașutat și activitatea pe care a dus-o după aceea,felul în care ținea legătura cu serviciul american de spionaj prin scrisori,legăturile pe care le-a stabilit în țară ,printre care cu Tartler,prin intermediul căruia și-a procurat arme în plus,față de cele pe care le avusese la parașutare.
Proc.: In ce scop,ți-ai făcut rost de alte arme?
Acuz.: In scopul de a le folosi în eventualitatea unui războiu.
Preș.: Cine dorea acest războiu?
Ac.: Cei care manevrează lumea de acolo.
Proc.: In acest scop te-ai și pus în slujba celor ce-l doresc?
Ac.: Da aceasta este realitatea.
Preș.: Cum se explică că legionarii Horia Sima,Borobaru au trecut în serviciul spionajului american?
Ac.: Sigur că și ei doresc acest războiu.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI POP GAVRILA.

 La întrebările preș. acuzatul arată împrejurările în care a fugit din țară și a ajuns în Austria la Klagenfurt unde a dat informații economice,politice și militare serviciului de spionaj englez.
Preș.: Ce ai făcut după aceia?
Ac.: M'am dus la căminul legionar din Salzburg.
Proc.: Cine întreținea acest cămin al legionarilor?
Ac.: Acest cămin era întreținut de biserica catolică.Când am ajuns în cămin,am fost prezentat agenților serviciului de spionaj american.Acolo am fost cercetat și timp de trei zile am dat informații din țară, fapt pentru care am primit 150 shillingi."
 Acuzatul relatează felul cum a fost recrutat în serviciul american de spionaj plecând apoi la Munchen.Acolo-arată acuzatul- am fost cercetat de un american Lorenz și de francezii Wagner și Cassis.Am fost trecut printr'o mașină pe care ei o numeau "mașină de minciuni".Mi s'au pus o serie de întrebări la care trebuia să răspund cu "da" și "nu".

Maşina înregistra pe o bandă de hârtie rêspiraţia şi pulsul inimii.Am plecat apoi,până aproape de frontieră.Acolo am luat un jeep acoperit cu pânză.Mi s'a atras atenţia că atunci când vom trece frontiera să nu vorbim şi să fim liniştiţi.Maşina s'a oprit la frontieră.Şoferul a intrat la vamă,apoi a venit din nou maşina şi am trecut în Germania.De aici am plecat cu un avion în Franţa la şcoala de spionaj din Andilly."Acuzatul relatează în continuare felul în care a fost instruit în această şcoală.

Proc.: In timpul cât aţi stat la instrucţie în şcoală mai veniau şi alţi străini acolo?

Ac.: Americanul Lorenz,unul din şefii serviciului de spionaj american şi Beaumont,unul din şefii serviciului de spionaj francez veneau în inspecţie.După ce am terminat pregătirile am fost trimişi în munţi ca să facem o probă exact ca şi când am fi fost paraşutaţi în Romă nia.La această probă au asistat şefii serviciilor de spionaj american şi francez.Apoi am fost înzestraţi cu materiale din fondurile serviciului de spionaj american.

Preş.: In ce consta misiunea pentru care aţi fost pregătiţi?

Ac.: Misunea consta să fim paraşutaţi pe teritoriul R.P.R. pentru a lua legătura cu elementele ostile regimului şi de a recruta agenţi pentru culegereade informaţii.

Proc.: Cu ce fel de materiale aţi fost înzestraţi în vederea îndeplinirii misiunii?

Descriind armamnetul cu care a fost înzestrat,acuzatul recunoaşte printre corpurile delicte expuse în sala procesului şi vorbind despre stiloul cu gaze arată în continuare:"Fiecare stilou are cartuşe.Se introduce cartuşul înăuntru.Când eşti surprins şi nu vrei să faci uz de armă,ca să nu faci sgomot,scoţi stiloul din buzunar şi declanşezi gazul lacrimogen,care orbeşte omul pentru 48 ore.Astfel ai timp să fugi. Deasemnea am avut cuţite automate,un pumnal,granade,300 cartuşe pentru pistolul mitralieră,200 cartuşe pentru pistolet,o lanternă mare pentru semnalizare de avion,2 lanterne dinam,o lanternă patrată,precum şi mai multe beculeţe pentru balizarea terenului în vederea sezizării avioanelor ce vin să paraşuteze.Deasemenea un aparat de fotografiat.

Preş.: Ce fel de acte aveai asupra dumitale?

Ac.: Biroul popilaţiei,livret militar,carnet de tractorist,extract de naştere şi ordin de serviciu.Ele mi-au fost date de serviciul de spionaj american. Am fost înzestraţi cu o trusă de machiaj.Aceasta este o trusă pentru falsificarea actelor.Mai aveam trei busole,12 hărţi cuprinzând anumite terenuri din R.P.R..Am primit o mare sumă de bani româneşti şi monede de aur,trei sticle cu lichid contra câinilor,6 sticluţe cu somnifer şi trei fiole cu otravă.

Preş.: Cum aţi fost îmbarcaţi pentru plecarea în România?

Ac.: Am fost luaţi de către americanul Lorenz cu maşina şi duşi pe un aerodrom.Aici am fost îmbarcaţi pe un avion american fără pavilion pentru a nu putea fi recunoscut,pe care se găseau şi o serie de manifeste.

Preş.: După ce aţi fost paraşutaţi ce aţi făcut?

Ac.: Am îngropat pistoalele,căştile de paraşutişti,am luat tot materialul care era asupra noastră şi a doua noapte am luat legătura cu centrul de spionaj american din Franţa,căruia i-am transmis situaţia sosirii noastre,precum şi locul unde suntem găzduiţi.

Ases.: Ce te-a determinat să iei această cale criminală?

Ac.: Pe mine m'a determinat faptul că dincolo citeam ziarele şi ascultam emisunile de radio apusene despre situaţia din România.

Preş.: Venind în ţară,ce ai văzut?

Ac.: Am observat până la urmă că poporul nu era cu noi,am constatat că

lucrurile nu sunt aşa cum mi s'a spus în Apus,după cum spun posturile de radio şi cum scriu ziarele de acolo.Am văzut că poporul nu vrea să ne pimească şi nu ne iubeşte."

--- . ---

INTEROGATORIUL ACUZATULUI BEBI TOMA.

Acuzatul relatează despre activitatea sa legionară din 1932 şi până în 1951,când a fugit din ţară.
Preş.: După ce ai fugit,ce activitate ai desfăşurat?
Ac.: In Grecia am fost dus în lagărul din Lavrion,o localitate situată la 50 Km. de Atena.Acolo mi s'au luat declaraţii,după ce a venit o comisie cu un fel de anchetatori americani.După patru sau cinci zile de şedere în lagăr,am fost dus de un jandarm la direcţia generală a controlului străinilor,unde mi s'a spus că un american doreşte să-mi vorbească. Peste câteva minute am fost trimis la biroul grecilor din România.Acolo am aşteptat până ce a venit un american.Mi-a făcut propunerea să mă trimită în România ca să le furnizez informaţii.Eu l-am refuzat.El a schimbat discuţia şi mi-a spus să merg în lagăr,să mai mă gândesc şi că o să mă chieme altădată.Inr'adevăr,peste câteva luni m'a chemat-odată.La a doua chemare am acceptat în faţa lor,cu gândul de a veni aici şi să-i dau peste cap.Am fost paraşutat în ţară în 1953 între 25-26 Iulie.
Preş.: După ce ai acceptat propunerea lor nu ai făcut nici un fel de instrucţie?
Ac.: Da,am fost pregătit timp de un an ca radio-telegrafist.Intre timp făceam şcoala de topografie,cunoaşterea terenului,cu harta şi busola. Am făcut trageri cu revolverul.
Preş.: După ce s'a terminat instrucţia,ce aţi făcut?
Ac.: S'au adus materiale cu care trebuia să fiu trimis în ţară şi s'au împachetat.In ziua de 25 Iulie împachetatul a fost gata.După masă a venit o maşină închisă acasă la mine,am băgat în maşină bagajele şi m'am urcat şi cei doi care veniseră cu maşina.Am plecat la aeroportul 112 Machis.Aveam la noi aparatul de radiotelegrafie,un aparat compus din patru piese,cifratorul şi descifratorul,un revolver Bereta de 7,65,un Walther de 9,două granade defensive,cartuşe pentru revolvere,un cuţit de vânătoare şi un briceag de vânătoare,o mare sumă de bani româneşti, 50 de napoleoni de aur,o trusă de medicamente personală,o fiolă de otravă.
Proc.: Ce misiune ai primit pentru venirea în ţară?
Ac.: Să furnizez informaţii cu caracter militar,economic,politic şi social,centrului de spionaj american dela Atena.Am fost instruit ca atunci când voiu fi încolţit de autorităţi să trag şi să împuşc în dreapta şi în stânga şi dacă văd că nu e o scăpare,să iau o fiolă cu otravă şi să termin.
Preş.: Ce ai făcut după paraşutare?
Ac.: Am atins pământul pe la orele 20,am strâns lucrurile din locul unde am căzut şi le-am băgat într'o pădurice ca să nu fie la văzul lumii,după care am dormit până s'a luminat de ziuă.Când m'am trezit era ziuă.Am lăsat toate lucrurile acolo şi m'am dus în satul apropiat am anunţat autorităţile că am fost paraşutat,m'am dus cu ele şi am luat lucrurile de acolo de unde le lăsasem.
Preş.: Cum ai fost adus dela Atena către ţară?
Ac.: Intr'un avion american cu patru motoare,fără nici o emblemă pe el.
Prşe.: De ce nu era emblema pe el?
Ac.: Un hoţ când se duce să fure nu ia clopoţel cu el.

"Scânteia"-Nr.2791- Luni 12 Octombrie,1953

PROCESUL UNOR SPIONI SI TERORISTI PARASUTATI DE SERVICIUL DE SPIONAJ AMERICAN.

Duminică au continuat în faţa Tribunalului Militar Bucureşti desbaterile procesului unor spioni şi terorişti paraşutaţi de serviciul de spionaj american,cu scopul de a desfăşura acţiuni de sabotaj,terorism şi alte forme de activitate subversivă împotriva R.P.R. In cursul dimineţii,procurorul militar,colonelul Ardeleanu Aurel, a expus rechizitoriul. In continuare s'a dat acuzaţilor ultimul cuvânt.Desbaterile procesului s'au terminat. (Agerpres).

INTEROGATORIUL ACUZATILOR.

Interogatoriul acuzatului TOLAN ION.

Preş.: Când ai luat legătura prima oară cu organizaţia legionară şi ce activitate ai dus?
Ac.: In 1940 m'am înscris în organizaţia legionară.In Sept.1944 am fugit în Germania,pentru a mă întâlni cu grupul de legionari care se organiza la Francfurt pe Oder.M'am înrolat în formaţiunea legionară.
Preş.: Cine plătea această formaţiune legionară?
Ac.: Era în subsistenţa S.S.-ului.
Preş.: Impotriva cui lupta această formaţiune?
Ac.: Impotriva armatei sovietice şi armatei române.
Preş.: In slujba cui ai fost?
Ac.: A hitleriştilor.La Hamburg în timpul retragerii ne-am predat armatelor americane.Am stat trei luni la americani şi apoi am fost predat englezilor care m'au dus în Belgia.De aici am ajuns în lagărul dela Hanovra care era sub patronajul UNRRA."La întrebările preşedintelui acuzatul arată cum a luat contact cu Tănase şi Dumitriu Mircea şi prin intermediul lor cu serviciul de spionaj american."Intr'o după amiază a venit un străin,care ne-a condus cu maşina pe aeroportul Friedrichshafen.Acesta era un agent al serviciului de spionaj american.Am fost conduşi la un avion trimotor cu care am plecat la Paris.După două zile am fost luaţi cu o maşină cu geamuri vopsite în afara Parisului la circa două ore de mers cu maşina.Asupra direcţiei nu-mi pot da bine seama, fiindcă şofeurul era aşa de bine instruit,încât la mare distanţă de orice încrucişere stingea farurile.Am putut totuşi să ne dăm seama că am ajuns la marginea unui oraşel de provincie,în curtea unei vile.Aici am făcut şcoala de spionaj".
Preş.: Cât timp aţi făcut instructajul la această şcoală?
Ac.: Am făcut instructaj timp de patru-cinci săptămâni,după care am fost duşi într'altă parte,într'o pădure,în nişte barăci,într'un fel de cazarmă.Aici am făcut exerciţii de tir şi sabotaj cu explozibil.
Preş.: Ce scop aveau aceste exerciţii?
Ac.: Să ştim să aruncăm în aer orice: un atelier,o fabrică,etc.
Preş.: Unde?
Ac.: In ţară,atunci când am fi primit misiunea.
Preş.: Cu ce ai fost dumneata înzestrat în vederea îndeplinirii misiunei despre care ai vorbit?
Ac.: Pe o bucăţică de hârtie am scris strictul necesar în legătură cu radio,deasemenea frecvenţele,orele de întâlnire şi codul cifrat de lucru.Hârtiuţa pe care erau scrise aceste lucruri era băgată într'un ventil de bicicletă.In afara de aceasta eu am memorizat un cifru cu care urma să cifrez scrisorile scrisorile pe care le-am trimis mai târziu din ţară centrului.Am primit însemnate sume de bani în lei, dolari,dinari şi florini.Deasemenea am primit 1 kr. de pietre de bri-

chetă,pe care la nevoie să le pot vinde şi pe care să le am pe drum ca să-mi camuflez misiunea,să apar ca un negustor contrabandist.

Preş.: Relatează crimele desfăşurate din momentul când ai ajuns în ţară.

Ac.: Dpuă circa două săptămâni am scris o ilustrată prin care am anunţat că am ajuns şi că stau bine.Apoi pe un ziar am scris cu cerneală simpatică,arătând mai clar adresa mea pentru ca să primesc scrisori şi altă adresă pentru ca să primesc aparatul de radiotelegrafie.După câteva luni mi-a sosit răspunsul.

Preş.: In ce consta răspunsul?

Ac.: Intr'un text scris nemţeşte mi s'au dat probabil anumite directive cifrate pe care însă n'am reuşit să le descifrez.Am răspuns că am primit prima scrisoare şi că nu pot să o descifroz.Am repetat să-mi trimită totuş aparatul pe aceiaş adresă şi am cerut bani.

Preş.: Ce altă activitate criminală ai mai dus?

Ac.: In timpul şederii mele în ţară am recrutat anumite persoane pentru a le pregăti ca radiotelegrafişti.

Asesorul.:Ce scop ai urmărit dta prin toate acţiunile acestea?

Ac.: Toată acţiunea mea era îndreptată împotriva R.P.R..Executam ordinele primite direct dela comandanţii legionari de dincolo ; care erau şi ei subordonaţi centrului de spionaj american.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI TARTLER ERICH.

Preş.: Ce persoane urmărite de organele de stat ai găzduit în locuinţa dtale?

Ac.: Cărciumaru Gheorghe,Samoilă Ion cu soţia sa şi Golea Ion.Samoilă mi-a spus că a fost paraşutat dintr'un avion american.Am văzut că are două paraşute asupra lui.Mi-a cerut să stea câtva timp la mine.Şi eu am acceptat !

Preş.: Unde l'ai pus să locuiască?

Ac.: La început în aceiaş cameră cu mine.Apoi Samoilă Ion,Golea Ion şi cu mine am construit un bordeiu."

La întrebările preşd.,acuzatul relatează ceea ce îi spusese Samoilă şi Golea în legătură cu pregătirea pe care au primit-o în străinătate în vederea paraşutării lor pe teritoriul R.P.R.

Preş.: Ce ţi-au vorbit ei despre misiunea cu care au fost trimişi în ţară?

Ac.: Eu am dedus din discuţie că trebuie să ia legătura cu legionarii şi să primească paraşutişti,să facă legătura prin TFF.

Preş.: Cu ce obiective au venit ei la dta?

Ac.: La început nu aveau decât pistoale şi îmbrăcăminte personală.Golea cerea să aducă şi aparatele de TFF şi ce mai aveau îngropat în pădure.Samoilă nu era de acord şi atunci a fost o discuţie între ei.De fapt se certaseră.

Preş.: Pentru ce le trebuia acest aparat?

Ac.: Golea vroia să ia legătura cu străinătatea.

Preş.: Cu cine anume din străinătate?

Ac.: Cu centrul de spionaj.

Preş.: In afară de faptul că i-ai găzduit pe aceşti doi,ce alte servicii le-ai mai făcut,ce ajutor le-ai dat?

Ac.: Am scris scrisori.După ce a venit Samoilă,ştiind că eu aveam motocicletă m'a întrebat dacă am nevoie de piese.Am spus că da.Mi-a cerut să fac o listă cu tot ce-mi trebuie,am făcut lista şi mi-a spus să

scriu în limba germană ce îmi dictează.Am scris vre-o 5 scrisori pe care le-a expediat în străinătate."- La întrebările preşed.,acuzatul arată amănunţit felul în care a ajutat pe spionii paraşutaţi ca să desgroape şi să transporte materialele pe care le ascunseseră în pământ imediat după paraşutare.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI VLAD MIHAI VASILE.

Preş.: De ce domiciliai clandestin?
Ac.: Doi fraţi ai mei fuseseră arestaţi şi cu aceiaşi ocazie la locuinţa mamei mele s'au găsit cărţi legionare.Crezând că voiu fi arestat în legătură cu aceste cărţi,m'am gândit că e bine să intru în clandestinitate.
Preş.: Ce acte ai folosit?
Ac.: Un buletin fals pe numele de Spitzer Adrian pe care l-am procurat prin furt în tramvai,profitând de lipsa de grijă a purtătorului său.
Preş.: Când l-ai cunoscut pe Golea şi în ce împrejurări?
Ac.: L-am cunoscut în primăvara anului 1952.Am discutat despre faptul venirii lui aici,planul cu care a avenit, şi planurile pe care le avea pentru viitorul apropiat.El mi-a spus că a fost trimis de către americani pentru a comunica,cu aparatul cu care era dotat,sosirea lui şi eventualele pregătiri pentru venirea altor paraşutaţi.El susţinea că în cele din urmă în mod inevitabil se va ajunge la războiu.Anglo-americanii vor recurge până la urmă la un războiu împotriva Uniunii Sovietice.
Preş.: Este vre-o legătură între această chestiune şi faptul că el a fost paraşutat?
Ac.: Prin faptul că el a fost paraşutat aici,cu misiunea de a pregăti şi venirea eventuală a altora.
Proc.: Ce activitate ai desfăşurat din clipa în care ai fugit şi până la arestarea dtale?
Ac.: L-am ajutat pe Golea în primul rând oferindu-mă să-i găsesc un tehnician care să-i repare cutia de alimentare a aparatului de radiotelegrafie cu care a fost dotat la paraşutare.I-am schimbat vre-o 1500 dolari în lei.I-am găsit două locuinţe provizorii.
Proc.: Când s'a pus problema fugii lui Golea din ţară?
Ac.: Faţă de amânarea continuă de a pune în funcţie aparatul,el s'a gândit la plecare şi în vederea plecării am găsit oameni care puteau să-l ajute şi am dus tratative cu aceştia."

Acuzatul descrie în continuare felul în care l-a ajutat pe Golea în legătură cu repararea aparatului TFF cu care a fost înzestrat.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI BUDA ION.

Preş.: Ce activitate politică ai desfăşurat dta?
Ac.: In sept. 1940 am intrat în organizaţia legionară."
Acuzatul relatează amănunţit în continuare activitatea legionară pe care a desfăşurat-o.
Preş.: Ce fel de acte de identitate ai folăit în perioada în care te ascundeai?
Ac.: Am folosit acte false.Primul buletin de identitate pe care l-am avut a fost cel sustras prin 1950 de la persoana cu care locuiam împreună.Prin 1952 am falsificat alt buletin.Am mai falsificat o serie de buletine pentru prietenii mei.
Preş.: Când te-ai întâlnit cu Golea?

Ac.: In Martie 1953.
Preş.: Cum au evoluat legăturile dtale cu Golea şi ce ajutor i-ai dat?
Ac.: La începutul lui Iulie eu discutasem cu Dincă şi-i făcusem propunerea să facem nişte manifeste şi să le difuzăm în luna August. Apoi am discutat cu Golea şi i-am făcut aceiaşi propunere. Am făcut manifestele şi le-am dufuzat. Am început să învăţ cu ajutorul lui Golea să emit şi să recepţionez radiograme. Golea mi-a dat un cod după care puteam să cifrez şi să descifrez ceea ce eventual aveam de comunicat. Golea a propus să facem nişte manifeste pe care urma să le difuzăm periodic în centrele muncitoreşti şi prin institutii. Am renunţat la aceasta deoarece mi-am dat seama că nu aveam cu cine să ducem la îndeplinire acţiunea.
Preş.: In slujba cui era Golea.
Ac.: In slujba serviciului de spionaj americano-francez.
Preş.: Dta urma să fii loctiitorul lui Golea după plecarea lui?
Ac.: Da.
Preş.: Ce scop ai urmărit prin activitatea criminală pe care ai dus-o?
Ac.: Fiind legionar am fost educat pe această linie şi nutream un sentiment de duşmănie faţă de R.P.R.
Proc.: Cum explici dta că legionarii care până în 1944-1945 au servit pe Hitler, s'au pus după prăbuşirea Germaniei hileriste în slujba celor mai reacţionare cercuri răsboinice?
Ac.: Explicaţia nu poate fi decât aceia că legionarii din vestul Europei se găsesc faţă de regimul democrat popular pe aceiaşi linie cu aceste scopuri."

INTEROGATORIUL ACUZATULUI DINCA GHEORGHE

Preş.: Când ai intrat în organizaţia legionară şi ce activitate legionară ai dus?
Ac.: In 1941 am luat parte la rebeliune şi am fost condamnat la trei ani şi jumătate de închisoare. In 1950 m'am reîntâlnit cu Vlad Vasile pe care-l cunoşteam. El mi-a prezentat pe legionarul fugar Buda Ion. Apoi l-am cunoscut pe Golea sub numele de Iliescu. In Iunie 1953 Buda mi-a spus că are de gând să tipărească nişte manifeste. Eu i-am spus că sunt şi eu de acord cu această idee. Manifestele au fost lucrate la mine acasă."
La întrebările preşed., acuzatul a descris metodele prin care spionii şi complicii lor au difuzat fiţuicile. Acuzatul a declarat în continuare: "Golea Ion mi-a povestit toate peripeţiile lui adică fuga lui din ţară, cum a ajuns în Germania şi cum a fost paraşutat în ţară. Totodată mi-a spus că are aparat de radioemisie şi recepţie pe care mi'a rugat să-l aduc în stare de funcţiune. I-am spus să aducă aparatul să-l studiez şi să-l repar.
Preş.: Dta ştii cum a venit Golea?
Ac.: Da. Stiu că a venit paraşutat de un avion american. Acest lucru mi l-a spus chiar el.
Preş.: Cu ce fel de misiune a venit Golea?
Ac.: Mi-a spus că a venit cu misiunea de a crea condiţii să vină şi alţi paraşutişti în ţară, în scopul de a submina regimul actual.
Preş.: Cine îi trimetea pe Golea şi pe ceilalţi paraşutişti?
Ac.: Centrul de informaţie legionar dela Salzburg susţinut de americani. Stiu că americanii sunt aceia care întreţin o serie de activităţi subversive.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI POPOVICI ALEXANDRU.

La întrebările preşed., acuzatul relatează cum a luat contact cu fiul său care i-a spus că a fost paraşutat dintr-un avion american. In continuare, acuzatul arată cum i-a pus pe spioni în legătură cu Corlan Aurel pe care l-a găzduit, cum a ascuns aurul pe care i l-a dat în primire şi cum l-a însoţit Stetin Elena pe Tănase Alexandru la Bucureşti.

Preş.: Ai primit vre-o scrisoare pe numele dtale din partea lui Popovici Mircea?

Ac.: Am primit scrisori din Paris. Ultima carte postală am primit-o la câteva zile de la venirea lui."

---.---

INTEROGATORIUL ACUZATULUI CORLAN AUREL.

La întrebările preşed., acuzatul relatează felul în care a luat contact cu spionii Popovici Mircea şi Tănase Alexandru, cum i-a găzduit şi le-a făcut diferite servicii.

Preş.: Ce plată ai avut pentru faptul că ai găzduit pe cei doi?

Ac.: De la Popovici Mircea am căpătat un ceas de mână care nu era bun, un brici de buzunar, cinci galbeni şi 70 de lei. Celălalt mi-a dat la plecare 10 galbeni, 300 lei, o cămaşă, o pereche de [illegible] ruptă, şi o oală cu untură."

---.---

INTEROGATORIUL ACUZATEI STETIN ELENA.

Preş.: Ce ai aflat despre fratele dtale Popovici Mircea după ce a ajuns în ţară?

Ac.: Am aflat că a fost paraşutat cu încă un spion de pe un avion străin. După ce m-am întâlnit cu el mi-a spus acelaş lucru.

Preş.: Ce ajutor i-ai dat lui Popovici Mircea şi celuilalt spion?

Ac.: Am procurat actele soţului meu pentru Tănase iar pentru fratele meu actele vărului soţiei lui. Pe amândoi i-am găzduit la mine acasă. Am aflat dela fratele meu că ei au fost paraşutaţi de un avion străin ca să culeagă informaţii despre starea de spirit a populaţiei din R.P.R.

Preş.: Ţi-au cerut ei la Bucureşti să le faci legătură cu anumite persoane?

Ac.: Mi-au cerut să le caut o gazdă unde să stea."

---.---

INTEROGATORIUL ACUZATULUI IUHASZ ION.

Preş.: Ce ai aflat despre Pop Gavrilă după ce a fugit din ţară?

Ac.: Stiu că a făcut o şcoală în străinătate şi că apoi a fost paraşutat în ţară împreună cu Mare Sabin şi Rada Ilie, de către serviciul de spionaj american.

Proc.: Ce servicii ţi-au cerut spionii paraşutaţi?

Ac.: Mi-au făcut propuneri să colaborez cu ei. Am acceptat şi am îndeplinit misiunile primite. Le-am găsit o ascunzătoare. Am dus diferite bagaje de ale lor, le-am procurat informaţii, le-am făcut legături cu elemente duşmănoase regimului.

Preş.: Cui transmiteau ei informaţii?

Ac.: Serviciului de spionaj american. "

---.---

INTEROGATORIUL ACUZATULUI COSMA ION.

La întrebarea preşed.,acuzatul arată cum l-a cunoscut pe spionul Mare Sabin şi cum l-a spijinit.:"Am aflat că Mare Sabin a fost paraşutat ca să facă spionaj împotriva R.P.R. pentru serviciul de spionaj american."
Prşe.: Ce-ai discutat cu Mare Sabin?
Ac.: Am discutat despre preocupările americanilor pentru Europa,că aceste echipe paraşutate în ţară trebuiau să ia legătura cu alte elemente duşmănoase şi ulterior,bazaţi pe ajutorul străin,pe cale războinică să schimbe regimul.
Preş.: Cine punea astfel problema? Cine dădea aceste indicaţii?
Ac.: Serviciul de spionaj.Era linia americanilor.
Preş.: Ce propuneri ţi-a făcut Mare Sabin?
Ac.: Am fost recrutat pentru spionaj şi cu această ocazie am primit mai multe misiuni.I-am dat informaţii cu caracter economic,militar şi politic..Am fabricat două stampile pentru falsificarea unor buletine.
Deasemenea am primit misiunea de a cumpăra un geamantan pentru transportarea unor muniţii şi aparate.
Proc.: Cu ce fel de materiale au venit spionii paraşutaţi?
Ac.: Stiu că au venit cu armament,substanţe otrăvitoare,hărţi,acte false, salopete.Stiu că unul dintre ei era îmbrăcat în salopetă de tractorist.
Acesta era Pop Gavrilă.
Proc.: Unde erau transmise informaţiile pe care le-ai dat?
Ac.: Serviciului de spionaj american din Franţa.
Asesorul: Cum se explică faptul că dta ai acceptat aceste misiuni?
Ac.: Se explică prin duşmănia pe care o nutresc faţă de regimul democrat-popular.

---.---

AUDIEREA MARTORILOR

Martorul Ularu Sever,după ce a precizat că îl cunoaşte pe acuzatul Popovici Mircea,a spus între altele :
"Stiu că a fost legionar iar pe frontul din Apus s'a predat armatelor germane şi a luptat contra patriei.In discuţiile ce le-am avut cu spionul Popovici Mircea,în timp ce a fost găzduit la mine acasă mi-a spus că a fost paraşutat împreună cu Tănase pe teritoriul R.P.R. de un avion străin,cu scopul de a desfăşura activitate de spionaj,de a culege informaţii,şi de a le trimite serviciului de spionaj cu ajutorul aparatelor de radioemisie-recepţie." In continuarea depoziţiei sale martorul a declarat confirmând activitatea trădătoare şi de spionaj a lui Popovici Mircea. Martora Popovici Didina a relatat ceea ce ştie cu privire la activitatea criminală a acuzaţilor Tănase Alexandru şi Popovici Mircea,confirmând şi dând totodată amănunte asupra activităţii criminale a acuzatei Stetin Elena.Cu privire la acuzatul Popovici Mircea, martorul Niculescu Alexandru a arătat între altele: "Stiu că a făcut politică legionară,a luat parte la rebeliune şi a suferit o condamnare. Deasemenea mai ştiu că a fost comisar în fosta prefectură a poliţiei Capitalei."
Preş.: Ai discutat cu Popovici Mircea în legătură cu misiunea pentru care a fost trimis în ţară?
Mart.: Mi-a spus că scopul pentru care a fost paraşutat este de a furniza şi comunica prin radio serviciului de spionaj american date care privesc capacitatea de apărare a R.P.R. şi alte informaţii."

Martorul a declarat în continuare :" Americanii au pus la dispoziţia "Gărzii de Fier",care a trecut sub orbita americană,fonduri pentru tot felul,de acţiuni îndreptate spre subminarea R.P.R. Este vorba de 100 milioane de dolari,fond pus la dispoziţia "persoanelor selecţionate".

După ce a precizat că îl cunoaşte pe acuzatul Samoilă Ion,martora Muscalui Maria, a relatat împrejurările în care s'a revăzut cu el după paraşutare.Martorul Bucşan Ion a făcut relatări cu privire la activitatea criminală a acuzatului Golea Ion,arătând ce fel de armament şi echipament a avut şi ce fel de legături a întreţinut cu acuzatul Vlad Vasile.Martora Golea Nădejdea a făcut declaraţii despre legăturile pe le-a avut cu acuzatul Golea Ion.Martorul Stănică Ion după ce a precizat că cunoaşte pe acuzaţii Dincă Gheorghe,Vlad Mihai Vasile şipe Budă Ion şi Golea Ion,a spus:" Stiu că Vlad Mihai Vasile a primit de la Golea Ion îmn primăvara anului 1953 un număr de dolari pentru a-i schimba.Stiu deasemenea că Dincă Gheorghe,Budă Ion, şi Golea Ion au redactat fiţuici cu caracter contrarevoluţionar.Am văzut şi aparatul de radioemisie-recepţie pe care Golea l-a adus la Dincă pentru a fi reparat."- Martorul Bonta Iosif a arătat,cu rpivire la acuzatul Pop Gavrilă:" Impreună cu ceilalţi au cules informaţii,a instalat aparatul de emisiune,a transmis informaţii serviciului de spionaj american.".

Martorul Meltis Anghel a dat lămuriri cu privire la activitatea criminală a acuzatului Tolan Ion,care a locuit clandestin în casa lui.

x. x. x.

RECHIZITORIUL PROCURORULUI COLONEL ARDELEANU AUREL.

Tovarăşi judecători,

Procesul care se desfăşoară în faţa dvs. aruncă o lumină puternică asupra uneltirilor duşmănoase pe care le pun la cale încă de multă vreme cercurile agresive din S.U.A. împotriva poporului nostru şi a RPR.

Toată lumea vede că în timp ce Uniunea Sovietică şi celelalte ţări ale lagărului democrat,duc o luptă activă,constantă pentru destinderea încordării internaţionale,pentru reglementarea pe cale paşnică,prin tratative între ţările interesate,a problemor litigioase şi nerezolvate,pentru restabilirea relaţiilor comerciale normale între state-există forţe care acţionează împotriva politicei de destindere a încordării internaţionale,forţe care încearcă să submineze cu orice preţ această politică.

Intre declaraţiile repetate în favoarea destinderii încordării internaţionale,făcute de repreznetanţii guvernului sovietic şi ai celorlalte guverne din ţările democrate şi întrega politică internă şi externă a acestor state există o deplină concordanţă.Opinia publică din lume antreagă a salutat şi aprobat cu însufleţire iniţiativele de pace ale Uninunii Sovietice şi ale altor ţări democrate,măsurile concrete şi clare pe care le-au propus pentru a se asigura un proges real în destinderea încordării internaţionale.

Totodată,apare tot mai evident faptul că paralele cu forţele iubitoare de pace,acţionează forţe care s'au legat prea puternic de politica agravării situaţiei internaţionale,forţe care mizează pe războiu şi văd în destinderea încordării internaţionale posibilitatea nedorită de ele a scăderii uriaşelor profituri pe care le aduce fabricanţilor de armament şi celorlalte monopuluri politica agresivă.In slujba acestei politici agresive este pusă aşa numita "strategie a războiului rece" şi în mod deosebit acţiunea de subminare desfăşurată de cercurile

agresive împotriva ţărilor democrat-populare. In cursului procesului a fost demonstrat, pe baza unor probe sdrobitoare, că serviciul de spionaj american recutează din rândul legionarilor şi altor trădători de patrie, fugiţi peste graniţă de teama judecăţii populare, spionii şi paraşutiştii pe cer îi paraşutează din avioane americane strecurate hoţeşte în cursul nopţii pe teritoriul ţării noastre, cu scopul de a săvârşi acţiuni de spionaj, de sabotaj, de diversiune. Modul cum au fost recrutaţi, instruiţi şi dotaţi spionii şi diversioniştii de pe banca acuzării, misiunile criminale pe care le-au primit de la serviciul de spionaj american, precum şi faptele săvârşite de aceştia desvăluie cu întreaga forţă a faptelor, politica cercurilor agresive, de amestec grosolan în treburile interne ale ţărilor lagărului democrat, şi metodele ganstereşti fără precedent în relaţiile dintre state, care sunt folosite în realizarea acestei politici. Lucrurile au mers până acolo încât organizarea spionajului, a diversiunii şi a activităţii teroriste împotriva guvernelor legale ale unor ţări suverane au fost ridicate la rangul de politică guvernamentală. Nu este un secret pentru nimeni faptul că încă din anul 1951 a fost adoptată de către Congresul american aşa numita "lege a securităţii mutuale", pe baza cărei sunt alocate anual din bugetul Statelor Unite sume considerabile pentru recrutarea a tot felul de huligani fascişti şi de elemente decăzute din drojdia societăţii, care sunt trimise în ţările democrate pentru a desfăşura o activitate de subminare. După cum se ştie, pentru a ascunde opiniei publice mijloacele cu care este dus "războiul rece" împotriva lagărului democrat, cercurile agresive din S.U.A. se străduiesc din răsputeri să prezinte activitatea subversivă pe care ele o ajută şi o finanţează dela Washington, drept o aşa zisă "mişcare de rezistenţă", iar pe asasinii plătiţi şi înarmaţi până în dinţi de serviciul de spionaj american, drept nişte "victime nefericite". In ultima vreme, sub presiunea voinţei maselor care cer cu energie să se pună capăt metodelor şi acţiunilor de înveninare ale relaţiilor internaţionale, reprezentanţi ai cercurilor conducătoare din S.U.A. au încercat să înşele opinia publică şi să atenueze neliniştea creată în cercurile atlantice de rigiditatea politicei "de forţă" americană, prin declaraţii ipocrite despre aşa zisa lor dorinţă de pace şi înţelegere. In cuvântarea rostită la tribuna Adunării Generale de la O.N.U., Dl. Dulles, a declarat între altele că S.U.A. "nu îndeamnă pe alţii la violenţă". Faptele sunt şi de astă dată în contradicţie cu vorbele. Descoperirea şi arestarea spionilor şi teroriştilor paraşutaţi de serviciile de spionaj american, Tănase Alexandru, Golea Ion, Pop Gavrilă şi alţii, pe care îi vedeţi în boxă, demască cu vigoare prefăcătoria, încercarea cercurilor agresive de a înşela pe cei naivi, cu privire la adevăratul caracter al politicei americane. Fiecare om poate pe drept cuvânt pune întrebarea : cum se împacă declaraţia că S.U.A. "nu îndeamnă pe alţii la violenţă?", cu toate aceste şcoli de diversiune şi spionaj pe care serviciul de informaţie american le organizează şi conduce în Germania occidentală, Austria, Franţa, Grecia, cu avioanele americane care s'au strecurat hoţeşte în spaţiul aerian al ţării noastre, cu toate aceste pistoale şi grenade, otrăvuri şi substanţe explozive pe care le vedeţi expuse aici?

Inspiratorii şi organizatorii activităţii de subminare dusă în ţările democrate au fost prinşi în flagrant delict şi demascaţi în faţa lumii întregi. Poporul român ştie cine stă în spatele acuzaţilor din boxă, şi înţelege prea bine cu ce scop au fost trimişi. In spatele aces-

tori mercenari fără scrupule, care şi-au oferit serviciile Gestapoului, astăzi serviciului de spionaj american după principiul că trebuie să te vinzi celui care plăteşte mai bine, stau monopolurile americane, care au stăpânit în trecut petrolul, telefoanele şi alte bogăţii ale ţării, stau foştii jefuitori ai poporului român, care şi-au umplut doldora buzunarele cu aur strâns din sudoarea şi lacrimile muncitorilor şi ţăranilor români. Cercurile monopoliste din S.U.A. nu s-au consolat nici până astăzi de faptul că au pierdut dreptul de a porunci în România, că poporul român şi-a desdoit spinarea şi, alungând de la putere pe moşieri şi capitalişti, a devenit un popor liber, singurul şi adevăratul stăpân al ţării şi al bogăţiilor ei. Regimul democrat popular, independenţa şi suveranitatea de stat îi sunt scumpe poporului ca ochii din cap. Toate uneltirile duşmane s-au sfărâmat şi se vor sfărâma de hotărârea fermă a poporului nostru de a-şi apăra cuceririle şi dreptul la o viaţă mai bună. Contribuţia activă a oamenilor muncii la descoperirea spionilor şi teroriştilor din boxa subliniază cu o deosebită vigoare ataşamentul poporului faţă de regimul democrat-popular. Nici o încercare oricât de perfidă din partea duşmanilor Republicii, nu pot clinti orânduirea de stat democrat-populară, profund ancorată în popor. Pământul sfânt al patriei arde sub picioarele duşmanilor. Instrumentele josnice ale serviciului de spionaj american trezesc ura şi mânia fără margini a întregului nostru popor.

--- . ---

II

UNDE SUNT ORGANIZATE CENTRELE DE SPIONAJ ŞI DIVERSIUNE ŞI CINE SUNT ELEMENTELE RECRUTATE DE SERVICIUL DE SPIONAJ AMERICAN.

Din mărturisirile făcute de acuzaţi a rezultat că serviciul de spionaj american a organizat cu complicitatea serviciului de spionaj francez centre ale crimei spionajului. A rezultat deasemenea că serviciul de spionaj american a organizat în Franţa, Germania occidentală, Grecia şi Austria centre de diversiune şi spionaj, care au la dispoziţie fonduri, terenuri şi alte mijloace materiale pentru pregătirea şi instruirea spionilor şi teroriştilor destinaţi acţiunilor banditeşti contra ţărilor de democraţie populară. Selecţionarea şi recrutarea spionilor a fost soluţionată de către serviciul de spionaj american, prin folosirea aşa ziselor lagăre de "persoane strămutate" organizate pe teritoriul unor ţări apusene. Se ştie că de ani de zile cercurile imperialiste şi-au exprimat îngrijorarea lor "umanitară" pentru soarta acestor persoane.

Procesul acesta, ca şi procesele similare din celelalte democraţii populare, a scos însă la iveală că în aşanumitele lagăre de "persoane strămutate" au fost strânşi laolaltă tot felul de criminali de războiu, legionari, szalasişti, ustaşişti şi alte categorii de fascişti fugiţi de la locul crimei pentru a nu da socoteală popoarelor respective. Ucigaşi de profesie, terorişti, incendiatori şi tot soiul de escroci şi şarlatani, iată cine sunt "victimile nenorocite" de care se înduioşează cercurile agresive. Din asemenea elemente îşi recrutează serviciul de spionaj american agenţii săi. Aici se potriveşte pe drept cuvânt înţeleapta zicală a poporului nostru: "la aşa stăpân, aşa slugă". Rămăşiţele organizaţiei diversionisto-teroriste "Garda de Fier" creată de fostele partide "istorice" ca o organizaţie de agenţi provocatori împotriva clasei muncitoare şi de progromişti fascişti care s-au acoperit de sânge prin crimele monstruoase săvârşite împotriva poporului nostru, împotriva libertăţii şi independenţei naţionale, constituie astăzi o pepinieră din care serviciul de spionaj american îşi recrutează spionii şi teroriştii pentru cele mai murdare misiuni. Mercenari de profesie, legionarii slugăresc

astăzi imperialismul american,cu acelaş zel cu care au lingărit eri imperialismul german fascist.Rostogolindu-se cât mai jos pe panta descompunerii morale,o mână de nemernici în cap cu Horia Sima,Borobaru Traian, Muşetescu Mircea,Dumitriu Mircea şi alţii,îndeplinesc sarcina murdară ce le-a încredinţat-o serviciul de spionaj american de a aduna tot soiul de lepădături umane-rămăşiţe fascisto-legionare,criminali de războiu,excroci-pentru alimentarea şcolilor de spionaj,diversiune şi teroare.Bineînţeles că în acest scop,serviciul de spionaj american le asigură putinţa să circule în toată libertatea prin ţările occidentale,aflate sub stăpânire dolarului.In felul acesta au fost recrutaţi spionii : Tănase Alexandru,Popovici Mircea,Golea Ion,Smoilă Ion,Tolan Ion,Mare Sabin, Pop Gavrilă şi alţii care au fost trimişi apoi la şcolile de spionaj organizate pe teritoriul Franţei,Germaniei occidentale,Greciei şi Austriei.

După cum a rezultat din recunoaşterile acuzaţilor,ei s'au pregătit în şcolile de spionaj dela Andilly,Isny,Lindau,Refelaria,sub conducerea serviciului de spionaj american,secondat de serviciile de spionaj francez şi grec,aflate în subordine.După cum recunosc însăşi acuzaţii, serviciul de spionaj american i-a admis pe lista "persoanelor selecţionate",numai după ce au fost supuşi unui examen în cursul căruia au trebuit să demonstreze că au un trecut criminal-condiţie de bază pentru a fi investiţi cu încrederea Washingtonului.Din recunoaşterile acuzaţilor,se mai desprinde faptul că pentru serviciul de spionaj american nu există graniţe în diferitele ţări ale Europei occidentale,spionii recrutaţi fiind trecuţi pe calea aerului dintr'o ţară într'alta,cu sfidarea celor mai elementare drepturi ale suveranităţii statelor.Avioanele militare americane folosesc aerodromurile Germaniei apusene şi Austriei apusene,Franţei,Greciei,etc.după bunul lor plac.Uneori transportul spionilor americani se face cu avioane franceze.In şcolile de spionaj americane,adevărate şcoli ale crimei,acuzaţii din boxă au primit o pregătire sistematică în vederea desfăşurării activităţii lor teroriste,diversioniste şi de spionaj,îndreptată împotriva libertăţii poporului nostru.In cadrul pregătirei lor,au învăţat cum să mânuiască pistolul,grenada şi pistolul mitralieră,precum şi diferite substanţe explosibile şi otrăvitoare pentru acte de diversiune şi teroare.Impotriva cui urmau să folosească ei aceste mijloace ucigătoare? Impotriva independenţei noastre naţionale,împotriva libertăţilor democratice ale poporului muncitor,împotriva orânduirii de stat democrat-populare.Ei au învăţat să manipuleze aparate de radio-emisie şi recepţie,să folosească cifrul şi codul cifrat pentru a transmite informaţii şi pentru a primi instrucţiuni,să folosească în acelaş timp scrierea convenţională şi tehnica fotografică.Ei au fost instruiţi să falsifice acte de identitate şi alte documente,au făcut exerciţii de lansare cu paraşuta.Spionii americani s'au străduit chiar să-i înveţe cum să se ferească de urmărirea organelor de securitate.După cum se vede aceste învăţături nu le-au fost prea folositoare spionilor paraşutaţi.Cursurile crimei au fost predate de către spionii americani cu nume conspirative : Johny,Verner, Vidal, şi alţii şi de către ofiţerii din serviciul de spionaj francez cu numele de Beaumont,Blondel şi alţii.Elementele selecţionate pentru a fi trimise în ţară în scopul desfăşurării acţiunilor lor banditeşti primeau o instrucţie suplimentară.Ea a fost făcută de aceiaşi agenţi ai spionajului american şi francez.După cum se vede în timp ce alocaţi-

ile din bugetul S.U.A. pentru învăţământ au fost reduse la minimum,milioane de copii americani fiind lipsiţi de posibilitatea de a se instrui--pentru şcolile de spionaj sunt cheltuite milioane de dolari.Cu ce au fost înzestraţi aceşti criminali în vederea îndeplinirii misiunilor lor mârşave? Iată ! -priviţi arsenalul acesta de scule criminale puse la dispoziţia spionilor,dintre care nu lipsesc aparate de radio emisie şi recepţie de provenienţă americană,coduri cifrate şi cifruri,pistoale mitralieră,revolvere şi grenade de diferite calibre şi tipuri,muniţiile respective,materiale explosive,fiole de otravă,hărţi ale teritoriului R.P.R.,buletine de identitate false,acte militare false,echipament de tot felul,terminând cu paraşutele care au servit la lansarea banditilor pe teritoriul ţării.Astfel înzestraţi,spionii au fost îmbarcaţi în avioane americane militare,conduse de echipaje americane.Pentru a se camufla,avioanele americane îşi scoteau semnele distinctive de recunoaştere,după cum au declarat acuzaţii.In acelaş timp pentru a acoperi paraşutarea spionilor,aruncau pe parcurs diferite fituici pline de cele mai murdare calomnii împotriva poporului nostru.Decolând de pe aerodromul de la Atena aceste avioane au violat spaţiul aerian al R.P.R. în mai multe rânduri, lansând prin paraşutare grupe de criminali pentru a desfăşura acţiuni scelerate de spionaj,de diversiune şi teroare,împotriva patriei noastre.

VINOVAŢIA ACUZAŢILOR ŞI PEDEPSELE PREVAZUTE DE LEGE PENTRU FAPTELE LOR CRIMINALE.

Tovarăşi judecători,

In faţa Dvs.,se găseşte o bandă de spioni şi terorişti împreună cu complicii lor,elemente criminale,recrutate de către serviciul de spionaj american.Printre căpeteniile bandei se află Tănase Alexandru,Popovici Mircea,Samoilă Ion,Golea Ion,Pop Gavrilă şi Tolan Ion,introduşi pe teritoriul ţărei noastre pe calea aerului prin violarea spaţiului aerian al R.P.R. de cătrenavioanele militare americane şi paraşutarea lor în cursul nopţii.S'a dovedit că această bandă de spioni şi terorişti a fost înzestrată de către serviciul de spionaj american cu aparate de emisie şi recepţie,cifruri şi coduri cifrate,numeroase arme şi muniţii,materiale explosibile,substanţe otrăvitoare,acte şi documente false,hărţi militare, echipament divers militar şi civil,precum şi diverse alte materiale,în vederea îndeplinirii misiunilor lor scelerate.Odată ajunşi pe teritoriul ţării noastre,ei au trecut la executarea misiunilor primite,caută şi găsesc complici,luând legătura cu elementele fascisto-legionare şi alte elemente duşmănoase,în vederea organizării unor acţiuni teroriste şi diversioniste şi transmiţând prin aparatele de radio-emisie şi recepţie, şi prin corespondenţă cifrată,informaţii secrete din diferite domenii de activitate ale statului nostru.Ei au fost capturaţi şi făcuţi inofensivi datorită vigilenţei organelor de securitate care stau de veghe şi apără cuceririle revoluţionare ale poporului nostru muncitor,zdrobind în faşă orice încercări criminale ale duşmanilor patriei noastre.In acţiunea de descoperire a spionilor au dat un sprijin activ organele noastre de stat,oameni ai muncii,însufleţiţi de patriotism contribuind la demascarea şi prinderea duşmanilor care au încercat să stăvilească munca noastră paşnică,constructivă.Vinovăţia spionilor paraşutaţi este pe deplin dovedită.In faţa probelor existente,a corpurilor delicte găsite asupra lor ei au fost nevoiţi să-şi recunoască activitatea lor criminală.Depoziţiile martorilor care au fost audiaţi în faţa instanţelor de judecată au confirmat întru totul recunoaşterile acuzaţilor.Ei sunt aduşi aici,pe banca acuzării,pentru a răspunde de activitatea lor criminală comisă împotriva R.P.R.Acuzaţii Tănase Alexandru,Popovici Mircea,Golea Ion,Pop

servilă. Bebi Toma și Tolan Ion, trebuiă să răspundă pentru crimă de crimă de trădare de patrie. Faptele lor criminale se încadrează în dispozițiile art. 184 c.p. și art. 1 lit. 4 din Decretul 199/950, deoarece fugind din țară s'au pus în serviciul spionilor unei puteri străine, care i-a instruit și i-a introdus pe teritoriul R.P.R. de unde au trasmis informații cu caracter de spionaj și au întreprins acțiuni în vederea organizării de acte teroriste și diversioniste în scopul suprimării independenței noastre de stat. Spionii trimiși de serviciul de spionaj american au găsit adăpost și sprijin la complicii lor care se găsesc alături de ei pe banca acuzării. Aceștia sunt acuzații : Tartler Erich, Vlad Mihai Vasile, Buda Ion, Dincă Gheorghe, Stetin Elena, Popovici Alexandru, Corlan Aurel, Cosma Ion și Iuhasz Ion. Acuzatul Tartler Erich, educat în școala hitlerismului în spiritul urii față de poporul muncitor, a găzduit și a dat ajutor activ acuzaților Golea Ion și Samoilă Ion în acțiunile lor criminale. Acuzații Vlad Mihai Vasile, și Buda Ion, amândoi legionari înrăiți, urmăriți de organele securității statului pentru activitatea lor dușmănoasă poporului, stau stabilit în mod clandestin în București încă din anul 1948. Ei au luat legătura cu spionul Golea Ion și l-au ajutat să organizeze acțiuni criminale, diversioniste în contra statului nostru. Acuzatul Dincă Gheorghe, legionar, condamnat la trei ani temniță grea pentru activitate fascistă, a fost gazda spionului Golea Ion, făcând din locuința lui loc de întâlnire pentru elementele criminale care au pus la cale cu complicitatea sa acțiuni diversioniste împotriva statului nostru. Acuzatul Popovici Alexandru, fost plutonier de jandarmi, împreună cu acuzatul Corlan Aurel au găzduit pe spionii Tănase Alexandru și Popovici Mircea, ajutându-i în acțiunile lor criminale și i-au ajutat în transmiterea de informații. Acuzata Stetin Elena a găzduit pe spionii Tănase Alexandru și Popovici Mircea și le-a dat ajutor activ în vederea îndeplinirii misiunii lor încredințate de spionajul american, procurându-le acte false, și căutându-le gazde. Acuzatul Cosma Ion, chiabur, împreună cu acuzatul Iuhasz Ion, element decăzut din punct de vedere moral, au spijinit activ pe spionii Mare Sabin, Pop Gavrilă și Radu Ilie, ajutându-i în acțiunile lor criminale, prin culegrea de informații și prin găzduire. Acuzații Tartler Erich, Vlad Mihai Vasile, Buda Ion, Dincă Gheorghe, Popovici Alexandru, Corlan, Stetin Elena, Cosma Ion și Iuhasz Ion se fac vinovați în fața poporului de complicitate la crima de trădare de patrie. Faptele criminale săvârșite de ei sunt pe deplin dovedite prin recunoașterea lor, coroborate cu recunoașterile celorlalți acuzați și cu depozițiile martorilor și prin corpurile delicte găsite la acuzați cu ocazia perchezițiilor domiciliare. Faptele lor se încadrează în dispozițiile art. 121 și art. 184 c.p. precum și art. 1 lit. 4 și 6 din Decretul Nr. 199 din 11 August 1950, deoarece au găzduit și au ajutat pe spionii parașutați de serviciul de spionaj american, în îndeplinirii misiunilor lor criminale de spionaj și diversiune.

Tovarăși judecători,

In procesul pe care-l judecați Dvs., aveți la dispoziție tot complexul de probe necesare într'un proces penal. Pe baza acestor probe, Dvs. în măsura a pronunța hotărârea cu privire la gradul de vinovăție al fiecărui acuzat. Invinuirea principală care este imputată acuzaților, crima de trădare de patrie, prevăzută de art. 184 din Codul Penal și art. 1 din Decretul 199, precum și complicitatea la crimă de trădare de patrie prevăzută de articolul 121 și 184 din Codul Penal și art. 1,4,6 din Decretul 199/950 este pe deplin dovedită pentru toți acuzații. Acuzații trebuie să răspundă în fața justiției populare pentru toate crimele săvârșite de ei. Din tot grupul acesta criminal, se detașează însă în mod deosebit acuzații : Tănase Alexandru, Popovici Mircea, Golea Ion, Samoilă Ion, Pop Gavrilă, Tolan

Ion,Tartler Erich,Vlad Mihai Vasile,Buda Ion,Dincă Gheorghe,Corlan Aurel, şi Cosma Ion,care prin trecutul lor întunecat de crime şi prin activitatea lor scelerată în slujba serviciului de spionaj american dusă cu deosebită înverşunare împotriva poporului nostru muncitor nu merită nici un fel de circumstanţe atenuante. Pentru aceşti acuzaţi,eu cer în numele poporului să aplicaţi pedeapsa capitală prevăzută de lege. Din grupul celorlalţi acuzaţi fac o menţiune în legătură cu acuzatul Bebi Toma. Trecutul său îl califică ca un duşman al poporului. Si Bebi Toma a comis crima cea mai gravă contra statului nostru,contra puterii poporului şi puterii populare,intrând în slujba serviciului de spionaj american. Acuzatul Bebi Toma,odată ajuns pe teritoriul ţării,n'a trecut însă la executarea misiunilor criminale cu care a fost trimis ci s'a prezentat imediat autorităţilor de stat,cu întregul echipament şi materialele cu care a fost înzestrat de către serviciul de spionaj american făcând mărturisiri cu privire la misiunile ce i s'a încredinţat. Din cele de mai sus reiese că acuzatul Bebi Toma şi-a dat seama de caracterul criminal al legăturilor sale cu serviciul de spionaj american,de mârşăvia misiunilor ce trebuia să le îndeplinească împotriva patriei noastre. El a simţit că spionilor imperialişti le arde pământul sub picioare. Cer în consecinţă instanţei să ţină seama de această situaţie specială în aprecierea faptelor sale şi să-i acorde circumstanţe atenuante. Intregul nostru popor,plin de mânie şi ură împotriva duşmanilor care atentează la viaţa şi munca paşnică,la independenţa şi suveranitatea naţională a statului nostru,aşteaptă dela Dvs., săm pedepsiţi fără cruţare pe trădători. Nu putem admite ca în timp ce milioane de oameni ai muncii din patria noastră îşi consacră eforturile operei de construcţie paşnică,clădirii unei vieţi mai bune pentru ei şi pentru copii lor,întăririi şi înfloririi R.P.R.,aceşti huligani fasciştii,oameni fără conştiinţă şi fără patrie,să uneltească din umbra pentru a lovi mişeleşte în cuceririle istorice ale poporului pentru a face jocul criminal al provocatorilor unui războiu mondial,al milionarilor şi miliardarilor care vor să acapareze noi grămezi de aur din sângele şi lacrimile popoarelor. Verdictul Dvs., să exprime hotărârea poporului de a nimici pe spionii,teroriştii şi diversioniştii din solda spionajului imperialist,precum şi pe acei care dau sub orice formă vre-un sprijin unor asemenea bandiţi. Pentru asemenea mercenari fără scrupule, şi pentru cei care favorizează câtuş de puţin crime împotriva patriei nu poate exista nici un fel de iertare."

--- . ---

CUVANTUL APARERII.

Avocatul Dan Polichron,apărând pe acuzaţii Tănase Alexandru,Popovici Mircea Popovici şi Corlan Aurel,a arătat că dat fiind gravitatea faptelor comise şi recunoscute de acuzaţi,sarcina apărărei în acest proces este deosebit de grea. Subliniind faptul mărturisit şi de acuzaţi că în spatele lor se află spionajul american,avocatul a cerut circumstanţe atenuante pentru acuzaţi. Acuzaţii Golea Ion,Samoilă Ion şi Tartler Erich au fost apăraţi de avocatul Petre Georgescu. Acesta a cerut circumstanţe atenuante invocând faptul că deşi acuzaţii sunt executorii materiali direcţi ai crimelor pe care le-au recunoscut şi care sunt dovedite,autorii principali nu sunt ei ci cei în slujba cărora au activat. Avocatul S.Ciurdaru,care a apărat pe acuzaţii Vlad Mihai Vasile,Buda Ion şi Dincă Gheorghe a invocat ca circumstanţă atenuantă că susnumiţii au fost complici şi autori ai crimelor săvârşite. Avocatul Boris Deşliu ,pledând

pentru apărarea acuzaţilor Pop Gavrilă paraşutat, şi pentru Iuhasz Ion, vinovaţi de complicitate, a cerut circumstanţe pentru toţi. La primul pentru care a fost recrutat de serviciul de spionaj american pe când se afla în condiţii grele de existenţă, la Iuhasz că e posibil să fi acţionat sub presiune, la Cosma pentru că a fost determinat de origiņea sa chiabureascã. Avocatul Victor Lăzărescu, a pledat pentru acuzaţii Tolan Ion, Bebi Toma, Stetin Elena şi Popovici Alexandru. El a cerut circumstanţe atenuante pentru acuzaţii de mai sus, cu excepţia lui Bebi Toma, pentru care a cerut exonerarea de sancţiuni.

ULTIMUL CUVANT AL ACUZATILOR.

In ultimul cuvânt acuzatul Tănase Alexandru a recunoscut crimele de care este acuzat, de vinovăţia împotriva statului român. El a arătat legătura dintre vechea sa activitate fascistă ca legionar şi recrutarea sa ca spion în slujba serviciului de spionaj american. "Forţele din Vest - a spus el - au venit pe linia pe care eu eram de când am intrat în Garda de Fier". "Recunosc că am trădat - a spus acuzatul în continuare. El şi-a exprimat că justiţia va aplica o pedeapsă atât pentru el, cât şi pentru Golea, Samoilă, Tolan şi ceilalţi acuzaţi pe care el i-a declarat organelor de stat. In încheiere acuzatul a spus: " Eu sunt vinovat. Mulţumesc organelor securităţii pentru tratamentul omenesc şi civilizat." Acuzatul Popovici Mircea - după ce a arătat împrejurările în care şi-a început activitatea fascisto-legionară - a spus: "Recunosc pe deplin faptele aşa cum am declarat în cursul interogatoriului. Recunosc că am fost în slujba serviciului de spionaj american." In continuare el a arătat că a fost victima propagandei duse de cercurile agresive din străinătate. "Am venit cu scopul de a crea acte de diversiune în ţară, lucru care folosea puterilor imperialiste din punct de vedere propagandistic. "Acuzatul Golea Ion a recunoscut faptele criminale pe care le-a comis. In legătură cu aceste fapte el a arătat că a fost indus în eroare de cele ce i s'au spus în străinătate despre ţara noastră, şi că ajuns în ţară, s'a văzut lipsit de posibilitatea de a-şi îndeplini misiunile pentru care a fost trimis. In continuare el a spus: " Ceea ce s'a făcut pentru trimiterea noastră aici nu este just. Nu poate o mână de oameni să răstoarne o rânduire de stat. Aceasta o spun şi pentru cei care ar mai avea de gând să procedeze ca noi. M'am aflat permanent între ciocanul celui care ne-a trimis şi nicovala internă. "Acuzatul Samoilă Ion, a spus:" După cum am arătat şi la interogatoriu, am fost recrutaţi ca legionari şi trimişi de serviciul de spionaj american şi francez pentru a executa acte de diversiune şi spionaj în ţară. Horia Sima şi Borobaru m'au împins ca să viu. Rog ca justiţia să aprecieze just vina mea. "Acuzatul Pop Gavrilă a spus între altele :"Recunosc faptele mele săvârşite pe teritoriul RPR după paraşutare şi trădarea de patrie. In străinătate, după multe închisori şi lagăre, după multe suferinţe, am fost recrutaţi şi duşi în şcolile de spionaj din Franţa şi Germania apuseană de unde am fost trimis apoi pe teritoriul R.P.R. Pentru toate acestea eu am să primesc pedeapsa pe care o merit?". In ultimul cuvânt acuzatul Bebi Toma a relatat din nou în faţa instanţei trecutul şi activitatea sa de legionar. :"In Grecia, a spus el - am fost supus unui regim neuman de foame şi mizerie. Acolo am fost chemat de organele serviciului de spionaj american din Atena. - Mi-au spus că voiu fi trimis în România ca să le dau informaţii. "In încheiere acuzatul, a spus :"Rămâne ca Dvs., să apreciaţi faptele săvârşite de mine, iar eu mă închin în faţa hotărârei Dvs.," Acuzatul

Tolan Ion a spus :" am făcut şi eu şcoala de spionaj în Franţa şi mi-am dat seama că în spatele centrului legionar din străinătate se aflau serviciile de spionaj american. Am toată încrederea în justiţia din România. Sper ca pedeapsa ce mi se va aplica, îmi va da o posibilitate de reabilitare." Acuzatul Tartler Erich, a spus :" Dacă nu venia Samoilă în ţară aşa cum a recunoscut şi el, - n'ajungeam nici eu în boxă. Vă rog să-mi acordaţi circumstanţe atenuante." Acuzatul Vlad Mihai Vasile, a arătat că a fost atras în săvârşirea faptelor criminale pe care le-a comis de către acuzatul Golea prin legăturile personale de prietenie. El a rugat instanţa să aprecieze faptele în această lumină. Acuzatul Buda Ion, a arătat că de ani de zile a trăit în afara realităţilor din ţară, fiind influenţat de ideile propagandei fasciste de care n'a putut să se desbare. "Mulţumesc apărătorului meu", - a spus acuzatul în încheiere. Acuzatul Dinca Gheorghe, recunoscând faptele pentru care este judecat, a rugat tribunalul să ţină seama de dorinţa sa de a munci în meseria pe care o are şi de dorinţa de reabilitare. Acuzatul Popovici Alexandru, a cerut tribunalului să fie iertat pentru faptele comise. Acuzatul Corlan Aurel, a recunoscut faptele comise şi a cerut tribunalului indulgenţă. Acuzata Stetin Elena, şi-a recunoscut vina şi a declarat că aşteaptă cu încredere pedeapsa pe care o merită. Acuzatul Iuhasz Ion recunoscându-şi vina a cerut instanţei indulgenţă. Acuzatul Cosma Ion, după ce şi-a recunoscut vina, a cerut circumstanţe atenuante precum şi posibilitatea unei reabilitări.

"Scânteia", Anul XXIII, Nr. 2791, Marţi, 13 Octombrie, 1953.

SENTINTA IN PROCESUL UNOR SPIONI SI TERORISTI PARASUTATI

DE SERVICIUL DE SPIONAJ AMERICAN.

La 12 Octombrie Tribunalul Militar Teritorial Bucureşti a pronunţat sentinţa în procesul unor spioni şi terorişti paraşutaţi de serviciul de spionaj american pe teritoriul ţării noastre, pentru a desfăşura acţiuni de spionaj, terorism şi alte forme de activitate subversivă împotriva R.P.R.

Pe baza dosarelor de cercetări, a interogatoriilor acuzaţilor, a depoziţiilor martorilor, a corpurilor delicte, a rechizitorului procurorului şi a susţinerilor apărării, completul de judecată a stabilit următoarele :

1.- Acuzaţii TANASE ALEXANDRU, POPOVICI MIRCEA, GOLEA ION, SAMOILA ION, POP GAVRILA şi BEBI TOMA au fost recrutaţi şi instruiţi de serviciul de spionaj american, dotaţi cu armament, muniţii, aparate de radioemisie-recepţie, substanţe explosive şi otrăvitoare, cifruri, documente false, sume de bani, şi paraşutaţi din avioane americane pe teritoriul R.P.R. cu scopul de a săvârşi acţiuni criminale de spionaj, teroare şi diversiune şi a desfăşura o activitate subversivă împotriva independenţei naţionale şi a orânduirii de stat a R.P.R.

Acuzatul TOLAN ION, recrutat şi instruit de către serviciul de spionaj american, a fost strecurat în mod clandestin pe teritoriul R.P.R. cu aceleaşi misiuni criminale. Ajunşi pe teritoriul ţării, acuzaţii au trecut la executarea acestor misiuni, până la descoperirea şi arestarea lor de către organele de Stat.

2.- Acuzaţii : TARTLER ERICH, VLAD MIHAI VASILE, BUDA ION, DINCA GHEORGHE, CORLAN AUREL, POPOVICI ALEXANDRU, STETIN ELENA, IUHASZ ION, şi COSMA

ION,au adăpostit pe spionii şi teroriştii paraşutaţi de serviciul de spionaj american,le-au dat un spijin activ în desfăşurarea activităţii lor criminale,le-au înlesnit legături cu alte elemente criminale şi le-au dat informaţii din diferitele domenii de activitate,cu scopul de a-i transmise serviciului de spionaj american.Stabilind că faptele mai sus arătate sunt deplin dovedite,Tribunalul a pronunţat sentinţa prin care...

Au fost condamnaţi la moarte şi confiscarea totală a averii pentru crimă de trădare de patrie : TANASE ALEXANDRU,POPOVICI MIRCEA,GOLEA ION, SAMOILA ION,POP GAVRILA,. şi TOLAN ION.

Deasemenea au fost condamnaţi la moarte şi confiscarea totală a averii pentru complicitate la crimă de trădare de patrie : TARTLER ERICH,VLAD MIHAI VASILE,BUDA ION,DINCA GHEORGHE,CORLAN AUREL,MUHASZ ION, şi COSMA ION.Au mai fost condamnaţi pentru crimă de trădare de patrie :BEBI TOMA, la trei ani temniţă grea şi confiscarea totală a averii,acordându-i-se circumstanţe atenuante,pentrucă s'a prezentat organelor de stat după paraşutare,a predat toate obiectele şi materialele cu care fuses înzestrat înaintea paraşutării şi a mărturisit misiunile de spionaj,diversiune şi teroare pe care le-a primit înainte de paraşutare; STETIN ELENA,pentru complicitate la crimă de trădare de patrie,la 25 ani muncă silnică,întrucât i s'au acordat circumstanţe atenuante pentru că a mărturisit la primele cercetări faptele săvârşite de ea şi a ajutat cercetările ; POPOVICI ALEXANDRU pentru complicitate la crimă de trădare de patrie,la 20 ani temniţă grea întrucât i s'au acordat circumstanţe atenuante.

Oamenii muncii au primit cu profundă satisfacţie dreapta sentinţă a Tribunalului Militar."

(Agerpres)

--- o ---

Ultimul act de eroism-lovitura de la Berna-ne dă prilejul de a trage atenţia lumii libere asupra suferinţelor Neamului nostru.Exilul are în acest moment,sau ar trebui să aibă,dou obiective : primul salvarea eroilorşi al doilea sguduirea şi trezirea conştiinţei Vestului.Amândouă aceste obiective se suprapun într'o pregătire şi o desfăşurare a apărării acuzaţilorToţi oamenii politici care afirmă că au legături cu oameni politici din Vest,ca Dnii Gafencu,Veniamin,Tilea Vişoianu,etc,toţi oamenii de condeiu,care ne-au cerut până acum să avem atenţia îndreptată spre ei, ca,Dnii Eliade,Marinescu,Busuioceanu,etc,să ne dovedească că au trecere şi să fie neobosiţi în demersurile lor pentru crearea unei atmosfere favorabile.Dl.D.G.R. Serbănescu,care în scris a afirmat că are trecere la francmasonerie şi care,în treacăt fie zis,ne-a dovedit că are atunci când e vorba de interesele sale personale,să ne-o dovedească şi acum când e vorba de interesele Neamului.Si ca dl Serbănescu,să ne-facă acelaş deva-dă toţi francmasonii români,căci Slavă Domnului,am avut ocazia,recent,să constatam că avem destui.

Apoi trebuiesc angajaţi avocaţi.După a mea părere trebuiesc angajaţi doi avocaţi francezi din cele 4-5 nume a căror faimă a trecut graniţa : Floriot,Giafferi,Isorné, sau Maurice Garcon.Intr'o parte a Elveţiei se vorbeşte limba franceză,se citeşte literatura şi gazetele franceze.Faima acestor avocaţi este cunoscută,şin într'un proces,aceasta are importanţa.Dacă doi dintre aceşti avocaţi vor veni să pledeze grâtuit,cu atât mai bine,dacă nu,este indispensabil să se facă toate efortúrile ca să fie aduşi plătindu-li-se onorarii.Apoi trebuieşte angajat un mare avocat elveţian.Aceasta pentrucă,desigur,legislaţia elveţiană prezintă deosebiri mai mari sau mai mici sau numai deosebiri de nuanţe şi apoi,nu trebuieşte rănit orgoliul normal al Elveţienilor,aducând numai avocaţi

străini.Ceilalţi avocaţi vor fi bineveniţi,doi dintre avocaţii francezi de mai sus plus avocatul elveţian,sunt indispensabili.Este o ocazie favorabilă ca să se facă-ceea ce au încercat injustificat Dnii M.Dianu et Co. cu ocazia procesului "Internaţionalei trţdătorilor",să se reediteze în favoarea României,procesul Kravcenko.Pentru aceasta va trebui să se facă toate sacrificiile ca să se aducă în proces cari,prin depoziţiile lor,să sguduie publicul asistent şi judecătorii ;Si în exilul românesc sunt acuma martori suficienţi din aceştia.De exemplu,eu ştiu de existenţa unuia în Australia care are câţiva ani de Siberia.Si mai sunt.Să se renunţe la aducerea de martori gen dl Vişoianu,care în procesul "Internaţionalei trădătorilor",a prestat ceea ce ştia,toată lumea:cum a trântit Visinsky uşa în palatul regal.Se grăbise să aducă la cunoştinţa lumii,dl James Byrnes.Toate Asociaţiile româneşti,toate Comitetele de pretutindeni,să întocmească un memoriu-apărare,semnat de toţi membrii,şi să-l trimită tribunalului elveţian,care va judeca pe eroii-români.Toţi Românii care socotesc că au ceva de spus -arătând ce au de spus-,să scrie Comitetului ce se va forma.Din aceste scrisori,Comitetul va tria martorii ce va propune şi va depune toate eforturile pentru a-i aduce la proces.

Au început să se strângă în exil bani în vederea acestui proces.E un gest frumos şi necesar.Astfel îşi arată exilul solidaritatea cu cei ce şi-au riscat libertatea.Dar au apărut două simptome îngrijorătoare : unul este un fel de indiferenţă,care se manifestă deja şi al doilea este apariţia şacalilor.In ceea ce priveşte primul simptom,unele publicaţii au început deja să strecoare note din care reiese că Chestia de la Berna nu este aşa de teribilă,iar unii oameni politici s'au închis în turnul tăcerii,după primele declaraţii.De exempluDl Visoianu.După aflarea atacului de la Berna,dl Vişoianu a făcut o declaraţie foarte frumoasă.Dar de atunci tace.Si fi fost păcălit dl Vişoianu din cauza prezenţei pe lista celor cărora li se cerea punerea în libertate,dlui Ilie Lazăr,şi să fi tras conluzia că atacatorii sunt "de-ai noştrii"?Ca să dovedească că bănuiala noastră este lipsită de fond,să continue pe linia primei declaraţii.Si în primul rând să dea dispoziţii gazetei întreţiunte cu banii fondului naţional să apară până la proces şi câteva săptămâni după aceia, în numere speciale săptămânale,de câte cel puţin 12 pagini.Este singura gazetă românească scrisă într'o limbă străină şi cu această ocazie va putea să-şi justifice rumegarea grăunţelor de până acum."La Nation Roumaine",are acum ocazia să dovedească în serviciul Neamului întreg şi nu al partidului naţional ţărănesc,căci din banii Neamului trăeşte şi nu din ai zisului partid.

Pentru organizarea apărării trebuieşte să se facă un comitet de trei persoane.Nici una din aceste persoane nu va trebui însă să actţineze cu banii strânşi pentru proces.Căci în acest caz,ne-am trezi că toţi banii strânşi merg pe notele de plată ale Palace-urilor elveţiene.Din acest comitet ar putea face,în mod indispensabil dl Fărcăşanu şi eventual dl Veniamin,Vişoianu sau Eftimie Gherman.Am socotit indispensabil pe dl. Fărcăşanu deoarece aşa cum se pare,eroii de la Berna sunt membrii ai Ligii,şi apoi dintre toţi oamenii politici români,este singurul care a avut de la început o atitudine curajoasă,lipsită de acel complex al culpabilităţii,şi a şi avut de suferit : a fost arestat în Elveţia.
Dar vorbeam mai sus şi de apariţia şacalilor.Când e vorba de pradă,apar totdeauna şacalii.Unii fac să circule pe sub mantă,svonurile că ei au organizat lovitura.Unul din aceştia este dl Fotinidis Enescu de la Madrid,care,dpuă cât ni se afirmă că a fost la Berna chiar în timpul loviturii.Nu pune punctul pe i ,lasă aceasta în grija ascultătorilor.Ba chiar unii- e greu de precizat dacă a plecatde la dl Enescu sau e vorba de o glumă a duşmanilor dsale-au mai făcut o afirmaţie.Si anume,se vorbeşte că cei doi Români care au fugit cu documentele,sunt dnii Enescu şi Stamatu.Nu i se poate contesta activitatea dlui Enescu în a lămuri

serviciile de informaţii aliate din Madrid că dl Horia Sima este agent comunist.Ca dl Enescu mai există mulţi cu asemănătoare activităţi.Alţii vor să-şi pună numele în circulaţie cu această ocazie.Unul din aceştia este Prinţul Nicolae de Hohenzollern.Prinţul Nicolae,imediat după lovitura de la Berna,a ţinut la Radio Madrid,un discurs foarte mişcător.L-aş fi citat printre personalităţile româneşti care au avut o atitudine frumoasă,ba chiar aş fi propus ca el să fie şeful Comitetului de trei.Numai că fapte săvârşite după,au pus pe prinţ într'o lumină defavorabilă. A plecat din Madrid cu obiectiv final Berna şi a strecurat în ziarul madrilean "A.B.C." următoarea notă :" Alteţa Sa Regală,principele Nicolae de România,moştenitorul tronului şi fost regent şi Alteţa Sa Regală principesa Ioana a României (?),soţia sa,au vizitat la Irun pe Infanta Eulalia."("A.B.C.",23 Martie 1955) .

Prin urmare declaraţia la Radio,interesul care-l arată pentru proces, au un scop ascuns : Drumul către tronul României.Deci nu Neamul,nu soarta acuzaţilor,ci tronul.Prinţul Nicolae caută să profite de sacrificiul celor de la Berna,pentru a-ş aranja o chestiune personală.Dealtfel,Prinţul îşi organizează de vreme îndelungată urcarea pe tron.Ca să-şi atingă scopul,nu se teme de ridicol.Astfel,în ziarul "A.B.C." din 29 Mai 1952,apărea următoarea notă,din care reiesea că soţia sa este descendentă a unei familii nobile (!) :" PRINTUL NICOLAE DE ROMANIA SI PRINTESA YOANA,IN MADRID. Acompaniat de soţia sa,Alteţa Sa Regală Printesa Yoana, a sosit de curând la Madrid prinţul Nicolae de România.Prinţesa Yoana, a locuit în ultimi ani în Italia,Elveţia şi Franţa,se vor stabili la Madrid.Născută Yoana Dolete,aparţine uneia dintre cele mai nobile familii româneşti,al cărui nume este legat de cele mai decisive momente ale ţării sale.Păriniţii săi au fost aristocratul Yoan Dumitrescu-Tohani şi Dolete şi prinţesa Nella Tohkoăa de Sabero.Postelnicul Stefan Dolete, strămoşul prinţesei,a fost una din principalele figuri ale revoluţiei naţionale de la 1821.

Prinţesa,care a făcut studii profunde istorice,literare şi artistice, a susţinut moral şi material Centrul Român de Investigaţii din Paris, fiind membrul de onoare al acestuia.Activitatea sa prtiotică a stârnit o vie admiraţie din partea exilaţilor români."

Si prnţul a devenit ridicol căci toată lumea ştie că soţia sa se numeşte Dumitrescu-Tohani.In Madrid circulă svonul,că dl Fotinidis Enescu se intitulează în unele cercuri ministru.Ministrul cui?Foarte simplu,al viitorului rege Nicolae,iar colonelul Mavrichi aghiotant.Orice rege îşi are un aghiotant(Mihai îl are pe Lazăr),numai că aghiotantul regelui Nicolae a fost condamnat în Franţa la 3 luni închisoare.Cu sursis,dar închisoare.Si nu pentru vre-o trecere clandestină de frontieră,adică faptă care lasă onoarea unui colonel intactă.Ci din contră.Colonelul afirmă că a fost recent achitat în apel.Numai că după legile româneşti, cele dinainte de 23 August 1944,un ofiţer care era achitat în primă instanţă nu cu majoritate ci cu unanimitate de voturi,trecea în mod automat printr'un consiliul de reformă.Deci achitare în primă instanţă şi nu în apel! Până la constituirea unui consiliu de reformă,onoarea colonelului Mavrichi este departe de a fi intactă şi nu poate figura în postul de aghiotant al regelui Nicolae.In această privinţă ar fi interesant de cunoscut părerea Consilierului juridic al Prinţului Nicolae, dl Petrovici(Wladimir). E vorba de părerea actuală.Pe cea veche o cunoaşte toată lumea : în momentul în care ajungeau la Madrid ziarele pa-

riziene care vorbeau despre condamnarea colonelului Mavrichi,dl Petrovici(Wladimir)care la acea vreme era preşedintele al "Frontului Libertăţii",(simist) şi membru în comitetul "Comunităţii Românilor din Spania", a cerut,în această din urmă calitate,la o adunare a comitetului,eliminarea suzzisului colonel,pentru că a fost condamnat pentru escrocherie de un tribunal francez.

Tot în Madrid circulă svonul că prinţul Nicolae a şi numit pe prima damă de onoare a Curţii sale : este vroba de Dna Candeleanu.

Desigu,aceste svonuri par de domeniul fanteziei,dar pentru cei care cunosc stofa din care sunt croiţi Consilierii Prinţului,totul pare posibil.Nicolae de Hohenzollern are tot dreptul de a râvni la tronul României dar nu are dreptul de a căuta să-şi aurească blazonul cu suferinţele celor de la Berna.Ca să dovedească că sunt un infam detractor,Nicolae de Hohenzollern să facă tot ce-i este posibil pentru cei de la Berna,să facă uz de relaţiile ce are şi,mai ales, să depună o sumă respectabilă în mâinile comitetului ce se va forma.Atunci Prinţul va câştiga enorm.Si desigur,pentru ca acest câştig să nu fie efemer,să renunţe la strecurarea de note ridicole în gazetele spaniole.

Dar şacali apar şi la Londra,nu numai la Madrid.In "Făclia" a apărut o notă în care se arată că s'a decis strângerea de bani pentru procesul de la Berna.Foarte lăudabil.Dar a apărut una mai puţin lăudabilă : printre apărători s'a înscris Dna Ecaterina Iliescu.Mă rog,a auzit cineva în România despre marea avoocată Ecaterina Iliescu? Nu. Apoi,Unde şi cât a pledat dna Iliescu?Dsa îşi închipuie că procesul de la Berna este un proces de dimensiunile unui proces de judecătorie de ocol? Dsa dacă a fost înscrisă în vre-un barou,a plecat din ţară de vre-o 15 ani. Ce-o fi ştiut a uitat,cum e nromal,de moment ce n'ai mai pledat de atâţia ani.Atunci ce să caute Frusina în acest proces? Să-şi pună numele în circulaţie? Si în plus,Dna Iliescu vrea să se plimbe la Berna cu banii strânşi pentru proces căci aşa cum ne-a arătat o fotocopie publicată de ziarul "Foaia Poporului",din America,familia Iliescu este obişnuită să călătorească " Aux frais de la Princesse". Linişteşte-te cucoană! Emigraţia românească avea un singur avocat care ar fi putut să facă faţă onorabil într'un proces de dimensiunile celui de la Berna : Vasiliu-Cluj.Dar Cluj a murit şi nu avem altul.Să angajăm doi străini.Românii să vină ca martori.Si încă şi aici să se facă o serioasă triere a lor. Mitomanii să stea acsă.Dna Iliescu nu poate veni nici ca martoră în acest proces.Dsa este plecată din ţară de 15 ani.Ce ştie ea să spună interesant judecătorilor?Ea nu a simţit fiorul celor ce în ziua de 22 Iunie 1941 îngenunchiau pe străzi,nu a cunoscut durerea celor ce au strâns pumnii şi au plâns la 23 August 1944, dsa nu a fost închisă de "aliaţii fireşti",nu cunoaşte nimic,nimic din ce-ar putea să sguduie pe judecătorii de la Berna. Printre acuzaţi este un Românaş care are 35 de ani şi care probabil a luptat în Rusia.Dacă acest erou va descoperi că vocea martorei Frusina Iliescu îi este cunoscută,că a auzit-o cândva la B.B.C.,cerându-i să arunce arma şi să treacă de partea "aliaţilor fireşti"?Dacă acest erou ca toţi eroii,are un gest care este bine să fie evitat în sala de judecată?

Ca avocat român,prezenţa unuia singur este recomandabilă : a dlui Sofron Fekete.Nu avem nici o dată asupra capacităţii profesionale a dlui Fekete,dar eventualele dsale lipsuri sunt acoperite de un prestigiu imens : vine să vorbească în numele a 300.000 de Români stabiliţi în Statele Unite şi Canada.

Si acum să venim la ultimul şacal : dl D.G.R. Serbănescu,acest ciuri-

rică al emigrației. Dl Șerbănescu se interesează foarte mult de refugiați. Pe această linie a luat de la I.R.O. o sumă cu care vroia să facă fermă pentru exilați. Ferma nu s'a făcut, dar banii nu știu dacă i-a dat înapoi. Pentru a face să crească renumele Românilor desigur, dl Șerbănescu s'a agitat și a luat naștere o Asociație internațională de juriști și avocați. Pentru cei care nu știu, e bine să precizăm că pretutindeni se creiază asociații de scriitori din care nu face parte nici un scriitor mare, de asociații din care așii baroului lipsesc, de gazetari în care penele ilustre nu se înghesuie. In asociația în care dl Șerbănescu este secretar general, nu figurează pentru Franța niciunul din avocații citați de mine mai sus. Si aci cred că nu mai este nevoie de o lungă pledoarie. Ca să ne dăm seama de seriozitatea Asociației, e suficient să atragem atenția că secretarul general al ei este dl. D.G.R. Șerbănescu. Si ca un amănunt picant în ceea ce privește Asociațiile acestea, amintim că în Franța există o Asociație de scriitori care a premiat o nuvelă a lui René Theo. Ei bine dl Serbănescu, a făcut o listă de apărători la Berna, membri ai acestei Asociații, din toate țările. Faptul ar fi mișcător dacă acești avocați ar veni să pledeze gratuit. Dl Șerbănescu a început să trimită scrisori peste tot, cerând deschiderea de liste de subscripții, și banii să fie trimiși pe adresa dlui Serbănescu. Pentru toată emigrația românească trag clopotul de alarmă : Atenție, dl D.G.R. Șerbănescu cere bani. Nu e nevoie de plătit bani pentru avocații din Asociația dlui Șerbănescu; aceștia să vină gratuit și vor fi bine primiți. Dealtfel, dacă se va forma un comitet serios, dacă toți Românii își vor da silințele, fiecare în domeniul lui, vor veni mulți avocați să pledeze gratuit. Ziarele ne-au adus la cunoștiință că dl Fărcășanu a luat contact la Paris cu unul din așii baroului : Giafferi. Gest înțelept. Nu văd de ce imposibil ca dl Giafferi să pledeze gratuit și e posibil ca nici unul din cei citați de mine să facă acest gest. Voi cita un exemplu frumos. La Madrid trăește un as al condeiului și al verbului : dl Pamfil Seicaru. Dsa, care este licențiat în drept și ca și dna Frusina Iliescu a fost înscris în barou, și-a dat seama că în procesul de la Berna trebuie să intervină mari avocați, specializați, nume cunoscute în acest domeniu, și deși ar putea să facă o figură de o mie de ori mai frumoasă decât numita Frusinică, s'a dus cu dl Aron Cotruș, s'a adresat unde este nevoie și a obținut ca la Berna să vină neplătit un as al baroului madrilen. Gestul dlui Seicaru ar trebui imitat și de alții.

Ca încheiere, amintim datoria fiecărui Român din exil să facă tot ce stă în posibilitățile lui, în vederea procesului de la Berna. Dacă el va un eșec sau nu va lua amploarea pe care o merită sacrificiul celor 4 sau 6, oamenii politici ai exilului românesc vor da mâine socoteală în fața Nației. Cei umili fac ce pot și fac. Am citit că în America, ziarul românesc "America" a deschis o listă de subscripție. Liste de subscripții s'au deschis în unele orașe din Canada, de ex. cea a dlui Posteucă. Dela început s'au strâns 163 dolari. Să nu se uite că toți subscriitorii lucrează în fabrici. Asemena liste să se deschidă peste tot, dar să se facă mai înainte un comitet de organizare. Altminteri sudoarea celor din fabrici intră în buzunarele șacalilor. Si, punctul cel mai important, actul eroic de la Berna să nu rămână o verigă de lanț de care să nu se mai lege alta. Sângele care a curs în România, suferințele celor de la Berna, folosesc mai mult acțiunii de trezire a Vestului decât toate volumele docte ale dlui Uscătescu. Eroismul sgâlțâie indiferența, trezește entuziasmul. Mai sunt în lume rezerve de sentimente capabile să admire eroismul. Acestor rezerve să ne adresăm pentru a grăbi cu o clipă desrobirea Patriei noastre.

